

Brüsszel, 2023.9.12.
COM(2023) 532 final

2023/0321 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az európai társaságiadó-keretről (BEFIT)

{SWD(2023) 308 final} - {SWD(2023) 309 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A BEFIT-javaslatot a 21. század társasági adózásáról szóló, 2021. májusi közleményben¹ jelentette be a Bizottság. A javaslat a Bizottság 2023. évi munkaprogramjában² is szerepel, és az uniós költségvetés saját forrásainak következő generációjáról szóló 2021. évi közleményben³ foglaltak szerint a saját források szempontjából is releváns.

A belső piacot támogató közös társaságiadó-keret kidolgozásának gondolata mindig is jelen volt az Unió történelmében, és először az 1960-as években jelent meg az Európai Gazdasági Közösség szakpolitikai dokumentumaiban. A belső piac fennállásának 30. évfordulójához érve azonban továbbra sincsenek közös szabályok az Unióban működő vállalkozások adóköteles jövedelmének kiszámítására. Ezért a vállalkozásoknak (akár) 27 különböző nemzeti adórendszernek kell megfelelniük, ami Unió-szerter megnehezíti és költségessé teszi a vállalatok számára az üzleti tevékenység folytatását. A különböző adórendszerek közötti kölcsönhatások összetettsége és eltérése egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt, és növeli az adórendszer kiszámíthatatlanságát és az adómegfelelési költségeket az egynél több tagállamban működő vállalkozások számára. Ez hátrányosan érinti a belső piac működését, mivel visszatartja a határokon átnyúló beruházásokat, és versenyhátrányba hozza az uniós vállalkozásokat a világ más részein hasonló méretű piacokon működő vállalkozásokkal szemben.

Emellett a transzferárazás, vagyis a kapcsolt vállalkozások közötti ügyletek értékelése során alkalmazott szokásos piaci ár elve nemcsak magasabb költségeket és hosszú vitákat eredményez, hanem az összehasonlítható ügyletek rendelkezésre állásán is alapul, ami rontja a pontosságát, különösen az immateriális javakkal (szabadalmakkal, védjegyekkel, üzleti vagy cégértékekkel stb.) kapcsolatos ügyletek esetében, mivel ezek egyedi jellegűek. Ez csökkenti a tagállamok adóalapjának stabilitását, a vállalkozások esetén pedig fennáll annak a kockázata, hogy tevékenységük egy fontos részét önkényesen értékelik.

A felismert problémák kezelése érdekében a BEFIT kialakítása során hasznosíthatók a hosszú évekig tartó tárgyalásokból és az adóügyekkel kapcsolatos iratok elemzéseiből származó értékes ismeretek. A közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó 2011.⁴ és 2016. évi⁵ javaslatok nyomán részletes véleménycserére került sor, és e tárgyalások során jelentős mértékben közeledtek a tagállamok technikai megközelítései. Ez a javaslat a közös társaságiadó-alapról és a közös összevont társaságiadó-alapról szóló bizottsági javaslatok helyébe lép, amelyeket a Bizottság visszavont. A BEFIT tükrözni fogja az időközben szerzett tapasztalatokat és a modern gazdaság növekvő globalizációval és digitalizációval jellemezhető változásait.

¹ COM(2021) 251 final.

² COM(2022) 548 final.

³ COM(2021) 566 final.

⁴ COM(2011) 121 végleges.

⁵ COM(2016) 685 final; COM(2016) 683 final.

Az uniós adópolitika kontextusa az elmúlt években jelentősen megváltozott. A társaságiadó-kezdemenyezések kulcsfogalmaival és a nyomkövetési megbeszélésekkel a korábbiakhoz képest más és tágabb összefüggésben foglalkoznak. 2020-ban a Tanács, a Parlament és a Bizottság megállapodott abban, hogy a közös társaságiadó-alap a Bizottság által előterjesztendő új saját forrás alapját képezheti⁶. 2021-ben az OECD/G20-ak kétpilléres megoldásról szóló inkluzív keretnyilatkozatának⁷ részeként több mint 135 ország vállalta, hogy a nagy multinacionális csoportok tényleges adókulcsát a csoport összevont pénzügyi beszámolóiból kiindulva számítja ki (2. pillér), majd képlet szerinti felosztást alkalmaz az adóköteles nyereség részleges átcsoportosítására (1. pillér). A tagállamok jóváhagyták a 2. pillérről szóló megállapodást, és 2021 decemberében egyhangúlag elfogadták az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló irányelvet (a 2. pillérről szóló irányelv)⁸. Ezért az uniós szakpolitikák nemcsak a saját tapasztalatokra, hanem a társasági adózás területén nemzetközi szinten zajló fejleményekre is építhetnek.

A technológiai fejlődés és a tagállami adóhatóságok megerősödő közigazgatási kapacitása is hatékonyabb és megvalósíthatóbb vállalássá tette az egész Unióra kiterjedő adózási keret végrehajtásának és irányításának lehetőségét. Emellett a Covid19-válságot követően és az Ukrajna elleni agressziós orosz háború által okozott gazdasági bizonytalansággal összefüggésben a megbízható szabályok és a stabil állami bevételek fontosabbak, mint valaha. Mindazonáltal a megatrendek – például a globalizáció, a digitalizáció, az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás, a népesség elöregedése és a munkaerőpiac átalakulása – következtében a tagállamok adóalapja változik. Különösen a globalizáció és a digitalizáció tette lehetővé a nyereségátcsoportosítást olyan adótervezési gyakorlatok révén, amelyeket az Unió és a tagállamok korábban az adócsalás és adókikerülés elleni intézkedések elfogadásával kezeltek. Ezek az intézkedések sikeresen oldottak meg konkrét kérdéseket, ugyanakkor bonyolultabbá tették az adórendszereket, amelyekben a vállalkozásoknak el kell igazodniuk. Ezért egyre sürgetőbbé vált az uniós adópolitika számára annak biztosítása, hogy a belső piac összetettségének csökkenésével párhuzamosan a tagállami adóalapok szilárdak, fenntarthatóak és a visszaélésekkel szemben védettek legyenek.

Ez a javaslat olyan megoldást kíván biztosítani, amely a társasági adózás közös uniós keretének bevezetésével valamennyi szempontot egymáshoz igazítja. A közös keret egyszerűsíteni fogja az adózási környezetet a belső piacon, mivel felváltja a 750 millió EUR-t meghaladó éves együttes árbevétellel rendelkező vállalatcsoportok adóalapjának meghatározására szolgáló jelenlegi 27 különböző módszert. Következésképpen a közös keret egyenlő versenyfeltételeket teremt, növeli a jogbiztonságot, csökkenti a megfelelési

⁶ Intézményközi Megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről.

⁷ A gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldásról szóló nyilatkozat – 2021. október 8., az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektje.

⁸ A Tanács (EU) 2022/2523 irányelve (2022. december 14.) az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról (HL L 328., 2022.12.22., 1. o.).

költségeket, bátorítja a vállalkozásokat a határokon átnyúló működésre, valamint ösztönzi a beruházásokat és a növekedést az Unióban.

Ezzel a javaslattal együtt a Bizottság külön javaslatot fogadott el a transzferárazásról, amelyre ugyanaz a hatásvizsgálati jelentés terjed ki.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez az irányelv összhangban van a Bizottság számos, szintén a 21. század társasági adózásáról szóló közleményben bejelentett közelmúltbeli javaslatával, és kiegészíti azokat. Ilyen a „DEBRA” javaslat, amelynek célja a növekedés és az innováció előmozdítása azáltal, hogy egy támogatási rendszer révén kezeli a társasági adózásban a hitelfinanszírozás adóelőnyének problémáját⁹, valamint az „UNSHELL” javaslat, amelynek célja, hogy új adókikerülés elleni intézkedések révén kezelje a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának problémáját¹⁰.

Ez a kezdeményezés teljes mértékben összhangban van a közvetlen adózás területén meglévő uniós szakpolitikákkal is. Az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv¹¹, a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv¹² és az egyesülésekről szóló irányelv¹³ célja a vállalkozások kettős adóztatásának megszüntetése volt. A BEFIT tovább épít erre a szakpolitikára, és átfogóbb megoldást kíván nyújtani. Emellett a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv (DAC)¹⁴ biztosítja a tagállamok adóhatóságai között az együttműködést és a különböző típusú információk cseréjét. A DAC¹⁵ 2017 óta különösen azt írja elő, hogy a multinacionális vállalatcsoportok legfelső szintű anyavállalatai országonkénti jelentéseket nyújtsanak be, amelyek információkat tartalmaznak a bevételekről, a nyereségekről, az adókról, a munkavállalókról, a tárgyi eszközökről, valamint a csoporttagjaikról. Ezeket az információkat a tagállamok megosztják. Ez a meglévő együttműködés előnyös lesz a BEFIT igazgatási rendszere számára, és azt hatékonyabbá teszi.

⁹ Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásra és a kamatok társasági adóból való levonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályok megállapításáról, COM(2022) 216 final.

¹⁰ Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának megelőzésére irányuló szabályok megállapításáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról, COM(2021) 565 final.

¹¹ A Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (átdolgozás) (HL L 345., 2011.12.29., 8. o.).

¹² A Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.).

¹³ A Tanács 2009/133/EK irányelve (2009. október 19.) a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, részleges szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére, valamint az SE-k vagy az SCE-k létesítő okirat szerinti székhelyének a tagállamok közötti áthelyezésére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről.

¹⁴ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

¹⁵ A Tanács (EU) 2016/881 irányelve (2016. május 25.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2016.6.3., 8. o.).

Ez a javaslat összeegyeztethető az adókikerülés elleni irányelvvel (ATAD)¹⁶ is, amelyet 2016-ban fogadtak el az adókikerülési gyakorlatok kezelése érdekében. A BEFIT nem mond ellent ezeknek a szabályoknak. A BEFIT hatálya alá tartozó vállalkozások e tekintetben még az adórendszer nagyobb kiszámíthatóságának előnyeit is élvezhetik. Adózási helyzetük átláthatóbb és egyértelműbb lesz ahhoz képest, mint ha működésüket több nemzeti jogi keretnek megfelelően kellene strukturálniuk, miközben biztosítaniuk kellene, hogy tiszteletben tartják az egyes keretrendszerek fő célját, és elkerülik az eltéréseket. Az egyetlen olyan rendelkezés, amelyben a BEFIT-javaslatnak biztosítania kell a következetességet, a kamatlevonás-korlátozási szabály (az ATAD 4. cikke). E célból a javaslat konkrét rendelkezést tartalmaz, amely ezt az intézkedést a vállalatoként alkalmazandó szabályok közül a határokon átnyúló vállalatcsoportok dimenziójába helyezi át (13. cikk).

A javaslat összhangban van az OECD/G20-ak inkluzív kerete kétpilléres megoldásának végrehajtásával is. Az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) kapcsolatos 2015. évi projektje, és különösen a BEPS 1. intézkedésének a digitális gazdaság adóügyi kihívásairól szóló jelentése kiterjesztéseként létrejött az OECD/G20-ak inkluzív kerete a digitalizációból eredő adóügyi kihívások kezelésére. A megközelítés két különböző, de kapcsolódó munkafolyamatra összpontosított, és 2021-ben a joghatóságok világszerte történelmi jelentőségű megállapodásra jutottak a kétpilléres megoldásról. Az 1. pillér magában foglalja az adóztatási jogok részleges visszautalását a piaci joghatóságokhoz („A” összeg), valamint bizonyos tevékenységek esetében a szokásos piaci ár elvének egyszerűsítését („B” összeg). A 2. pillér a globális adóalap-erózió elleni szabályokat (GloBE) foglalja magában, amelyek két, egymással összefüggő, 15 %-os tényleges minimumadóztatást biztosító belső szabályból, valamint az adókötelezettség alá tartozás szabályából (STTR) állnak, amely bizonyos kifizetések esetében legalább 9 %-os adókulcsot lehetővé tévő, szerződésen alapuló szabály. Az Unió 2022. december 15-én elfogadta a 2. pillérről szóló irányelvet a GloBE-szabályok Unión belüli egységes végrehajtása céljából. Az OECD/G20-ak inkluzív keretének a kétpilléres megoldás fennmaradó elemeinek kezelésére irányuló további munkájáról 2023. július 11-én 138 ország és joghatóság állapodott meg¹⁷. A javaslat a két pillér eredményeire épít annak érdekében, hogy az uniós vállalkozások számára átfogó módon biztosítsa az egyszerűséget és a kiszámíthatóságot.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az Unió helyzetéről szóló 2022. évi beszédében Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke bejelentette, hogy a Bizottság a kkv-kat segítő csomagot fog előterjeszteni. A kkv-kat segítő csomagnak biztosítania kell a pénzforgalom biztosításához, az egyszerűsítéshez, valamint a beruházásokhoz és a növekedéshez égetően szükséges támogatást. Ez várhatóan megkönnyíti a kkv-k számára az üzleti tevékenység folytatását a belső piacon. E tekintetben egy kapcsolódó, a korlátozott (csak más tagállam[ok]ban található állandó telephelyeken keresztüli) külföldi adóalanyisággal rendelkező kkv-kra vonatkozó irányelvjavaslat egészíti ki várhatóan a társasági adózás egyszerűsítésére irányuló bizottsági kezdeményezéseket. Ez

¹⁶ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

¹⁷ [Az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektje – a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldás eredményeiről szóló, 2023. július 11-i nyilatkozat.](#)

biztosítani fogja, hogy a kkv-csoportok is ösztönözve legyenek a határokon átnyúló terjeszkedésre, és hogy a magas adómegfelelési költségek ne akadályozzák a kkv-kat abban, hogy teljes mértékben kihasználják a belső piac kínálta lehetőségeket.

A BEFIT és a kkv-kat segítő csomag kiegészíti egymást. Mindkét kezdeményezés célja a vállalkozásoknak nyújtott egyszerűsítés fokozása. Az adózás területén a kkv-kat segítő csomag célja, hogy egyszerűsítést biztosítson a korlátozott külföldi jelenléttel rendelkező kkv-k számára, míg a BEFIT azokra a nagy vállalatcsoportokra összpontosít, amelyek már most is kiterjedt határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A BEFIT azonban választható szabályokat kínál az összevont pénzügyi beszámolót készítő csoport részét képező kkv-k számára. A választható hatály lehetővé teszi számukra, hogy egyéni igényeik alapján a legegyszerűbb és legköltséghatékonyabb lehetőséget válasszák.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Ez a javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikkének hatálya alá tartozik. A javaslat szabályainak célja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási gyakorlatainak közelítése, mivel ezek közvetlenül érintik a belső piac létrehozását és működését. Ezért az e cikkkel összhangban lévő különleges jogalkotási eljárás keretében és irányelv formájában kell elfogadni. Ezen a területen az Unió a tagállamokkal megosztott hatáskörrel rendelkezik.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az Unióban a vállalkozások egyre inkább határokon átnyúlóan működnek a belső piacon, de a jelenlegi uniós adózási keret 27 különböző társaságiadó-rendszerből áll. A szabályok sokfélesége szétzúrt eredményez, és súlyosan akadályozza az üzleti tevékenységet a belső piacon. A határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalkozások ugyanis az adózási fegyelmet illetően magas költségekkel szembesülnek a belső piacon, mivel különböző jogi kereteknek kell megfelelniük. Emellett a tagállamok között fennálló különbségek olyan eltéréseket eredményeznek, amelyek az adóztatás kettős elmaradásához és nem szándékolt adókedvezményekhez vezethetnek.

Ezek a problémák valamennyi tagállamra jellemzőek, és nem kezelhetők hatékonyan nemzeti intézkedésekkel. Mivel elsősorban az adórendszerek különbözőségéből adódnak, az összehangolatlan nemzeti intézkedések elégtelen hatásokat váltanának ki. Hasonlóképpen, bár az együttműködés javítása is előnyös lehet, ez a megközelítés eddig főként kétoldalú volt és korlátozott, különösen a kettőnél több tagállamban működő csoportok esetében.

Ebben az összefüggésben csak egy közös szabályrendszert előíró uniós szintű kezdeményezés lehet hatékony. Az összetettség és annak következményei jelentősen csökkennének, ha a vállalatcsoportokra egységes uniós szintű társaságiadó-szabályok vonatkoznának. Az eltérések is csak akkor szüntethetők meg – azok kiigazítása helyett –, ha a problémát közös szabályok orvosolják.

Ha uniós szintű fellépésre kerül sor, az egyértelmű hozzáadott értéket képvisel. Például a csoporttagok adóalapjának egyetlen halmazban történő összesítése a nyereség csoporton belüli felosztásának egyszerű módszerével együtt objektívebb és kevésbé költséges módot biztosítana a vállalatcsoportok adókötelezettségeinek meghatározására. A tagállamok azonban egyénileg nem tudják hatékonyan alkalmazni ezt a módszert, mivel a kettős adóztatás kockázata és a viták továbbra is fennállnának, ha a nyereségfelosztási módszer nem egységes

az egész csoportra nézve, és a csoport felosztandó adóalapját nem egyetlen szabályrendszer szerint számítják ki.

Közös keretrendszer révén közös anyagi jogi szabályok is alkalmazhatók, ami határozott előnyökkel járna az uniós vállalkozások és adóhatóságok számára. A tagállamonkénti adóbevallás helyett az egyablakos rendszer lehetővé teheti a vállalatcsoportok számára, hogy egyetlen szervezeten keresztül teljesítsék a követelményeket. Az adóhatóságok esetében, amelyek jelenleg külön-külön, de csak saját erőforrásaikkal állapítják meg ugyanazon határokon átnyúló vállalkozások adókötelezettségeit, lehetővé válna ezen erőforrások közös, hatékonyabb és célzottabb felhasználása. Emellett a határokon átnyúló kérdések szükségessé tehetik a különböző tagállamok közötti megállapodást, és gyakran hosszadalmas vitákat vagy eljárásokat eredményezhetnek. A közös igazgatási keret így egyes tételek tekintetében bizonyos fokú korai kiszámíthatóságot is nyújthat az uniós vállalkozásoknak.

Ez a kezdeményezés ezért összhangban van az EUMSZ 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével, tekintettel arra, hogy a célkitűzések nem érhetők el megfelelően a tagállamok által, és hogy a valamennyi tagállamra kiterjedő közös megközelítéssel lenne a legnagyobb esély a kitűzött célok elérésére.

- **Arányosság**

A tervezett intézkedések nem lépik túl a céljaik eléréséhez szükséges mértéket, következésképpen megfelelnek az arányosság elvének. A javaslat nem írja elő a társaságiadó-rendszerek teljes harmonizációját, csupán közös szabályokat állapít meg az Unióban működő (nagy) vállalatcsoportok adóköteles jövedelmének meghatározására. Erre a kezdeményezés célkitűzéseinek elérése érdekében van szükség, és a kidolgozás során gondosan ügyeltek arra, hogy a szabályok a feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjanak.

Az adókulcs és a jogérvényesítési politikák továbbra is a tagállamok hatáskörében maradnak. A javasolt intézkedések hatálya csak az adóalapot érinti. A javaslat egész konkrétan csak ott vezet be szabályokat, ahol az szükséges ahhoz, hogy az Unióban működő vállalkozások egyetlen szabályrendszer alapján számíthassák ki adóalapjukat az egész Unióban. Ez azt jelenti, hogy az új, BEFIT szerinti adóalap elsősorban a meglévő, az uniós jogban már elfogadott pénzügyi számviteli szabályokon fog alapulni, azaz vagy a tagállamok általánosan elfogadott nemzeti számviteli elvein (GAAP) vagy a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokon (IFRS). A javaslat nem általánosságban, hanem csak ott harmonizálja az adóalapra vonatkozó szabályokat, ahol az szükséges, és a BEFIT adóalap felosztását követően további kiigazításokat tesz lehetővé a nemzeti szakpolitikai igények figyelembevételével.

Annak biztosítása érdekében, hogy a kezdeményezés ne lépje túl a szükséges mértéket, a szabályok opcionálisak lesznek a legtöbb vállalkozás számára, amelyek továbbra is alkalmazhatják a tagállamok meglévő szabályait. A kötelező hatály a 2. pillérről szóló irányelv hatálya alá is tartozó nagy csoportok uniós részalmazára korlátozódik, kivéve, ha egy nagy csoport székhelye az Unión kívül található, de korlátozott tevékenységet folytat a belső piacon (lényegességi küszöb). Ezt a célzott megközelítést egyrészt az Unión belüli következetesség és koherencia biztosítása, másrészt az indokolja, hogy az ezen irányelv szerinti közös szabályok mindenekelőtt e vállalkozások javát szolgálnák. Ezért nagy valószínűséggel erős határokon átnyúló jelenléttel rendelkeznek, és az új szabályok a lehető legszorosabban igazodnak a kétpilléres megközelítéshez.

A BEFIT-szabályok e csoportokra történő egységes alkalmazása biztosítaná a 2. pillérről szóló irányelvvel való összhangot. Lehetővé teszi a kölcsönhatások kihasználását és a végrehajtás költségeinek minimális szinten tartását. A BEFIT-adóalap és a 2. pillér szerinti

minimális tényleges adókulcs kérdése is azonos szinten, azaz az uniós csoport szintjén oldódna meg. A folyamatok szintén összehangolhatók; például mindkettő a pénzügyi beszámolókra támaszkodik kiindulópontként, és a vállalatoknak mindkettő esetében alkalmazniuk kell az uniós szintű adókiigazításokat. Ez tehát arányos lépés az Unión belüli adóügyi szabályok egyszerűsítése és az adórendszer kiszámíthatósága felé.

A vállalkozásokra vonatkozó új adózási keret uniós bevezetése kezdeti alkalmazkodási költségekkel és adminisztratív terhekkal járna. Ezeket a költségeket azonban a becslések szerint ellensúlyozzák a megfelelési költségekkel kapcsolatos megtakarítások, az egyszerűsödő közigazgatási eljárások, hosszú távon pedig az erőforrások vállalkozások és adóhatóságok általi jobb elosztása.

Következésképpen ez a kezdeményezés összhangban van az EUMSZ 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott arányosság elvével is, mivel tartalma és formája nem haladja meg a szükséges és a kitűzött célokkal arányos mértéket.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat irányelvre irányul, amely az egyetlen megengedhető jogi eszköz a jogalap (az EUMSZ 115. cikke) szerint.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A kezdeményezés érdekelt felekkel folytatott konzultációs stratégiája nyilvános és célzott konzultációkból állt. A nyilvános konzultáció céljából 2022. október 13-án véleményezési felhívást¹⁸ és online felmérést tettek közzé, amelyet egy 12 hetes, 2023. január 26-ig tartó konzultációs időszak követett. Ennek az volt a célja, hogy összegyűjtse az érdekelt felek véleményét azokról a fő elvekről, amelyek meghatározzák az Unión belüli közös társaságiadó-alap jellemzőit. A konzultációhoz összesen 123 hozzászólás érkezett: 46 visszajelzés mellett 77 válasz a nyilvános konzultációs kérdőívre, amelyből 29 tartalmazott a visszajelzéshez csatolt vagy e-mailben küldött írásbeli beadványt. A 123 hozzájárulásból 54-et általános üzleti érdekeket képviselő vállalkozói szövetségek, adótanácsadók, ügyvédek vagy meghatározott üzleti ágazatok képviselői, például biztosítók nyújtottak be. A válaszadók között voltak polgárok, kisebb és nagyobb vállalkozások, valamint tudományos és kutatóintézetek, nem kormányzati szervezetek és szakszervezetek is. A nemzeti hatóságoktól nem érkezett észrevétel.

Valamennyi beérkezett hozzászólás figyelembe lett véve a hatásvizsgálatban. A hatásvizsgálat mellékletében összegző jelentés található, a Bizottság pedig közzétette az érdekelt felek észrevételeit és a tényszerű összefoglaló jelentést a konzultációs oldalon. Ez utóbbi részletes áttekintést nyújt a válaszadók profiljáról és a kapott észrevételekről.

¹⁸ Véleményezési felhívás hatásvizsgálathoz – Ares(2022)7086603.

Célzott konzultációkra és kétoldalú találkozókra is sor került az érdekelt felekkel (a BEFIT hatálya alá tartozó társaságiadó-alanyokkal, tudományos szakemberekkel, tagállamokkal). A célzott konzultációkról készült interjújelentések gyűjteménye a hatásvizsgálat mellékletében található. A tagállamok a IV. bizottsági munkacsoport (közvetlen adózás) és a magas szintű tanácsi munkacsoport (HLWP) ülésein is tájékoztatást kaptak.

Mindezekből az eszmecserekből és a különböző érdekelt felektől kapott észrevételekből arra lehet következtetni, hogy bár a nézetek eltérőek, széles körű egyetértés alakult ki a nemzeti adórendszerek közötti különbségekből eredő problémákkal, valamint azzal kapcsolatban, hogy a széttagolt és rossz hatékonysággal kezelt helyzet megoldása uniós fellépést igényel.

Az új rendszer fő jellemzőivel kapcsolatos nézetek megosztottabbak voltak. A javaslat azonban a nyilvános konzultáció válaszadói által leginkább előnyben részesített lehetőségeket tartalmazza, például a hibrid hatályt, az adóalap kiszámítását a pénzügyi beszámoló lehető legkevesebb kiigazításával, a határokon átnyúló veszteségleírás lehetővé tételét, valamint az adatszolgáltatási kötelezettségek egyszerűsítését. A BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt vállalkozásokkal lebonyolított ügyletek tekintetében továbbra is alkalmazni kell a transzferárazási szabályokat, de a javaslat egy egyszerűsített kockázatértékelési keretrendszer érdekében referenciamutatókat javasol. Ez utóbbit a legtöbb válaszadó támogatta.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság a Közös Kutatóközpont szakértelmére támaszkodott, amely a CORTAX-modellt használta a kezdeményezés lehetséges hatásainak tanulmányozásához. A CORTAX-modell egy általános egyensúlyi modell, amelynek célja, hogy különböző forrásokból származó részletes adatok felhasználásával értékelje a társaságiadó-reformok hatásait 27 tagállamban.

A Bizottság e javaslat előkészítése során nem vett igénybe külső szakértőket.

- **Hatásvizsgálat**

E kezdeményezés, valamint a transzferárazásról szóló irányelvjavaslat előkészítése érdekében hatásvizsgálatra került sor. A hatásvizsgálatról szóló jelentés tervezetét 2023. április 26-án nyújtották be a Bizottság Szabályozói Ellenőrzési Testületéhez, majd május 24-én értekezletre került sor. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2023. május 26-án fenntartások mellett kedvező véleményt adott ki¹⁹, és egyes területeken javításokra tett javaslatot. A fő javításra szoruló területek a következők voltak: egyértelműbb kapcsolat felvázolása a korábbi javaslatokkal és a folyamatban lévő nemzetközi adózási fejleményekkel, a megfelelési költségek becsléseinek részletesebb bemutatása, a költségek és hasznok jobb magyarázata, valamint a nyomonkövetési intézkedések pontosabb leírása.

Elkészült az említett fenntartásokat orvosló felülvizsgált hatásvizsgálat. Tisztázták például a korábbi társaságiadó-kezdeményezésekből levont tanulságokat, és a jelentésbe foglalták az OECD kétpilléres megközelítésével való kapcsolatokat. A megfelelési költségekre vonatkozó becsléseket is a lehető legnagyobb mértékben bővítették a rendelkezésre álló adatok alapján.

¹⁹ Ares(2023)3669156, 2023. május 26.

Szükségesnek találták, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testülettől fenntartások melletti kedvező véleményt kapott jelentésben értékelt kezdeményezéseket külön javaslatokként nyújtsák be. Ezért az említett hatásvizsgálat csak a BEFIT-ről szóló tanácsi irányelvre és a transzferárazásról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatok hatását értékeli.

Az e javaslatra vonatkozó hatásvizsgálat hűen tükrözi a megvizsgált hatásvizsgálat-tervezetben szereplő, a BEFIT-re és a transzferárazásra vonatkozó elemzést, és magában foglalja a Szabályozói Ellenőrzési Testület erre vonatkozó ajánlásait.

A jelentés több szakpolitikai alternatíva alapján értékeli a hatást. A BEFIT hatálya tekintetében az alternatívák a következők: kötelező, választható és hibrid, azaz egyes csoportok számára kötelező, míg mások esetében továbbra is választható. Az adóalap kiszámítását illetően az alternatívák a pénzügyi beszámolók korlátozott kiigazítására és egy átfogó adózási szabályrendszerre irányulnak. Az adóalap felosztása tekintetében az alternatívák az immateriális javak nélküli képletre, az immateriális javakat tartalmazó képletre és egy átmeneti felosztási módszerre terjednek ki. A BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt felekkel folytatott ügyletek esetében az alternatívák magukban foglalják a jelenlegi helyzet fenntartását és egy „közlekedésilámpa-rendszer” kockázatértékelési eszközként történő bevezetését. Ami az adminisztrációt illeti, az alternatívák között szerepel a fejlett egyablakos rendszer, a korlátozott egyablakos rendszer és a hibrid egyablakos rendszer.

Ezen alternatívák értékeléséhez a jelentés a BEFIT három „változatát”, azaz a különböző alternatívák három kombinációját vizsgálja. Mivel a transzferárazási alternatívák értékelését külön javaslat fogja tartalmazni, azt ezen irányelv alkalmazásában nem foglaljuk össze.

1. változat – „átfogó” BEFIT:

Hatály	Adóalap számítása	Adóalap felosztása	Transzferárazási kockázat értékelése	Adminisztráció
Minden csoport számára kötelező	Átfogó szabályrendszer	Immateriális javakat tartalmazó képlet	Közlekedésilámpa-rendszer	Fejlett egyablakos rendszer

Ez a változat olyan szabályokat javasolna, amelyek minden adózó számára kötelezőek, és a lehető legnagyobb fokú harmonizációt és azonnali alkalmazást vonna maga után. Az alternatívák e kombinációja a lehető legszélesebb alkalmazási kört, és ennek eredményeként a legkiterjedtebb egyszerűsítést biztosítaná az Unióban működő vállalkozások és a tagállami adóhatóságok számára, tekintettel arra, hogy az Unióban a csoportos adózásra vonatkozó jelenlegi nemzeti szabályok helyébe lépne.

2. változat – „egyszerű” BEFIT:

Hatály	Adóalap számítása	Adóalap felosztása	Transzferárazási kockázat értékelése	Adminisztráció
Minden csoport	Korlátozott adókiigazítások	Átmeneti felosztási	A jelenlegi szabályok	Korlátozott egyablakos

számára választható		szabály	megőrzése	rendszer
---------------------	--	---------	-----------	----------

Ez a változat olyan szabályokat javasolna, amelyek többnyire választhatók, a legkisebb fokú harmonizációval járnak, és amelyeket fokozatos alkalmazásra terveztek. Az alternatívák e kombinációja némi változást hozna a jelenlegi helyzethez képest, de ezek szűkebb alkalmazási körűek és kevésbé átfogóak lennének, továbbá fokozatos alkalmazást írnának elő.

3. változat – „összetett” BEFIT:

Hatály	Adóalap számítása	Adóalap felosztása	Transzferárazási kockázat értékelése	Adminisztráció
Hibrid	Korlátozott adókiigazítások	Átmeneti felosztási szabály	Közlekedésilámpa-rendszer	Hibrid egyablakos rendszer

Ez egy harmadik, „köztes változat”, amely a kötelező harmonizáció és a fokozatos alkalmazás elemeinek egyvelege. Az „összetett” BEFIT alkalmazását és hatályát tekintve hibrid megközelítést ír elő. Ez az olyan nagy csoportokat célzó közös és kötelező szabályokat biztosítana, amelyek a legnagyobb valószínűséggel rendelkeznek határokon átnyúló struktúrákkal és tevékenységekkel, és ezért várhatóan a legtöbbet profitálnák a BEFIT által kínált egyszerűsítésből.

A hatásvizsgálat arra a következtetésre jut, hogy a 3. változat az előnyben részesítendő szakpolitikai csomag. Nemcsak eredményesnek, de hatékonyak is bizonyul a kezdeményezés konkrét célkitűzéseinek elérésében, mivel korlátozott kötelező hatálya csak azokra a csoportokra terjed ki, amelyek leginkább élvezhetik a közös szabályok előnyeit, és megengedhetik maguknak az átállást, míg a küszöbérték alatti csoportok számára választható.

A hatásvizsgálat tartalmazza a kezdeményezés költség-haszon elemzését, amely várhatóan pozitív lesz. A választott alternatíva által az uniós vállalkozások számára biztosított **előnyök** részét képező, a kezdeményezés által megvalósuló egyszerűsítések csökkenthetik az egy vállalkozásra eső jelenlegi adómegfelelési költségeket, és várhatóan ösztönzik a beruházásokat és a növekedést, és hozzájárulnak a tagállamok fenntarthatóbb adóbevételeinek biztosításához.

A **javaslat költségeit** nem lehet pontosan meghatározni, mivel a BEFIT-javaslatra nincs korábbi példa, és nem állnak rendelkezésre olyan célzott adatok, amelyeket megbízhatóan fel lehetne használni konkrét becslésekhez. A jelentés mindazonáltal megállapítja, hogy az e javaslat szerinti közös szabályok végrehajtásával kapcsolatban a következő költségek várhatók: igazgatási jellegű folyamatos működési költségek, az informatikai rendszerek frissítésével kapcsolatos, rövid távú (esetleg egyszeri) kiigazítási költségek, valamint a vállalatok személyzetének és az adóhatóságoknak az új rendszerhez való alkalmazkodást célzó képzése. Ezek a becslések a hatásvizsgálat 3. mellékletében található.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat célja az adófizetőkre és az adóhatóságokra nehezedő szabályozási terhek csökkentése. Az adómegfelelési költségek terhet rónak a vállalkozásokra, a kezdeményezés

végrehajtásából származó egyik jelentős előny pedig ezek csökkentése lesz. A megfelelési költségek becsült csökkenése a hatásvizsgálatban szerepel.

Az adószabályok egyszerűsítésével, a növekedés és a beruházások ösztönzésével, valamint a méltányos és fenntartható adóbevételek arányos módon történő biztosításával kapcsolatos célkitűzések teljesítése érdekében a kezdeményezés előnyben részesített alternatívája a határokon átnyúló tevékenységet folytató uniós vállalkozásokra vonatkozó hibrid hatály. A 2. pillérről szóló irányelv hatálya alá is tartozó legnagyobb csoportok uniós részhalmazába nem tartozó uniós vállalkozások mentesülnek a kezdeményezés kötelező hatálya alól. A következetesség és a koherencia biztosítása érdekében a legnagyobb csoportok számára a BEFIT szabályai kötelező érvényűek lesznek. A küszöbérték alatti egyéb csoportok, beleértve a kkv-csoportokat is, üzleti tevékenységük struktúrájától függően választhatnak, hogy alkalmazzák-e a BEFIT szabályait. Ennek az önkéntes hatálynak biztosítania kell, hogy a javaslat ténylegesen csökkentse a szabályozásból eredő terheket. A vállalkozások valószínűleg akkor választják a részvételt, ha a szabályok által kínált egyszerűsítésből előnyük származhat. Ellenkező esetben továbbra is a meglévő szabályokat alkalmazhatják majd. Ily módon a javaslat hatálya biztosítja, hogy a kkv-k megfelelési költségei alacsonyak maradjanak. Végezetül, mivel a javaslat elsődleges célja az egynél több tagállamban adóalanyisággal rendelkező, határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalkozások igényeinek kezelése, számos mikrovállalkozás valójában nem tartozik majd a hatálya alá.

A transzferárazással kapcsolatos problémák várható csökkenése az adóhatóságok számára is előnyös lesz, mivel a BEFIT szabályai szerinti, csoporton belüli ügyletek esetében ritkábban lesz szükség a szokásos piaci ár elvével való összhang értékelésére. Az átmeneti időszakot követően az ilyen csoporton belüli ügyletek szokásos piaci ár elvével összhangban történő árazása adózási szempontból akár feleslegessé is válhat. Várhatóan csökkenni fog a jogviták száma is, mivel a BEFIT-csapatok létrehozása lehetővé teszi az adóhatóságok számára, hogy bizonyos fokú korai kiszámíthatóságról állapodjanak meg, és a felmerülő problémákat konzultáció és koordináció révén hatékonyabban oldják meg.

- **Alapjogok**

Nem várható az alapjogokra gyakorolt jelentős hatás, és a javasolt intézkedések összeegyeztethetők az Európai Unió Alapjogi Chartájában²⁰ foglalt jogokkal, szabadságokkal és elvekkel. Az egyenlő versenyfeltételek megteremtésével, a határokon átnyúló tevékenységek előtt álló akadályok felszámolásával és az adórendszer nagyobb kiszámíthatóságának biztosításával a javaslat hozzá fog járulni a vállalkozások folytatásához kapcsolódó szabadságokat érintő hátrányos megkülönböztetés vagy azok indokolatlan korlátozásának megelőzéséhez is.

A Charta és az általános adatvédelmi rendelet (GDPR)²¹ hatálya alá tartozó adatvédelmi jogok védelmet élveznek. Az adóhatóságok kezelhetnek személyes adatokat, például a BEFIT-

²⁰ Az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL C 326., 2012.10.26., 391. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

csoportban fennálló tulajdonosi érdekeltségekre vonatkozó információkat, de csak a IV. fejezet alkalmazása céljából, valamint a BEFIT-adatszolgáltatás tartalmának vizsgálata és az azzal kapcsolatos konszenzus elérése, illetve az V. fejezet szerinti egyéni adóbevallások feldolgozása és értékelése céljából. A személyes adatok csak az adott BEFIT-csoport igazgatásában részt vevő adóhatóságok között továbbíthatók. A továbbítandó személyes adatok mennyisége az általános adatvédelmi rendelet követelményeivel összhangban a megfelelés biztosításához, valamint az adócsalás, adókijátszás vagy adókikerülés felderítéséhez szükséges mértékre korlátozódik. Személyes adatok csak addig őrizhetők meg, amíg az ezen cél eléréséhez szükséges, de legfeljebb 10 évig.

- **Egyéb hatások**

Nincsenek egyéb jelentős hatások. A javaslat minden olyan vállalatcsoportra vonatkozik, bármely ágazatban is működjön, amely valamely tagállamban társasági adó hatálya alá tartozik. A javaslat önmagában nem érinti az üzleti tevékenység jelenlegi módját, és várhatóan nem lesz közvetlen hatással az európai zöld megállapodás vagy az európai környezetvédelmi jogszabályok célkitűzéseire. Ami a közvetett hatásokat illeti, az adómegfelelési költségek csökkenésével felszabaduló forrásokból a vállalatok, amennyiben így kívánják, beruházhatnak környezeti szempontból fenntarthatóbb termelési módszerekbe.

A javaslat érvényesíti az „alapértelmezés szerint digitális” kialakítás elvét, és hozzájárul a digitális társadalom és gazdaság európai útjának megvalósításához.

A javaslat által részben érintett fenntartható fejlődési célok a hatásvizsgálat 3. mellékletében foglaltak szerint a következők: 8. (Tisztességes munka és gazdasági növekedés) és 9. (Ipar, innováció és infrastruktúra).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A kezdeményezésnek a Bizottság számára a BEFIT együttműködési eszközhöz kapcsolódó költségvetési vonzatai lesznek. Az adóhatóságoknak szorosan együtt kell működniük, és az e kezdeményezés értelmében vett BEFIT-csapatoknak szánt kommunikációs eszközöket kell használniuk. A BEFIT-csapatok működésének és kommunikációjának megkönnyítése érdekében a Bizottság elfogadja a szükséges gyakorlati intézkedéseket, beleértve a BEFIT-csapatok tagjai közötti, BEFIT együttműködési eszköz használata révén történő információközlés szabványosítására irányuló intézkedéseket. A Bizottság felel ezen eszköz fejlesztéséért (egyszeri költség), valamint a tárhelyszolgáltatásért, a tartalomkezelésért, a titkosításért és az éves karbantartásért. Az ilyen BEFIT együttműködési eszköz költsége a becslések szerint (az első évben) egyszeri 300 000 EUR, a működtetésének költsége pedig körülbelül évi 600 000 EUR-ra tehető. Ezeket a költségeket a Fiscalis program előirányzott keretéből finanszírozzák. A részleteket e javaslat pénzügyi kimutatása tartalmazza.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az irányelv végrehajtásának nyomon követése és értékelése céljából kezdetben időt kell hagyni és minden szükséges segítséget meg kell adni a tagállamoknak az uniós szabályok megfelelő végrehajtásához. A Bizottság az irányelv hatálybalépése után öt évvel értékeli az irányelv alkalmazását, és annak működéséről jelentést tesz a Tanácsnak. A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv

által szabályozott területen fogadnak el, és meg kell adniuk a birtokukban lévő minden olyan lényeges információt, amelyre a Bizottságnak értékelés céljából szüksége lehet.

Az értékelés mellett a kezdeményezés eredményességét és hatékonyságát a következő, előre meghatározott mutatók segítségével rendszeresen és folyamatosan nyomon követik: végrehajtási költségek és a BEFIT kezdeti működési költségei; a javaslat kötelező hatálya alá tartozó vállalatcsoportok száma, valamint az önkéntesen részt vevő vállalatok száma; a megfelelési költségek alakulása; és a kettős adóztatással kapcsolatos viták száma. Ezekről részletesebb információk az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban találhatók.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat közös szabályrendszert hoz létre azon vállalkozások adóalapjának meghatározására, amelyek összevont pénzügyi beszámolókat készítenek, és amelyek valamely tagállamban társasági adó hatálya alá tartoznak.

A javaslatok főbb szempontjai a következők:

Hibrid hatály a kötelező és választható alkalmazás érdekében

Az I. fejezet általános rendelkezései értelmében a javaslat hibrid hatályt határoz meg az ezen irányelv szerinti szabályok alkalmazásához. A **kötelező hatály** ugyanazokra a csoportokra terjed ki, mint a 2. pillér (azaz a legalább 750 millió EUR éves együttes árbevétellel rendelkező csoportokra), de a 75 %-os tulajdoni küszöböt elérő szervezetek uniós részhalmazára korlátozódik (5–6. cikk). A harmadik országokban székhellyel rendelkező csoportok uniós részhalmazának emellett legalább 50 millió EUR éves együttes árbevételt kell felmutatnia az azt a pénzügyi évet közvetlenül megelőző négy pénzügyi év közül legalább kettőben, amelyben a csoport megkezdte ezen irányelv alkalmazását, és ennek az együttes árbevételnek a csoport teljes árbevételének legalább 5 %-át kell kitennie (2. cikk (4) bekezdés). Ez a lényegességi küszöb továbbá biztosítja, hogy a javaslat követelményei arányosak legyenek az előnyeivel.

A kötelező hatálynak a 2. pillérrel való összehangolására vonatkozó döntés annak ismeretében született meg, hogy ezek az adózók a 2. pillérről szóló irányelv részeként már számos releváns jellemzőt alkalmaznak, például az adóköteles eredmény kiszámítása tekintetében. Így egyensúlyt teremt egyrészt a szükséges változtatások következetes megvalósítása, másrészt a rendszer egyszerűségének megőrzése között.

Ha úgy kívánják, más kisebb csoportok is választhatják a részvételt, amennyiben összevont pénzügyi beszámolót készítenek. Ez az **önkéntes hatály** különösen fontos lehet a határokon átnyúló tevékenységet folytató kisebb csoportok számára, mivel a több nemzeti társaságiadó-rendszernek való megfelelés tekintetében kevesebb erőforrással rendelkeznek.

Amennyiben egy csoport ezen irányelv szabályait alkalmazza vagy ezek alkalmazása mellett dönt, a keret a **teljes „BEFIT-csoportra”** alkalmazandó, azaz a csoport 75 %-os tulajdoni küszöbértéknek megfelelő összes, az Unióban adóügyi illetőséggel rendelkező vállalatából és az Unióban található állandó telephelyeiből álló részhalmazára, amelyeket az irányelv együttesen „BEFIT-csoporttagoknak” nevez. A hatály ezekre a szervezetekre terjed ki.

A javaslat egyetlen ágazatot sem zár ki a hatálya alól. Az **ágazatspecifikus jellemzőket** a javaslat vonatkozó részei tükrözik. Ez különösen igaz a nemzetközi szállítási és a kitermelési tevékenységekre. Például a hajózásból származó jövedelemre gyakran különleges, az ágazat realitásaihoz igazodó adórendszerek vonatkoznak. A javaslat elismeri ezt, és kizárja a BEFIT-adóalapból a hajózásból származó, hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó jövedelmet.

Az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredményének kiszámítása egyszerűsített módszerrel

A II. fejezet tartalmazza az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredményének meghatározására vonatkozó szabályokat. Ez a 2. és 3. szakasz kiigazításainak, valamint a 4. szakasz ütemezéssel és számszerűsítéssel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó szabályainak a számviteli nettó nyereségre vagy veszteségre történő alkalmazásával történik.

A 2. pillérhez hasonlóan a kiindulópont a pénzügyi beszámolóban szereplő számviteli eredmény, amelyet a BEFIT-csoportra vonatkozóan egyetlen beszámolókészítési standard alapján kell meghatározni. E célból a BEFIT-csoport minden egyes tagjának pénzügyi beszámolóját egyeztetni kell a legfelső szintű anyavállalat beszámolókészítési standardjával, vagy ha a csoport székhelye az Unión kívül található, akkor az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet beszámolókészítési standardjával. A beszámolókészítési standardnak elfogadottnak kell lennie az európai uniós jog alapján, ami lényegében azt jelenti, hogy vagy valamely tagállam általánosan elfogadott nemzeti számviteli elveinek (GAAP) vagy a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardoknak (IFRS) kell lenniük, a 7. cikkben meghatározottak szerint.

Az egyszerűsítés érdekében részletes társaságiadó-keret kidolgozása helyett a kiigazításokat a szükséges minimumra kell korlátozni. Ezért a BEFIT kevesebb adókiigazítást tartalmaz, mint a 2. pillér, amelynek más a célja, nevezetesen a megfelelő minősített jövedelem kiszámítása a fizetendő adó mértékéhez.

A BEFIT szerinti kiigazításokat a 2. szakasz sorolja fel. **A következő tételeket kell szerepeltetni**, azaz hozzáadni abban az esetben, ha levonták vagy ha még nem szerepelnek a pénzügyi beszámolóban: kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök (11. cikk), a BEFIT-csoporton kívüli feleknek az ATAD kamatlevonás-korlátozási szabályát meghaladóan fizetett hitelfelvételi költségek (13. cikk), az életbiztosítók által a befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosítási szerződések keretében végrehajtott valósérték-kiigazítások és elért tőkenyereség (14. cikk), pénzbírságok, szankciók és jogellenes kifizetések, például csúszópénzek (16. cikk), valamint a 2. pillér alkalmazásában már megfizetett társasági adók vagy kiegészítő adók (17. cikk).

A következő tételeket kell kizárni, azaz levonni a számviteli nettó nyereségből vagy veszteségből, ha szerepeltek a pénzügyi beszámolóban: a részvényekből vagy tulajdonosi érdekeltségekből származó osztalékok és tőkenyereségek vagy -veszteségek jelentős tulajdonlás esetén, kivéve, ha azokat kereskedelmi céllal tartják vagy életbiztosító tartja (8–11. cikk és 14. cikk), az állandó telephelyek nyeresége vagy vesztesége (12. cikk), a hajózásból származó, nemzeti hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó jövedelem (15. cikk), a helyettesített eszközökön elért nyereség megújuló adókedvezménye (18. cikk), az értékcsökkenthető eszközök beszerzési, előállítási és értéknövelési költségei, mivel ezek a költségek már részét képezik az értékcsökkenési leírás alapjának, valamint az ezekhez közvetlenül kapcsolódó támogatások, mivel a támogatások nem szerepelhetnek sem az értékcsökkenési leírás alapjának, sem az adóalapban (19. cikk), a befektetett eszközökhöz kapcsolódó, devizaárfolyam-ingadozásokból származó, nem realizált nyereség vagy veszteség (20. cikk). A 21. cikkben foglalt szabály kizárja továbbá a 48. cikkben felsorolt, felosztás utáni kiigazításokhoz kapcsolódó összegeket (lásd alább). Következésképpen ezek a tételek nem képezik részét az előzetes adóeredménynek, ami megakadályozza a kétszeres elszámolás kockázatát.

Ezen túlmenően a 3. szakasz közös **adózási célú értékcsökkenési** szabályokat tartalmaz. Ez adózási szempontból fontos kiigazítás, de a javaslat továbbra is közelebb áll a pénzügyi beszámoló készítésének szabályaihoz, mint a nemzeti amortizációs szabályokhoz. Az

5 000 EUR-nál alacsonyabb értékű befektetett tárgyi eszközöket azonnal el kell számolni ráfordításként. A többi eszköz értékcsökkenési leírását a lineáris módszer szerint kell elvégezni, azaz egyenletesen az eszköz élettartama alatt. Ez az élettartam elvben megfelel a pénzügyi beszámolóban szereplő hasznos élettartamnak. Az ingatlanok – beleértve az ipari épületeket is – esetében azonban az élettartamot általános szabályként 28 évben határozták meg. A befektetett immateriális javak esetében ez megfelel a jogi védelem időtartamának (pl. szellemi tulajdonjogok), vagy annak hiányában 5 évnek. Az üzleti vagy cégérték szintén értékcsökkenthető, ha megszerzett, és ennek megfelelően megjelenik a pénzügyi beszámolóban.

A 4. szakaszban a javaslat az **ütemezéssel és számszerűsítéssel kapcsolatos kérdésekkel** foglalkozik, ami adózási szempontból a visszaélések elkerülése érdekében szükséges. A készletek és befejezetlen termelés költsége közötti különbségeket például következetesen a FIFO-módszerrel vagy a súlyozott átlagos bekerülési érték módszerével kell értékelni (29. cikk). A céltartalékokat ki kell zárni, ha azokat nem jogszabály írja elő, vagy nem becsülhető meg megbízhatóan (30. cikk). A behajthatatlan követelések csak akkor vonhatók le, ha az adós általi teljesítéshez szükséges minden elvárható lépés megtörtént, vagy ha a veszteségként elkönnyvelendő összeg megbízhatóan megbecsülhető, de semmi esetre sem vonható le, ha az adós kapcsolt vállalkozás (31. cikk). A hosszú távú szerződésekből származó bevételek és költségek csak abban az évben vehetők figyelembe, amelyben keletkeztek vagy felmerültek (32. cikk). A fedezeti instrumentumok kezelésének a fedezett tétel adóügyi megítélését kell követnie (33. cikk).

Végezetül, az 5. szakaszban a javaslat olyan szabályokat is tartalmaz, amelyek a **BEFIT-csoportba belépő vagy azt elhagyó szervezetek** miatt szükségesek. Például az új tag BEFIT-csoportba való belépése előtt keletkezett veszteségeket nem szabad azon más tagállamok adóalapjának kárára figyelembe venni, amelyekben a BEFIT-csoport tagokkal rendelkezik. Ezeket a veszteségeket az adott tagra eső résszel szemben kell elszámolni, tehát az összesítést és felosztást követően (38. cikk a 48. cikk (1) bekezdésének a) pontjával *összefüggésben*). A szabályok a **vállalkozások átszervezésével** is foglalkoznak, például annak egyértelművé tétele érdekében, hogy az egyesületekről szóló irányelv elsőbbséget élvez (40. cikk). Létezik egy visszaélés elleni szabály is, amely biztosítja, hogy az eszközökből származó tőkenyeresség szerepeljen az előzetes adóeredményben, amikor az eszközöket adózási következmények nélkül a csoporton belül áthelyezik egy olyan csoporttaghoz, amelyet azután eladnak a csoportból. Ez általában a részvény-elidegenítésre vonatkozó adómentességet élvezne, ami nem engedhető meg, kivéve, ha kereskedelmi szempontból igazolható (41. cikk).

Az előzetes adóeredmények összesítése egyetlen adóalapba, és ennek az összesített adóalapnak a felosztása a jogosult BEFIT-csoporttagok között

A III. fejezet tartalmazza az adóalap összesítésére és felosztására vonatkozó szabályokat. Először a BEFIT-csoport valamennyi tagjának előzetes adóeredményeit kell uniós csoportszinten egyetlen alapban összesíteni: ez lesz a „**BEFIT-adóalap**”. Ezt a 42–44. cikk ismerteti, és számos fontos előnnyel jár:

- **Határokon átnyúló veszteségleírás:** lehetővé teszi a csoportok számára, hogy határokon átnyúlóan számolják el a veszteségeket egymással szemben. Ez jelenleg csak ritkán kivitelezhető, ami a csoport nyereségének túladóztatásához vezethet, és visszatarthatja a vállalkozásokat attól, hogy a belső piacon határokon átnyúló tevékenységet folytassanak.
- **A transzferárazásnak való megfelelés elősegítése:** az átmeneti időszak alatt a BEFIT-csoporton belüli ügyletek eredménye meghatározó tényező lesz a tekintetben,

hogy az (összesített) BEFIT-adóalap hogyan kerül felosztásra a BEFIT-csoporttagok között. Tekintettel a BEFIT-csoporton belüli ügyletek adózási célú árazásának fontosságára, megmarad a szokásos piaci ár elvével való összhangra vonatkozó követelmény, ugyanakkor a BEFIT-csoport tagjai élvezhetik az adórendszer nagyobb kiszámíthatóságának előnyeit (kényelmi zóna), ha a BEFIT-csoporton belüli ügyleteik eredményeként ráfordításaik és jövedelmük az előző három pénzügyi év átlagához képest 10 %-nál kisebb növekedésben meghatározott korláton belül maradnak. Ez a rendszer bizonyos fokú kiszámíthatóságot tesz lehetővé, és megnyitja az utat a BEFIT-csoporton belüli ügyletek szokásos piaci ár elvével összhangban történő árazásának esetleges megszüntetése előtt, amennyiben sikerül egy tényezőn alapuló képletet elfogadni a BEFIT-adóalap felosztásának állandó módszereként.

- Továbbá a BEFIT-csoporton belüli egyes ügyletekre – például kamat- és jogdíjfizetésekre – nem vetnek ki **forrásadót**, amennyiben a kifizetés haszonhúzója BEFIT-csoporttag. A BEFIT-csoporton belül elvben nincs szükség ezen ügyletek önálló megadóztatására, mivel bekerülnek az összesített BEFIT-adóalapba, de döntő fontosságú annak biztosítása is, hogy az ilyen kifizetéseket ne használják fel arra, hogy a nyereséget alacsony adó mellett kijuttassák a csoportból. Az illetékes nemzeti hatóságok ezért fenntartják a jogot annak felülvizsgálatára, hogy a kedvezményezett haszonhúzó-e.

Az összesítés alól azonban **két kivétel** van. A kitermelési tevékenységekből származó nyereséget vagy veszteséget el kell különíteni a BEFIT-adóalaptól, mivel azt mindig a származás szerinti joghatósághoz kell hozzárendelni. Ennek indoka az OECD/G20-ak inkluzív keretének kétpilléres megközelítésével összhangban az, hogy e tevékenységek adóztatásának a származási helyen, azaz a kitermelés helyén kell alapulnia (46. cikk). Nem kerülnek felosztásra a hajótéradó-rendszer hatálya alá nem tartozó hajózásból és a légi közlekedésből származó bevételek és ráfordítások sem. Az OECD-modellegezmény 8. cikkében foglalt megközelítéssel összhangban az ilyen tevékenységeket csak abban az államban adóztatják meg, ahol a hajókat vagy légi járműveket üzemeltető társaság található (47. cikk).

Ezt követően az összesített adóalapot fel kell osztani az egyes BEFIT-csoporttagok között egy átmeneti felosztási szabály alapján, amely az egyes BEFIT-csoporttagokhoz rendelt, az előző három pénzügyi év adóköteles eredményeinek átlagaként kiszámított, az összesített adóalaphoz viszonyított százalékos arányt használja fel. Ez megnyithatja az utat egy állandó felosztási módszer előtt, amely képlet szerinti felosztáson alapulhat. Az átmeneti megoldást meghatározó javaslat azzal az előnnyel jár, hogy az állandó felosztási módszer kialakítása során frissebb országokénti jelentéstételből származó adatokat használhat, és felhasználhatja a BEFIT alkalmazásának első éveiben gyűjtött információkat. Lehetővé teszi annak alaposabb értékelését is, hogy az OECD/G20-ak inkluzív kerete kétpilléres megközelítésének végrehajtása várhatóan milyen hatást gyakorol majd a nemzeti és a BEFIT-adóalapokra.

A javaslat a **felosztott nyereséget adóztató adórendszereket** is figyelembe veszi, és e célból rendelkezik azokról a szükséges kiigazításokról, amelyek lehetővé teszik a társaságok számára, hogy részt vegyenek egy BEFIT-csoportban. Ebben az esetben a társasági jövedelem adóztatása nem évente, hanem a nyereség felosztásakor történik. Ennek megfelelően az összesített adóalap felosztás szerinti része minden évben elhatárolásra kerül az adott évben fel nem osztott jövedelem arányában (49. cikk).

Végül a felosztást követően minden egyes BEFIT-csoporttag rendelkezni fog egy rá eső résszel. A csoporttagnak e rész tekintetében **további kiigazításokat** kell eszközölnie az

adómegállapítása során (48. cikk (1) bekezdés). Ezek többnyire a rendszer koherenciája szempontjából szükséges technikai kiigazításokat foglalnak magukban. Például számos tételt nem kell szerepeltetni az előzetes adóeredményben annak érdekében, hogy azokat ne osszák meg az összes tagállam között, de ezeket a tételeket továbbra is el kell számolni (pl. a BEFIT előtti veszteségek). Más összegek, például az ajándékok, adományok és nyugdíjszolgáltatások nagymértékben függenek a nemzeti jog követelményeitől, és ezért a legmegfelelőbb, ha ezekkel a felosztás szerinti részt igazítják ki.

Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok teljes hatáskörrel rendelkezzenek az adókulccsal kapcsolatos politikájuk tekintetében, fontos, hogy korlátozás nélkül szabadon alkalmazhatnak további levonásokat, adókedvezményeket vagy adóalap-emeléseket a felosztás szerinti részre vonatkozóan (48. cikk (2) bekezdés). A tagállamoknak e tekintetben kizárólag a 2. pillérről szóló irányelv globális tényleges minimumadó-szintre vonatkozó szabályait kell tiszteletben tartaniuk.

A BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt vállalkozások transzferárazásnak való megfelelését elősegítő „közlekedésilámpa-rendszer”

A BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt vállalkozásokkal, azaz a csoport azon szervezeteivel kötött ügyletek tekintetében, amelyek nem az Unióban találhatóak, vagy amelyek nem érik el a 75 %-os tulajdoni küszöbértéket, a IV. fejezet célja, hogy megkönnyítse a megfelelést azáltal, hogy referenciamutatókat alkalmazó kockázatértékelési eszközt („közlekedésilámpa-rendszer”) biztosít.

A BEFIT e jellemzője a transzferárazásnak való megfelelés egyszerűsítésére összpontosít, és nem sérti azokat az anyagi jogi szabályokat, amelyek meghatározzák, hogy egy adott ügylet árazása a szokásos piaci ár elvének megfelelően történt-e. Ezenkívül tárgyi hatálya az alacsony kockázatú tevékenységekre korlátozódik, amelyek árazása általában nem nyújt széles körű mérlegelési lehetőségeket, mivel nem eredményeznek magas reziduális nyereséget. E tekintetben egyértelműen különbözik a transzferárazásról szóló irányelvtől, amely az anyagi jogi szabályokra vonatkozik, és szélesebb hatállyal rendelkezik, hiszen potenciálisan lefedi a transzferárazási témák teljes körét, és saját funkcióval bír. A transzferárazásról szóló irányelv tehát támogatja az OECD transzferár irányelveket, és ugródeszkát jelent a tagállamok számára ahhoz, hogy közös megközelítéseket fogadjanak el egyes transzferárazási témákkal kapcsolatban, különös tekintettel azokra, amelyekben a közigazgatási gyakorlat eddig Unió-szerte eltérő volt.

A közlekedésilámpa-rendszer az 50. cikkben meghatározott **alacsony kockázatú tevékenységekre** alkalmazandó: i. alacsony kockázatú forgalmazók forgalmazási tevékenységei és ii. bérnyújtók gyártási tevékenységei. A jogosultsághoz a forgalmazónak vagy gyártónak az OECD transzferár irányelveken alapuló megbízható, egyoldalú módszert kell alkalmaznia, és semmi esetre sem lehet jogosult, ha a termékekkel kapcsolatos szellemi tulajdonjoggal rendelkezik vagy kockázatot visel. Ennek az az oka, hogy az immateriális javak és a kockázatok esetén gyakori, hogy nem létezik összehasonlítható ügylet.

E tevékenységekhez a javaslat **„nyilvános referenciamutatók”** használatát javasolja, amelyek szakértői csoport segítségével uniós szinten meghatározott nyereségmutatók lesznek (53. cikk). Operatív szempontból, ha egy alacsony kockázatú forgalmazó vagy bérnyújtó nyereségteljesítménye alacsony az e referenciamutatóban szereplő átlagos tartományokhoz képest, ügyleteit „magas kockázatúnak” kell tekinteni, és fordítva. Ily módon az ügyletek **három kockázati zónába tartozhatnak (alacsony/közepes/magas)**. A tagállami adóhatóságoktól azt várják, hogy erőfeszítéseiket a magas kockázati zónákra összpontosítsák (51. cikk). A rendszer ennek megfelelően „közlekedésilámpa-rendszernek” nevezhető.

Ily módon az eszköz lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy hatékonyabban használják fel erőforrásaikat, a vállalkozások számára pedig nagyobb kiszámíthatóságot biztosít transzferárik elfogadhatóságát illetően, feltéve, hogy megfelelnek az előre meghatározott áréréseknek.

A rendszer igazgatása: „egyablakos rendszer” és „BEFIT-csapat”

A rendszer igazgatását az V. fejezet ismerteti. A közös anyagi jogi szabályok közös igazgatási keretet is igényelnek. Ez lehetővé teszi a jelenlegi rendszerek további egyszerűsítését, és fokozatosan erőforrásokat szabadíthat fel a közigazgatási szervek és a vállalkozások számára.

Az **egyablakos rendszer** lehetővé teszi a vállalkozásoknak, hogy lehetőség szerint egyetlen uniós hatósággal kelljen kapcsolatban lenniük az adatszolgáltatási kötelezettségek tekintetében. Az „adatszolgáltatásra kijelölt szervezet”, amely elvben a legfelső szintű anyavállalat, a BEFIT-csoport egészére vonatkozóan egyetlen adatszolgáltatást nyújt be (a továbbiakban: BEFIT-adatszolgáltatás) kizárólag saját adóhatóságához (a továbbiakban: az adatszolgáltatást befogadó hatóság), amely ezt megosztja a csoport működési helye szerinti többi tagállammal (57. cikk). Az egyes BEFIT-csoporttagok emellett egyéni adóbevallást is benyújtanak a helyi adóhatóságukhoz annak érdekében, hogy a felosztás szerint rájuk eső rész tekintetében nemzeti szinten meghatározott kiigazításokat alkalmazhassanak (62. cikk). Ez a BEFIT-adatszolgáltatással együtt lehetővé teszi az egyes adóhatóságok számára, hogy a lehető leghatékonyabb módon állapítsák meg a BEFIT-csoporttagok adókötelezettségeit (64. cikk).

Minden BEFIT-csoport esetében létrejön egy úgynevezett **„BEFIT-csapat”**, amely a csoport működési helye szerinti tagállamok valamennyi érintett adóhatóságának képviselőit tömöríti (60. cikk). Ahelyett, hogy az egyes tagállamok külön-külön emberi erőforrásokat szentelnének ugyanazon határokon átnyúló tevékenységű csoportok adókötelezettségeinek megállapítására, az egyes BEFIT-csapatok tagjai megosztják az információkat, koordinálják a munkát, egyes témákban bizonyos fokú korai kiszámíthatóságot biztosítanak, és online együttműködési eszköz segítségével megoldják a problémákat (61. cikk).

Az **ellenőrzések** tagállami szinten maradnak, és a tagállamoknak lehetőségük lesz arra, hogy közös ellenőrzéseket kérjenek, és a másik fél számára kötelezővé tegyék annak elfogadását. Az ellenőrzés eredményét követően a BEFIT-csapat a helyesbítéseket is megkönnyíti (65. cikk).

A javaslat azt is biztosítja, hogy a BEFIT-adatszolgáltatás tartalmával szemben az „adatszolgáltatást befogadó hatóság” tagállamában található közigazgatási szervhez lehessen **fellebbezni**. Hasonlóképpen, az egyéni adómegállapításokkal szemben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetősége szerinti tagállamban található közigazgatási szervhez lehet fellebbezni. Amennyiben az ilyen fellebbezés érinti a BEFIT-adóalapot, a szükséges módosításokat a „BEFIT-csapatok” által létrehozott összehangolt eljárás keretében a csoport egészében el lehet végezni (66–70. cikk).

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az európai társaságiadó-keretről (BEFIT)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Parlament véleményére²²,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²³,
különleges jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az Unióban jelenleg nincs közös megközelítés a vállalkozások adóalapjának kiszámítására. Az uniós vállalkozások ezért különböző társaságiadó-rendszereknek kötelesek megfelelni minden olyan tagállamban, amelyikben tevékenységet folytatnak.
- (2) A 27 különböző uniós társaságiadó-rendszer egymás mellett létezése adózási szempontból bonyolulttá teszi a megfelelést, és tisztességtelen versenyt eredményez a vállalkozások számára. Ez egyre nyilvánvalóbbá vált, ahogy a globalizáció és a gazdaság digitalizációja jelentősen megváltoztatta az üzleti modelleket és az országhatárok megítélését. Miközben a kormányok megpróbálták alkalmazkodni ehhez az új valósághoz, a tagállamok eltérő válaszlépései a belső piac további torzulásához vezettek. A különböző jogi keretek elkerülhetetlenül eltérő adóhatósági gyakorlatokhoz is vezetnek a tagállamokban. Ez gyakran hosszú, kiszámíthatatlan és következtelen eljárásokat, továbbá magas megfelelési költségeket von maga után.
- (3) Bár kialakításuk eltérő, a társaságiadó-rendszerek alapvető jellemzői hasonlóak, mivel ugyanazon célkitűzésre, azaz a vállalkozások adóalapjának megállapítására irányuló szabályokat írnak elő. Ebben a szellemben a belső piacon működő vállalkozások számára fontos lenne, hogy a tagállamok közös jogi keretet vezessenek be a társaságiadó-rendszerek alapvető jellemzőinek harmonizálására az adózási szabályok egyszerűsítése és a tisztességes verseny biztosítása érdekében.
- (4) 2023. június 9-én az OECD/G20-ak inkluzív keretének 139 tagországa csatlakozott a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres

²² HL C [...], [...], [...] o.

²³ HL C [...], [...], [...] o.

megoldásról szóló, 2021. októberi nyilatkozathoz²⁴. A nyilatkozatban a tagállamok megállapodtak i. egy olyan felülvizsgálati gyakorlatról, amely a pénzügyi beszámolókból kiindulva számítja ki a nagy multinacionális csoportok potenciális minimális adókötelezettségét a 2. pillér részeként, valamint ii. az adóköteles nyereség képlet szerinti felosztás alapján történő részleges átcsoportosításáról az 1. pillér részeként. A digitalizációból és a globalizációból eredő adóügyi kihívások kezelésére szolgáló közös keret kialakítása során e gyakorlat eredményeit kell alapul venni. Mivel a tagállamok az (EU) 2022/2523 tanácsi irányelv²⁵ révén egyhangúlag elfogadták a 2. pillér végrehajtását, a közös uniós társaságiadó-keretnek olyan fogalmakra kell épülnie, mint például az adóalap alkalmazási köre és kiszámítása, amelyeket a vállalkozások és a tagállamok már most is ismernek.

- (5) Az Unión belüli növekedés és beruházások ösztönzése érdekében vonzóbbá kell tenni a belső piaci üzleti környezetet. E célból prioritásként kell kezelni a társasági adóra vonatkozó szabályok közös keretének bevezetését annak érdekében, hogy a vállalkozások könnyebben be tudják tartani ezeket a szabályokat, amikor határokon átnyúló tevékenységet folytatnak, valamint azok ösztönzése érdekében, akik tovább kívánnak terjeszkedni külföldön. A nemzetközi tevékenységre vonatkozó egységes társaságiadó-szabályok várhatóan növelnék az adórendszer kiszámíthatóságát, és kevesebb adóügyi vitára adnának lehetőséget, mivel kezelnék a torzulásokat, és csökkentenék a kettős adóztatás és a túladóztatás eseteinek számát. Továbbá mivel az adóbevételek fenntarthatósága kulcsfontosságú a tagállami költségvetések számára, többek között az infrastruktúrába, a kutatásba és fejlesztésbe való beruházás, valamint a közszolgáltatások nyújtása szempontjából, a jövőre nézve döntő fontosságú lenne biztosítani, hogy a bevételek felosztása olyan, szilárd paramétereken alapuló eszközzel történjen, amellyel nem lehet visszaélni.
- (6) Valóban kardinális kérdés kialakítani egy olyan rendszert, amely Uniószerre bizonyos fokú egységességet teremt, legalábbis azon adófizetők körében, amelyeknek leginkább szól. Ennek megfelelően, valamint figyelembe véve az adóhatóságok és a vállalkozások által a globális minimum-adószint keretének végrehajtása érdekében tett erőfeszítéseket, fontos lenne kihasználni ezt az eredményt, és olyan szabályokat kialakítani, amelyek a lehető legközelebb állnak az OECD/G20-ak modellszabályaihoz és az (EU) 2022/2523 irányelvhez. Ennek alapján a szabályok közös keretét kötelezővé kell tenni az Unióban adóalanyisággal rendelkező csoportok számára, amennyiben összevont pénzügyi beszámolójuk alapján az éves együttes árbevételük meghaladja a 750 000 000 EUR-t. Ily módon a hatály azokra a vállalkozásokra irányulna, amelyek a legnagyobb valószínűséggel folytatnak határokon átnyúló tevékenységet, és ezáltal profitálhatnak a közös jogi keret által kínált egyszerűsítésből. Ez a küszöbérték az (EU) 2022/2523 irányelvvel való összhangot is biztosítaná az Unión belüli következetes megközelítés érdekében.

²⁴ A gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldásról szóló nyilatkozat – 2021. október 8., az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektje.

²⁵ A Tanács (EU) 2022/2523 irányelve (2022. december 14.) az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról (HL L 328., 2022.12.22., 1. o.).

- (7) Bár a küszöbérték a csoport teljes árbevétele alapján, globálisan kerülne meghatározásra, a rendelkezések hatályát a csoport belső piacon működő tagjaira kell korlátozni, mivel az uniós jog csak az Unión belül alkalmazandó, és nem köti a harmadik országokat. Ezért az ilyen csoportoknak csak az uniós részhalmazát kell figyelembe venni. Ez magában foglalná a valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező társaságokat és a valamely tagállamban működő állandó telephelyeiket, valamint az ugyanazon csoporthoz tartozó harmadik országbeli társaságok Unión belüli állandó telephelyeit. Mivel az állandó telephely fogalmával kétoldalú adóegyezmények és nemzeti jogszabályok foglalkoznak, annak ellenére is tapasztalható némi eltérés világszerte, hogy a fogalommeghatározások tekintetében közös elvek érvényesülnek. Következésképpen pragmatikus megközelítés lenne a hatályos kettős adóztatási egyezményekre és a tagállamok nemzeti szabályaira hagyatkozni ahelyett, hogy másodlagos uniós jog révén teljes harmonizációra törekednének.
- (8) Az arányosság és a közös keret megfelelő működésének biztosítása érdekében a belső piacon korlátozott tevékenységet folytató csoporttagokat – beleértve a valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező társaságokat, azok állandó telephelyeit, valamint azon Unión belüli állandó telephelyeket, amelyek Unión kívüli székhellyel rendelkező csoportok tagjai – lényegességi küszöböt alkalmazva ki kell zárni a hatály alól.
- (9) A jelenlegi szabályok egyszerűsítésére irányuló célkitűzés alátámasztja a tervezett kezdeményezést. Ezért az adóalap kiszámítására vonatkozó szabályokat úgy kell kialakítani, hogy az egyes csoporttagok pénzügyi beszámolóin korlátozott számú adókiigazítást kelljen végrehajtani. Ezek a korlátozott kiigazítások olyan közös kiigazításokat jelentenének, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a pénzügyi beszámolókból adóalapot lehessen képezni. Figyelembe véve az (EU) 2022/2523 irányelvvel való összhang szükségességét, a kiigazításoknak összhangban kell lenniük az irányelv biztosította kerettel, aminek meg kell könnyítenie a végrehajtást az általános elveket már ismerő tagállamok és vállalkozások számára is.
- (10) Tekintettel arra, hogy az egyszerűsítés érdekében a pénzügyi beszámoló szolgál majd kiindulópontként az egyes csoporttagok adóalapjának kiszámításához, az adószabályokat úgy kell kialakítani, hogy azok továbbra is a lehető legközelebb álljanak a pénzügyi beszámoló készítésének szabályaihoz. Ahol erre lehetőség van, az eszközök vagy kötelezettségek pénzügyi beszámoló szerinti kezelése az adózás szempontjából nem változna, következésképpen nem lenne szükség kiigazításra. Ennek megfelelően – és az adózás logikájával összhangban – az adóalap egyéb elemeit adózási szempontból más módon kell kezelni, mint a pénzügyi beszámoló elkészítésekor.
- (11) Következésképpen külön kell foglalkozni a bizonyos ágazatspecifikus kiigazításokat igénylő szektorokkal, mint például a nemzetközi hajózás. Az ebben a szektorban működő csoporttagok esetében a pénzügyi beszámolót ki kellene igazítani a hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó összeg (nyereség vagy veszteség) kizárása érdekében. A nemzetközi hajózásra vonatkozó különleges adórendszerek, amelyeket gyakran hajótéradó-rendszerként említenek, általában a valamely csoporttag által üzemeltetett hajók tonnatartalma (azaz szállítási kapacitása) alapján, nem pedig a csoporttag által a hajótéradóra jogosult tevékenységekből eredő tényleges nyereség vagy veszteség alapján teszik lehetővé az adózást. Az ilyen összegek kizárása ezért az adóalap kiszámítására vonatkozóan elfogadott megközelítésekre épülne, és biztosítaná a belső piac különböző szakpolitikai célkitűzéseivel való megfelelő összhangot.

- (12) Az egyszerűsített társaságiadó-keret létrehozására irányuló fő célkitűzés elérése érdekében az egyes csoporttagok előzetes adóeredményeit egyetlen közös adóalapban kell összesíteni, majd ezután ezt az alapot kell a csoport jogosult tagjai között felosztani. A pénzügyi beszámolókon végrehajtott adókiigazítások adnák az egyes csoporttagok előzetes adóeredményeit. Ezt követően ezeket az eredményeket összesítenék, ami lehetővé tenné a BEFIT-csoporttagok közötti, határokon átnyúló veszteségleírást, majd az összesített adóalapot egy átmeneti felosztási szabály alapján felosztanák a csoporttagok között; ez utat nyitna egy állandó mechanizmus felé. Ez az állandó mechanizmus alapulhatna egy képlet szerinti felosztáson, és többé nem lenne szükség arra, hogy a BEFIT-csoporton belüli ügyletek összhangban legyenek a szokásos piaci ár elvével. Azzal az előnnyel járna, hogy a legfrissebb országokénti jelentéstétel adatait és az átmeneti időszak során gyűjtött információkat használná fel. Lehetővé teszi továbbá annak alaposabb értékelését is, hogy a kétpilléres megközelítés végrehajtása várhatóan milyen hatást gyakorol majd a nemzeti adóalapokra és a BEFIT-csoportok adóalapjára. Ily módon továbbra is meg lehetne valósítani az adósemlegességre irányuló fő célkitűzést a belső piacon, ami visszaszorítaná a kettős és a túladóztatást, valamint növelné az adórendszer kiszámíthatóságát az adóügyi viták számának csökkentése érdekében.
- (13) Az adóeredmények csoporttagok közötti összesítése nem lenne megfelelő eszköz bizonyos ágazatok, például a kitermelési tevékenységek, valamint a nemzetközi hajózás, a belvízi szállítás és a légi közlekedés esetében. Ezért ezeket fontos lenne kizárni az összesítésből, mivel jellemzőik nem illeszkednek ebbe az összefüggésbe. A nemzetközi forgalom terén működő vállalatok hajótéradó-rendszer hatálya alá nem tartozó (és így az előzetes adóeredményekből kizárt) bármely nyereségének vagy veszteségének összegét nem lenne szabad figyelembe venni az összesítés során, annak megállapítása a közös társaságiadó-szabályok alkalmazásával történne.
- (14) Annak érdekében, hogy teret biztosítsanak a növekedésnek és a beruházásoknak, a tagállamok egyénileg is alkalmazhatnának további, felosztást követő kiigazításokat (pl. a nyugdíj járulékok adóügyi megítélése) a közös keret hatálya alá nem tartozó területeken. A tagállamok emellett a felosztás szerinti részesedésüket is szabadon, felső határ nélkül módosíthatnák annak biztosítása érdekében, hogy nemzeti szakpolitikai döntéseket hozhassanak ezen a területen. Ami a legfontosabb, az (EU) 2022/2523 irányelv olyan felső határt állapítana meg, amely hatékonyan biztosítaná, hogy a tényleges adókulcs legalább 15 % legyen.
- (15) Egyes tagállamok olyan társaságiadó-rendszereket működtetnek, amelyek a legelterjedtebb megközelítéstől eltérő elvekre épülnek, mint például a felosztott nyereséget adóztató adórendszerek. Ezért elsődleges fontosságú, hogy olyan kiigazítások kerüljenek bevezetésre, amelyek biztosítani tudják az ilyen rendszerekkel való működőképes kölcsönhatást. A megoldást a felosztás utáni kiigazítások jelenthetik. Ez azt jelentené, hogy azt a részt, amelyet a felosztott nyereséget adóztató rendszer keretében rendelnének egy csoporttaghoz, a pénzügyi év során teljesített nyereségkifizetések arányában módosítani kell. A felosztott nyereséget adóztató adórendszer lényege teljes egészében megmaradna, tekintettel arra, hogy a nyereségkifizetés jelzi a felosztás szerinti rész megadóztatásának időpontját is, és ennek megfelelően meghatározza, hogy ebből mekkora összeget kellene megadóztatni. E tekintetben elő kell irányozni egy átviteli mechanizmus alkalmazását annak biztosítása érdekében, hogy az adott évben nem adóköteles, felosztás szerinti rész a következő években adóköteles legyen.

- (16) Mivel a csoporton belüli kapcsolatok a vállalatcsoport kereskedelmi tevékenységének csak egy részét képviselik, a csoport tagjai és a csoporton kívüli kapcsolt vállalkozások közötti ügyletek is lényeges szempontot jelentenek, amelyre figyelni kell. E külső szempont kezelése érdekében, és mivel a transzferárazással kapcsolatos viták száma az utóbbi időben jelentősen megnőtt, különösen a rutintevékenységek árazásával kapcsolatos megfontolások tekintetében, nagyon hasznos lenne egy, a transzferárazásnak való megfelelésre vonatkozó olyan egyszerűsített módszer, amely csökkentené a vállalkozások megfelelési költségeit, és javítaná az adóhatóságok hatékonyságát a humán tőke felhasználása terén. E célból fontos lenne egy általánosan elfogadott összehasonlító elemzésen alapuló, közös kockázatértékelési keretrendszert bevezetni a transzferárazásra vonatkozóan. Ez az értékelés megvizsgálná a kamatfizetés és adózás előtti eredményen alapuló árrést a belső piacon önállóan működő szervezetek esetében. Az így kapott nyereségmutatókat ezt követően közzé kell tenni, önértékelési kockázati eszközként kell használni, és lehetővé kell tenni a belső piacon működő csoportok számára, hogy előzetesen tisztában legyenek a kapcsolt vállalkozásokkal lebonyolított ügyletek során várható (piaci alapú) szokásos piaci hozamokkal. A rendszer hatálya alá tartozó minden egyes ügyletet alacsony, közepes vagy magas kockázatúként kell értékelni attól függően, hogy hogyan viszonyul a nyereségmutatókhoz, amelyeket a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határoz meg és tesz közzé a honlapján.
- (17) A társasági adózás közös keretrendszere szükségszerűen magában foglalna egy igazgatási rendszert, amelynek ideális esetben biztosítania kell az adórendszer bizonyos fokú kiszámíthatóságát és egyszerűsítését. Az egységesség előmozdítása érdekében az igazgatási rendszernek egy olyan központi referenciapont működtetésére kell épülnie, amelyik foglalkozik a közös kérdésekkel (például az egész csoportra vonatkozó adatszolgáltatással), valamint biztosítja a nemzeti adóhatóságok közötti megfelelő szintű koordinációt és együttműködést. Ugyanakkor az igazgatási rendszernek teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti adóügyi szuverenitást, mivel a helyi adóbevallásoknak, az ellenőrzéseknek és a vitarendezésnek elsősorban tagállami szinten kellene maradniuk.
- (18) A közös keret szabályainak helyes végrehajtása és érvényesítése érdekében a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (19) A belső piacon meglévő, a társaságiadó-alap kiszámítására vonatkozó közös jogi keret előnyeinek optimalizálása érdekében a szabályok alkalmazását választhatóvá kell tenni azon csoportok – köztük a kkv-csoportok – esetében, amelyek éves együttes árbevétele nem éri el a 750 000 000 EUR-t, feltéve, hogy összevont pénzügyi beszámolót készítenek és adóalanyisággal rendelkeznek az Unióban. Azáltal, hogy a szabályok alkalmazása nyitva marad a kisebb méretű csoportok számára, több olyan csoport részesülhet a közös keret által kínált egyszerűsítés előnyeiből, amely határokon átnyúló struktúrával és tevékenységgel rendelkezik.
- (20) Ezen irányelv egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése vagy adott esetben módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: i. az I. és a II. melléklet szükség szerinti módosítása; és ii. a biztosítókra vonatkozó kiegészítő szabályok megállapításával történő kiegészítése, különös tekintettel az új IFRS 17 Biztosítási szerződések nemzetközi pénzügyi beszámolási standardra. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája

során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak²⁶ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein.

- (21) Annak érdekében, hogy egységes feltételeket lehessen biztosítani a csoport működési helye szerinti tagállamok valamennyi érintett adóhatóságának képviselőit magába tömörítő, ezen irányelv által létrehozott úgynevezett „BEFIT-csapatok” végrehajtásához és működéséhez, valamint hogy meg lehessen állapítani a BEFIT-csoporttagok és a BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt vállalkozásaik közötti bizonyos rutinügyletekre vonatkozó haszonkulcsokat, végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁷ megfelelően kell gyakorolni.
- (22) A személyes adatok ezen irányelv keretében végzett kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁸. A tagállamok ezen irányelv alapján kizárólag a IV. fejezet alkalmazása céljából, valamint a BEFIT-adatszolgáltatás tartalmának vizsgálata és az azzal kapcsolatos konszenzus elérése, illetve az V. fejezet szerinti egyéni adóbevallások feldolgozása és értékelése céljából kezelhetnek személyes adatokat.
- (23) A 10 éves adatmegőrzési idő indokolt annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelhessenek az elévülési idők nagy részének.
- (24) Annak érdekében, hogy a vállalkozások szükségtelen további adminisztratív terhek nélkül, közvetlenül élvezhessék a belső piac előnyeit, az ezen irányelvben meghatározott adórendelkezésekre vonatkozó információkat az (EU) 2018/1724 rendelettel²⁹ összhangban az egységes digitális kapun (a továbbiakban: SDG) keresztül hozzáférhetővé kell tenni. Az SDG egyablakos rendszert biztosít a határokon átnyúló tevékenységet folytató felhasználók számára a belső piac működése szempontjából releváns információk, eljárások és segítségnyújtó szolgáltatások online nyújtásához.
- (25) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a 27 különböző társaságiadó-rendszer kölcsönhatása által okozott, meglévő kihívások miatt – e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének

²⁶ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (26) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal, aki 2023. augusztus 18-án nem hivatalos véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv közös keretet állapít meg bizonyos csoportokra vonatkozóan az Unióban alkalmazandó társasági adó tekintetében.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az irányelv szabályokat állapít meg a következők tekintetében:
- a) a csoport (a továbbiakban: BEFIT-csoport) meghatározása ezen irányelv alkalmazásában;
 - b) a BEFIT-csoport társaságaira és állandó telephelyeire vonatkozó összesített adóalap kiszámítása (a továbbiakban: BEFIT-csoporttag és BEFIT-adóalap);
 - c) a BEFIT-adóalap felosztása a jogosult BEFIT-csoporttagok között;
 - d) a transzferárazási kockázatértékelés egyszerűsítése a csoporton kívüli kapcsolt vállalkozásokkal lebonyolított ügyletek tekintetében;
 - e) a közös jogi keret igazgatása.
- (3) Amennyiben ez az irányelv másként nem rendelkezik, az ezen irányelv hatálya alá tartozó társaság vagy állandó telephely a továbbiakban az ezen irányelv által szabályozott kérdések tekintetében nem tartozik a nemzeti társaságiadó-szabályozás hatálya alá minden olyan tagállamban, amelyben letelepedett.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv azokra a valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező társaságokra – beleértve a más tagállamokban található állandó telephelyeiket is – és harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező szervezetek tagállamokban található állandó telephelyeire (a továbbiakban: harmadik országbeli szervezetek) alkalmazandó, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:
- a) olyan belföldi vállalatcsoporthoz vagy multinacionális vállalatcsoporthoz tartoznak, amely összevont pénzügyi beszámolót készít, és az utolsó négy pénzügyi év közül legalább kettőben legalább 750 000 000 EUR éves együttes árbevétellel rendelkezett;
 - b) a társaságok esetében továbbá:
 - i. az I. mellékletben felsorolt társasági formák valamelyikét öltik;

- ii. a II. mellékletben felsorolt társasági adók egyikének vagy egy később bevezetendő hasonló adó hatálya alá esnek;
 - iii. legfelső szintű anyavállalatok, vagy eszközeiket, kötelezettségeiket, bevételeiket, ráfordításaikat és pénzforgalmukat a legfelső szintű anyavállalatnak tételenként kell konszolidálnia;
 - c) az állandó telephelyek esetében továbbá:
 - i. a II. mellékletben felsorolt társasági adók egyikének vagy egy később bevezetendő hasonló adó hatálya alá esnek;
 - ii. legfelső szintű anyavállalatok vagy olyan szervezet állandó telephelyei, amelynek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát a legfelső szintű anyavállalatnak tételenként kell konszolidálnia.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve ez az irányelv nem alkalmazandó az Unión kívüli legfelső szintű anyavállalattal rendelkező társaságokra és állandó telephelyekre, amennyiben a csoport együttes árbevétele az Unióban nem haladja meg vagy a csoport összevont pénzügyi beszámoló alapján számított teljes árbevételének 5 %-át, vagy az utolsó négy pénzügyi év közül legalább kettőben az 50 millió EUR-t. Ez nem érinti a (7) bekezdés szerinti választás jogát.
- (3) Ha két vagy több csoport fúziójával egyetlen csoport jön létre, az (1) bekezdésben említett 750 000 000 EUR küszöbértéket akkor kell a fúziót megelőző bármelyik pénzügyi évben teljesítettnek tekinteni, ha a fúzióban részt vevő csoportok adott pénzügyi évre vonatkozó árbevételeinek együttes összege, az összevont pénzügyi beszámolóik alapján, legalább 750 000 000 EUR. Az újonnan létrehozott csoport tagjaiként működő társaságok és állandó telephelyek akkor tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ha a csoport ezt a küszöbértéket az utolsó négy pénzügyi év közül legalább kettőben elérte.
- (4) Amennyiben egy olyan társaságot, amely nem tagja csoportnak (a továbbiakban: célszervezet), felvásárol egy másik társaság vagy csoport (a továbbiakban: felvásárló szervezet), és sem a célszervezet, sem a felvásárló szervezet nem készített összevont pénzügyi beszámolót a felvásárlás pénzügyi évét közvetlenül megelőző négy egymást követő pénzügyi év egyikében sem, akkor az (1) bekezdésben említett 750 000 000 EUR éves együttes árbevételre vonatkozó küszöbértéket abban az esetben kell az adott évre vonatkozóan teljesítettnek tekinteni, ha a célszervezet és a felvásárló szervezet adott pénzügyi évre vonatkozó pénzügyi beszámolójában vagy összevont pénzügyi beszámolójában szereplő árbevételek összege legalább 750 000 000 EUR. A felvásárló szervezet akkor kerül ezen irányelv hatálya alá, ha a küszöbértéket az azt a pénzügyi évet közvetlenül megelőző négy pénzügyi év közül legalább kettőben elérte, amelyben ezen irányelv alkalmazandóvá vált a felvásárló szervezetre.
- (5) Amennyiben egy csoport két vagy több csoportra válik szét (a továbbiakban: szétválás utáni vállalatcsoportok), az (1) bekezdésben említett 750 000 000 EUR küszöbértéket a szétválás utáni vállalatcsoportok mindegyike által teljesítettnek kell tekinteni a következő feltételek teljesülése esetén:
 - a) a szétválás után véget érő első pénzügyi év tekintetében az éves együttes árbevétel a szétválás utáni vállalatcsoportok mindegyike esetében legalább 750 000 000 EUR;

- b) a szétválás után véget érő második–negyedik pénzügyi év tekintetében az éves együttes árbevétel a szétválás utáni vállalatcsoportok mindegyike esetében legalább 750 000 000 EUR az említett pénzügyi évek közül legalább kettőben.
- (6) Amennyiben az e cikkben említett négy pénzügyi év közül egy vagy több 12 hónapnál hosszabb vagy rövidebb, a szóban forgó árbevételi küszöbértékeket minden egyes ilyen pénzügyi év tekintetében arányosan ki kell igazítani.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező és az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételeket teljesítő társaságok – beleértve a más tagállamokban található állandó telephelyeiket is –, valamint a harmadik országbeli szervezetek tagállamokban található és az (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételeket teljesítő állandó telephelyei dönthessenek úgy, hogy ezen irányelv hatálya alá kívánnak tartozni, ha olyan multinacionális vállalatcsoporthoz vagy belföldi vállalatcsoporthoz tartoznak, amely összevont pénzügyi beszámolót készít, de nem felel meg az (1) bekezdés a) pontjában a 750 000 000 EUR küszöbérték tekintetében meghatározott feltételeknek.
- (8) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a társasági formákra és társasági adókra vonatkozó tagállami jogszabályok változásainak figyelembevétele érdekében módosítsa az I. és a II. mellékletet.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „csoport”:
 - a) olyan szervezetek együttese, amelyek tulajdonjog vagy ellenőrzés révén az összevont pénzügyi beszámoló legfelső szintű anyavállalat általi elkészítése céljából az elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardban meghatározottak szerinti kapcsolatban állnak egymással, beleértve bármely szervezetet is, amelyet a legfelső szintű anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában pusztán kis mérete miatt, lényegességi okokból vagy amiatt nem vesznek figyelembe, hogy értékesítési célból tartják; vagy
 - b) olyan szervezet, amely pénzügyi kimutatásaiban szerepelteti egy vagy több állandó telephely nettó nyereségét vagy veszteségét („központ”), feltéve, hogy nem része egy másik, az a) alpontban meghatározottak szerinti csoportnak;
2. „belföldi vállalatcsoport”: olyan csoport, amelynek valamennyi tagja ugyanazon tagállamban található;
3. „multinacionális vállalatcsoport”: olyan multinacionális csoport, amely legalább egy olyan szervezetet vagy állandó telephelyet foglal magában, amely nem a legfelső szintű anyavállalat joghatóságában található;
4. „pénzügyi év”: azon beszámolási időszak, amelynek tekintetében a legfelső szintű anyavállalat elkészíti összevont pénzügyi beszámolóját;
5. „összevont pénzügyi beszámoló”: pénzügyi kimutatások, amelyekben valamely szervezetnek és az általa ellenőrzött leányvállalatoknak az eszközeit, kötelezettségeit,

- bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatják be;
6. „szervezet”: jogi konstrukció, amely önálló pénzügyi számlákat készít, vagy jogi személy;
 7. „legfelső szintű anyavállalat”:
 - a) olyan szervezet, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrző részesedéssel rendelkezik bármely más szervezetben, és amely sem közvetlenül, sem közvetve nem áll egy másik olyan szervezet tulajdonában, amely benne ellenőrző részesedéssel rendelkezik; vagy
 - b) az 1. pont b) alpontjában meghatározott csoport központja;
 8. „tulajdonosi érdekelttség”: egy szervezet vagy állandó telephely tőkerészesedése, amely nyereséghez, tőkéhez vagy tartalékokhoz fűződő jogokat biztosít;
 9. „ellenőrzésre jogosító részesedés”: olyan tulajdonosi érdekelttség egy szervezetben, amelynek révén az érdekelttség tulajdonosa köteles a szervezet eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát tételenként összevonni;
 10. „adatszolgáltatásra kijelölt szervezet”: a következők egyike:
 - a) a legfelső szintű anyavállalat, ha valamely tagállamban található; vagy
 - b) ha a legfelső szintű anyavállalat nem valamely tagállamban található, a BEFIT-csoport által az 57. cikkben meghatározott BEFIT-adatszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségek BEFIT-csoport nevében történő teljesítésére kijelölt, valamely tagállamban található szervezet;
 11. „az Unióban elfogadható beszámolóképzési standard”: az Unióban az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ alapján elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok és a tagállamok általánosan elfogadott számviteli elvei;
 12. „számviteli nettó nyereség vagy veszteség”: a BEFIT-csoporttagra vonatkozóan egyetlen közös, az Unióban elfogadható beszámolóképzési standard alapján meghatározott nettó nyereség vagy veszteség, a 7. cikkel összhangban lévő, a BEFIT-csoporton belüli ügyletek kiküszöbölésére irányuló konszolidációs módosítások előtt;
 13. „biztosító”: a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
 14. „befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosítás”: életbiztosítási szerződés, amely esetében a biztosító mögöttes befektetéseinek keletkező befektetési nyereséget és veszteséget vagy kamatokat/osztalékokat idővel teljes mértékben felosztják a szerződők között;

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

15. „gazdasági tulajdonos”: az a személy, aki lényegében a befektetett eszközhez kapcsolódó összes előnyt élvezi és összes kockázatot viseli, függetlenül attól, hogy ugyanezen személy-e a jog szerinti tulajdonos. Azon adóalany, aki rendelkezik valamely befektetett eszköz birtoklási, használati és elidegenítési jogával, és viseli az eszköz elvesztésének vagy megsemmisülésének kockázatát, minden esetben az eszköz gazdasági tulajdonosának tekintendő;
16. „alapfelosztás”: a BEFIT-adóalap BEFIT-csoporttagok közötti, az átmeneti időszak minden egyes pénzügyi évében a 45. cikkel összhangban történő felosztására szolgáló módszer;
17. „adatszolgáltatást befogadó hatóság”: annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy amennyiben külföldi illetőségű adóalany állandó telephelyéről van szó, az a tagállam, amelyben az állandó telephely található.

II. FEJEZET

AZ ELŐZETES ADÓEREDMÉNY MEGHATÁROZÁSA

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

4. cikk

Általános elvek

- (1) Az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredményét minden pénzügyi évre vonatkozóan az ezen irányelv 8–41. cikkének megfelelően kijáratott számviteli nettó nyereségük vagy veszteségük alapján kell meghatározni.
- (2) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében szereplő ráfordítások csak annyiban vonhatók le a BEFIT-csoporttag előzetes adóeredményéből, amennyiben azok a közvetlen üzleti érdekeltisége körében merültek fel.

5. cikk

A BEFIT-csoport szerkezete

- (1) BEFIT-csoport akkor jön létre, ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó két vagy több társaság vagy állandó telephely megfelel a következő feltételeknek:
 - a) a társaság vagy a csoport legfelső szintű anyavállalata, vagy a csoport bármely más olyan társasága, amelyben a legfelső szintű anyavállalat közvetlenül vagy közvetve a tulajdonjogok vagy a nyereségre jogosító jogosultságok legalább 75 %-ával rendelkezik;
 - b) az állandó telephely központja vagy a csoport legfelső szintű anyavállalata, vagy a csoport bármely más olyan tagja (társaság vagy szervezet), amelyben a legfelső szintű anyavállalat közvetlenül vagy közvetve a tulajdonjogok vagy a nyereségre jogosító jogosultságok legalább 75 %-ával rendelkezik.
- (2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett küszöbérték kiszámítása céljából egy csoporthoz tartozó társaságban fennálló tulajdonjogokat és nyereségre jogosító jogosultságokat az egyes szinteken közvetlenül és közvetve birtokolt részesedések szorzataként kell kiszámítani.

6. cikk

A tartási időre vonatkozó követelmények

- (1) A BEFIT-csoporttagnak a pénzügyi év során megszakítás nélkül kell teljesítenie az 5. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékeket.
- (2) A társaság vagy az állandó telephely az 5. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékek elérésének napján válik BEFIT-csoporttaggá. A küszöbértékeket legalább kilenc egymást követő hónapon keresztül teljesíteni kell. Ha egy társaság vagy adott esetben egy állandó telephely az előírt időszakban nem teljesíti a küszöbértékeket, akkor úgy kell tekinteni, mintha soha nem lett volna BEFIT-csoporttag.
- (3) A társaság vagy az állandó telephely az azt a napot követő napon szűnik meg BEFIT-csoporttagnak lenni, amelyen már nem teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékeket.

7. cikk

Az előzetes adóeredmény kiszámításának alapjául szolgáló pénzügyi beszámoló

- (1) A BEFIT-csoporttag előzetes adóeredményét a BEFIT-csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó, az Unióban elfogadható beszámolóképzési standard alapján meghatározott, a BEFIT-csoporton belüli ügyletek kiküszöbölésére irányuló konszolidációs módosítások előtti számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének a 8–41. cikkben meghatározott kiigazításával kell kiszámítani.
- (2) A BEFIT-csoporttagok által az (1) bekezdés alkalmazásában használandó, Unióban elfogadható beszámolóképzési standard az az Unióban elfogadható uniós beszámolóképzési standard, amelyet a legfelső szintű anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítéséhez használnak, amennyiben az adóügyi illetőséggel rendelkezik valamely tagállamban.

Amennyiben a legfelső szintű anyavállalat nem rendelkezik adóügyi illetőséggel valamely tagállamban, az Unióban elfogadható beszámolóképzési standard az abban a tagállamban hatályos standard, amelyben az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet adóügyi illetőséggel rendelkezik.
- (3) Amennyiben a BEFIT-csoporttag állandó telephely, számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége a következők egyike:
 - a) a saját önálló pénzügyi beszámolójában megjelenített, az (1) és (2) bekezdéssel összhangban meghatározott nettó nyereség vagy veszteség; vagy
 - b) önálló pénzügyi beszámoló hiányában az a nettó nyereség vagy veszteség, amely akkor jelent volna meg az önálló pénzügyi beszámolójában, ha azt a telephely önállóan, az (1) és (2) bekezdéssel összhangban meghatározott, Unióban elfogadható beszámolóképzési standardnak megfelelően készítette volna el.
- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy tagállam olyan nemzeti jogot alkalmaz, amely lehetővé teszi a csoportok számára, hogy joghatóságoként készítsék el, ellenőrizzék és tegyék közzé a pénzügyi beszámolókat, az adott tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredménye és BEFIT-adóalapjának felosztása joghatóságoként is kiszámítható, feltéve, hogy a csoport minden egyes BEFIT-csoporttag esetében külön-külön azonosítani tudja az előzetes

adóeredmény és a felosztást követő kiigazítások ezen irányelvvel összhangban történő kiszámításához szükséges adatokat.

2. SZAKASZ

A SZÁMVITELI NETTÓ NYERESÉG VAGY VESZTESÉG KIIGAZÍTÁSAI

8. cikk

Osztalékok és egyéb nyereségkifizetések

A 11. cikk (1) bekezdésében említett, kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök, valamint a 14. cikkben említett, befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosításokkal összefüggésben a befektetési kockázatot viselő szerződők javára végrehajtott befektetések kivételével a BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy ki kell zárni a pénzügyi év során kapott vagy felhalmozott osztalékok vagy egyéb nyereségkifizetések összegének 95 %-át, feltéve, hogy a nyereségkifizetés időpontjában a tulajdonosi érdekeltség több mint egy éve a BEFIT-csoporttag birtokában van, és ez az érdekeltség a nyereség, a tőke, a tartalékok vagy a szavazati jogok több mint 10 %-ára jogosítja.

9. cikk

Részvények elidegenítéséből származó nyereség vagy veszteség

A 11. cikk (1) bekezdésében említett, kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök, valamint a 14. cikkben említett, befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosításokkal összefüggésben a befektetési kockázatot viselő szerződők javára végrehajtott befektetések kivételével a BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy ki kell zárni a tulajdonosi érdekeltség elidegenítéséből származó nyereség vagy veszteség összegének 95 %-át, feltéve, hogy az elidegenítés időpontjában a tulajdonosi érdekeltség több mint egy éve a BEFIT-csoporttag birtokában van, és ez az érdekeltség a nyereség, a tőke, a tartalékok vagy a szavazati jogok több mint 10 %-ára jogosítja.

10. cikk

A valós érték változásai

A 11. cikk (1) bekezdésében említett, kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök, valamint a 14. cikkben említett, befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosításokkal összefüggésben a befektetési kockázatot viselő szerződők javára végrehajtott befektetések kivételével a BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy ki kell zárni a tulajdonosi érdekeltség valós értékének változásaiból származó nyereség vagy veszteség összegét, feltéve, hogy az elidegenítés időpontjában a tulajdonosi érdekeltség több mint egy éve a BEFIT-csoporttag birtokában van, és ez az érdekeltség a nyereség, a tőke, a tartalékok vagy a szavazati jogok több mint 10 %-ára jogosítja.

11. cikk

Kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök

- (1) Egy pénzügyi eszközt vagy kötelezettséget akkor kell BEFIT-csoporttag által kereskedési céllal tartottnak tekinteni, ha megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:
 - a) azt főként rövid távú továbbértékesítés vagy visszavásárlás céljára szerezték meg vagy vállalták fel;
 - b) olyan meghatározott pénzügyi eszközökből álló portfólió része, ideértve a származtatott termékeket is, amelyeket együtt kezelnek, és amelyekkel kapcsolatban bizonyíték van a közelmúltbeli tényleges rövid távú nyereségszerzésre.
- (2) Amennyiben egy BEFIT-csoporttag által tartott pénzügyi eszköz vagy kötelezettség kereskedési céllal tartott eszközzé vagy kötelezettséggé alakul át, vagy fordítva, a számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget ki kell igazítani oly módon, hogy az tartalmazza a pénzügyi év elején vagy, ha az későbbi, a vásárlás időpontjában számított valós értéke és az ugyanazon pénzügyi év végén számított valós értéke közötti különbséget.

A pénzügyi eszköz vagy kötelezettség azon pénzügyi év végi valós értéke, amelynek során kereskedési céllal tartott eszközzé vagy kötelezettséggé alakult át, vagy fordítva, egyben az átalakulást követő pénzügyi év elején érvényes valós értéke is.
- (3) A 9. cikkben említett tartási idő akkor kezdődik vagy szakad meg, amikor a pénzügyi eszközt vagy kötelezettséget már nem kereskedési céllal tartják, vagy amikor kereskedési céllal tartott eszközzé vagy kötelezettséggé alakul át.

12. cikk

Állandó telephely nyeresége vagy vesztesége

A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy ki kell zárni az állandó telephelyeinek tulajdonítható nyereség vagy veszteség összegét.

13. cikk

Kamatlevonás-korlátozási szabály

- (1) A BEFIT-csoporttag kiigazítja számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv³² 2. cikkében említett azon nettó hitelfelvételi költségek összegének figyelembevételére érdekében, amelyek adózási szempontból nem vonhatók le az adóügyi illetősége szerinti tagállam nemzeti társaságiadó-szabályozásában meghatározott kamatlevonás-korlátozási szabályokkal összhangban.

³² A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a BEFIT-csoporttagok közötti ügyletből eredő nettó hitelfelvételi költségekre.

14. cikk
Biztosítók

- (1) Amennyiben a BEFIT-csoporttag olyan biztosító, amely a 2009/138/EK irányelvvel összhangban engedéllyel rendelkezik a valamely tagállamban való működésre, a (2)–(4) bekezdésben meghatározott szabályokat kell alkalmazni.
- (2) A 91/674/EGK tanácsi irányelvnek³³ megfelelően létrehozott biztosítóintézetek azon biztosítástechnikai tartalékainak összegét, amelyeket levontak valamely BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségéből vagy veszteségéből, minden pénzügyi év végén felül kell vizsgálni és ki kell igazítani. A jövőbeli előzetes adóeredmény számításakor figyelembe kell venni a már levont összegeket.
- (3) A Bizottság a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el ezen irányelv kiegészítése céljából, amelyekben az új IFRS 17 Biztosítási szerződések nemzetközi pénzügyi beszámolási standard hatásával összefüggésben részletesebb szabályokat állapíthat meg a biztosítók előzetes adóeredményének kiigazítására vonatkozóan.
- (4) A befektetési egységekhez kötött/indexált életbiztosítással összefüggésben az életbiztosítók az eszközöket piaci értéken értékelik, és a tartalékot az alapul szolgáló eszközök értékelésével összhangban képezik.

15. cikk
Hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó hajózási tevékenységek

A hajózási tevékenységet végző BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani a hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó ilyen tevékenységekből származó bevételek, ráfordítások és egyéb levonható tételek összegének kizárása érdekében.

16. cikk
Pénzbírságok, szankciók és jogellenes kifizetések

A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy az tartalmazza az illetékes hatóság által végzett ellenőrzés vagy vizsgálat eredményeként jogellenesnek talált kifizetésekkel kapcsolatban felmerült ráfordítások összegét, valamint azokat a pénzbírságokat és szankciókat – beleértve a késedelmes fizetés miatti díjakat is –, amelyek jogszabálysértés miatt valamely hatóságnak fizetendők.

³³ A Tanács 91/674/EGK irányelve (1991. december 19.) a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 374., 1991.12.31., 7. o.).

17. cikk
Társasági adó

A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy az tartalmazza a pénzügyi évre kivetett társasági adó, hasonló nyereségadók és halasztott adók összegét, valamint az (EU) 2022/2523 irányelvvel összhangban esedékes kiegészítő adó fizetésével vagy a szóban forgó irányelv 11. cikkében említett elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásával összefüggésben a pénzügyi beszámolóban esedékes adóként feltüntetett összegeket.

18. cikk
Helyettesítő eszközök megújuló adókedvezménye

- (1) Amennyiben valamely befektetett értékcsökkenthető eszköz vagy földterület elidegenítéséből származó bevételt – a kár ellentételezését is beleértve – az elidegenítés pénzügyi évét követő második pénzügyi év vége előtt szándékoznak ismételtelen befektetni megegyező vagy hasonló üzleti célú hasonló eszközbe, azt az összeget, amennyivel az elidegenítés bevétele meghaladja az eszköz adómegállapításhoz használt értékét, az elidegenítés évében le lehet vonni. Az önkéntesen elidegenített eszközt az elidegenítést megelőzően legalább három évig saját tulajdonban kell tartani.
- (2) Az (1) bekezdésben említett helyettesítő eszköz már az elidegenítést megelőző pénzügyi évben beszerezhető. Amennyiben a helyettesítő eszköz beszerzésére az eszköz elidegenítésének évét követő második pénzügyi év vége előtt nem kerül sor, valamint a *vis maior* eseteit kivéve, az elidegenítés évében levont összeget, 10 %-kal növelten, hozzá kell adni az elidegenítés évét követő második pénzügyi év előzetes adóeredményéhez.

19. cikk
Értékcsökkenés alá tartozó befektetett eszközökkel kapcsolatos bevételek és ráfordítások

- (1) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani a következő összegek kizárása érdekében:
 - a) a 3. szakaszban előírt szabályok szerint értékcsökkenthető befektetett eszközök beszerzési vagy előállítási költségei, és az értéknöveléséhez kapcsolódó költségek; valamint
 - b) az ilyen eszköz beszerzéséhez, előállításához vagy értéknöveléséhez közvetlenül kapcsolódó támogatások.
- (2) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét úgy kell kiigazítani, hogy az a befektetett eszközök értékcsökkenése tekintetében csak a 22–28. cikkben meghatározott levonás összegét tartalmazza.

20. cikk
Devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség

A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani a következők kizárása érdekében:

- a) a befektetett eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos nem realizált devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség összege;

- b) a nem realizált devizaárfolyam-veszteségre képzett céltartalék összege.

21. cikk

Egyes tételekhez kapcsolódó kiigazítások (a felosztást követően a tagállamokra hagyott tételek)

A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy az előzetes adóeredményből ki kell zárni a 48. cikk (1) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt tételekhez kapcsolódó összegeket.

**3. SZAKASZ
ÉRTÉKCSÖKKENÉS**

22. cikk

Értékcsökkenési módszer és időtartam

- (1) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy a beszerzés pénzügyi évében ki kell zárni minden olyan befektetett tárgyi eszközt, amelynek értékcsökkenés előtti könyv szerinti értéke 5 000 EUR alatt van.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés nem alkalmazandó, a befektetett eszközök értékcsökkenési leírását egyenként kell elvégezni a hasznos élettartamuk alatt, a lineáris módszer szerint. A befektetett eszközök hasznos élettartamát a következőképpen kell megállapítani:
- a) épületek, valamint a vállalkozás használatában lévő bármely más típusú ingatlan és szerkezet: 28 év;
 - b) minden egyéb befektetett tárgyi eszköz: a 7. cikkben említett, az Unióban elfogadható beszámolóképzési standarddal összhangban értékelt hasznos élettartamuk;
 - c) befektetett immateriális javak, beleértve a megszerzett üzleti vagy cégértéket: az az időszak, amely alatt az eszköz jogi védelem alatt áll, vagy amelyre a jogosultságot megadták, vagy 5 év, ha ezt az időszakot nem lehet meghatározni.
- (3) A használt befektetett eszközök értékcsökkenési leírását a (2) bekezdéssel összhangban kell elvégezni, kivéve, ha a BEFIT-csoporttag igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor.
- Az első albekezdéstől eltérve, a használt befektetett immateriális javak értékcsökkenési leírása 5 év alatt történik, kivéve, ha meghatározható az a fennmaradó időszak, amely alatt az eszköz jogi védelem alatt áll, vagy amelyre a jogosultságot megadták; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra az így meghatározott időszak alatt kerül sor.
- (4) Az értékcsökkenést a befektetett eszköz használatba vételének hónapjától kezdve havonta kell elszámolni. Az eszköz elidegenítésének hónapjában nem számolható el értékcsökkenés.
- (5) Ha egy befektetett eszközt elidegenítenek, vagy olyan mértékben megrongálódik, már nem használható fel a vállalkozás céljaira, akkor annak az adómegállapításhoz

használt értékét, valamint a hozzá kapcsolódó értéknövelés költségeinek az adómegállapításhoz használt értékét az elidegenítés vagy a megrongálódás hónapjában le kell vonni az előzetes adóeredményből.

23. cikk

Értécsökkenés levonására való jogosultság

- (1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, az értécsökkenést a gazdasági tulajdonosnak kell levonnia.
- (2) Olyan szerződések esetében, ahol a gazdasági és a jog szerinti tulajdonjog nem esik egybe, a gazdasági tulajdonos jogosult levonni a kifizetések kamatelemeit az előzetes adóeredményéből, hacsak az említett elem nem szerepel a jog szerinti tulajdonos előzetes adóeredményében vagy adott esetben az adóalapjában, attól függően, hogy a jog szerinti tulajdonos egy másik BEFIT-csoporttag-e vagy sem.
- (3) Ha a gazdasági tulajdonos nem azonosítható, a jog szerinti tulajdonos jogosult levonni az értécsökkenést. Lízingszerződések esetében a lízingdíj kamat- és tőkeelemeit is a jog szerinti tulajdonos előzetes adóeredményében kell figyelembe venni, és ha a lízingbe vevő BEFIT-csoporttag, ezeket a kifizetéseket ki kell zárni az előzetes adóeredményéből.
- (4) A befektetett eszközök után egy pénzügyi éven belül egynél több adózó nem számolhat el értécsökkenést, kivéve, ha a jog szerinti vagy a gazdasági tulajdonjogon több adózó osztozik, vagy ha az eszköz gazdasági vagy jog szerinti tulajdonosa megváltozik.
- (5) BEFIT-csoporttag nem állhat el az értécsökkenéstől.

24. cikk

Az értécsökkenési leírás alapja

- (1) Az értécsökkenési leírás alapja a befektetett eszköz beszerzésével, előállításával vagy értéknövelésével közvetlenül összefüggő költségeket tartalmazza. Az említett költségek nem tartalmazzák a levonható hozzáadottérték-adót, a kamatokat, illetve az átértékelés vagy értékvesztés eredményét.
- (2) Az ajándékként kapott eszköz értécsökkenési leírásának alapja annak a BEFIT-csoporttag pénzügyi beszámolójában szereplő piaci értéke.
- (3) Az értécsökkenés alá tartozó befektetett eszközök értécsökkenési leírásának alapját a 19. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módon, az eszköz beszerzéséhez, előállításához vagy értéknöveléséhez közvetlenül kapcsolódó állami támogatás összegének levonásával kell csökkenteni.
- (4) A nem használható és a nem a BEFIT-csoporttag ellenőrzésén kívül eső okokból 12 hónapnál hosszabb ideje nem használt befektetett eszközök értécsökkenését figyelmen kívül kell hagyni.
Az első albekezdésben említett időszak végét követő hónaptól már nem számolható el értécsökkenés, ezt követően az eszköz újbóli használatának hónapját követő hónaptól írható le újra.
- (5) Amennyiben egy értécsökkenhető befektetett eszközt a 18. cikk szabályainak megfelelően elidegenítenek és helyettesítenek, a helyettesítő eszköz értécsökkenési

leírásának alapját az elidegenítés évében levont összeggel megegyező összeggel kell csökkenteni.

25. cikk

Befektetett eszközök nyilvántartása

- (1) A beszerzési költségeket, előállítási költségeket és értéknövelési költségeket, a beszerzést, előállítást vagy értéknövelést követő használatbavétel időpontjával együtt, minden befektetett eszközre külön-külön nyilvántartásba kell venni.
- (2) Ha egy befektetett eszközt elidegenítenek, az elidegenítés részleteit – beleértve annak napját és az elidegenítés következtében kapott bevételt vagy ellentételezést – nyilvántartásba kell venni.
- (3) A befektetett eszközök nyilvántartását úgy kell vezetni, hogy elegendő információt, többek között értékcsökkenési adatokat biztosítson az előzetes adóeredmény kiszámításához, és legalább a következő információkat tartalmazza:
 - a) az eszköz azonosítója;
 - b) a használatbavétel hónapja;
 - c) az értékcsökkenési leírás alapja;
 - d) a 22. cikk szerinti hasznos élettartam;
 - e) az adómegállapítási tárgyidőszakban felhalmozott értékcsökkenés;
 - f) a teljes halmozott értékcsökkenés;
 - g) az értékcsökkenési leírás alapja a teljes halmozott értékcsökkenés és a rendkívüli értékcsökkenés nélkül;
 - h) az értékcsökkenés adózási célú leírása megszüntetésének és folytatásának hónapja;
 - i) az elidegenítés hónapja.

26. cikk

Az értéknövelési költségek értékcsökkenése

- (1) Az értéknövelési költségek értékcsökkenési leírását az értéknöveléssel érintett befektetett eszközökre vonatkozó szabályoknak megfelelően kell elvégezni úgy, mintha újonnan beszerzett befektetett eszközről lenne szó, ideértve a 22. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott hasznos élettartamát is.

Az első albekezdéstől eltérve a bérelt befektetett eszközök értéknövelési költségeire a 22. cikk (3) bekezdése és a 23. cikk szerint kell elszámolni az értékcsökkenést.
- (2) Ha az adózó igazolja, hogy valamely értékcsökkenthető befektetett eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb, mint az eszköz 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott hasznos élettartama, az említett eszköz értéknövelési költségeinek értékcsökkentési leírását az említett rövidebb időszak alatt kell elvégezni.

27. cikk

Nem értékcsökkenthető eszközök

Az alábbi eszközökre nem vonatkozik az értékcsökkenés:

- a) befektetett tárgyi eszközök, amelyek nincsenek kitéve a szokásos kopásnak és avulásnak, például földingatlan, műtárgyak, régiség és ékszer;
- b) pénzügyi eszközök.

28. cikk

Rendkívüli értékcsökkenés

- (1) Ha a BEFIT-csoporttag bizonyítani tudja, hogy a 27. cikk a) pontja szerint nem értékcsökkenthető befektetett tárgyi eszköz értéke *vis maior* vagy harmadik felek által elkövetett bűncselekmény folytán tartósan csökkent a pénzügyi év végén, az értékcsökkenésnek megfelelő összeget levonhatja az előzetes adóeredményből.
- (2) Amennyiben egy megelőző pénzügyi évben az (1) bekezdés szerinti rendkívüli értékcsökkenéssel érintett eszköz értéke ezt követően nő, a növekmény összegével növelni kell annak az évnek az előzetes adóeredményét, amelyikben az értéknövekedés bekövetkezett.

Az ilyen növekmények együttes összege ugyanakkor nem haladhatja meg a levonás eredeti összegét.

4. SZAKASZ

AZ ÜTEMEZÉSRE ÉS A SZÁMSZERŰSÍTÉSRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

29. cikk

Készletek és befejezetlen termelés

- (1) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani a készletek és a befejezetlen termelés pénzügyi év eleji és végi értéke közötti különbséggel, kivéve a 32. cikkben meghatározott hosszú távú szerződésekhez kapcsolódó készleteket és befejezetlen termelést.
- (2) A készletek és befejezetlen termelés költségét következetesen a FIFO-módszerrel vagy a súlyozott átlagos bekerülési érték módszerével kell értékelni.
- (3) Az általában nem felcserélhető tételekből álló készletek és befejezetlen termelés költségét, valamint az egyedi projektekhez készült vagy szállított, illetve elkülönített árukat és szolgáltatásokat egyenként kell értékelni.
- (4) A BEFIT-csoporttagnak a hasonló jellegű és felhasználású készletek és befejezetlen termelés értékelésére ugyanazt a módszert kell alkalmaznia.
- (5) A készletek és befejezetlen termelés költségének tartalmaznia kell a beszerzés összes költségét, az átalakítás közvetlen költségét, továbbá minden olyan költséget, amelyek annak kapcsán merültek fel, hogy az adott pénzügyi évben fennálló helyükre szállították és állapotukba hozták őket. A költségek visszaigényelhető hozzáadottérték-adó nélküli, nettó költségek.
- (6) A készleteket és befejezetlen termelést a pénzügyi év utolsó napján kell értékelni a bekerülési érték és a nettó realizálható érték közül az alacsonyabbikon. A nettó realizálható érték a szokásos üzletmenet során alkalmazott, a befejezés becsült költségeivel és az értékesítés költségeivel csökkentett becsült eladási ár.

30. cikk
Céltartalékok

- (1) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani a céltartalékok összegének kizárása érdekében.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a céltartalék összege abban az esetben megengedett, ha a pénzügyi év végén teljesülnek a következő feltételek:
 - a) a BEFIT-csoporttag jogi vagy észszerűen elvárható jogi kötelezettséggel rendelkezik;
 - b) az ilyen kötelezettség az adott pénzügyi évben vagy korábbi pénzügyi években végzett tevékenységekből vagy ügyletekből ered;
 - c) az ilyen kötelezettségből fakadó céltartalék összege megbízhatóan megbecsülhető;
 - d) az összeg teljesítése az ezen irányelv értelmében levonható ráfordítást eredményez.

Az első albekezdés ellenére a BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét minden esetben ki kell igazítani a függő veszteségekre vagy jövőbeli költségnövekedésekre képzett céltartalékok összegének kizárása érdekében.

- (3) Amennyiben az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett kötelezettség olyan tevékenységhez vagy ügyletkez kapcsolódik, amely a következő pénzügyi években folytatódik, a céltartalék összegét arányosan el kell osztani a tevékenység vagy ügylet becsült időtartama alatt.

Az e cikk szerinti céltartalékokat minden pénzügyi év végén felül kell vizsgálni és korrigálni kell. A későbbi pénzügyi évek során az előzetes adóeredmény számításakor figyelembe kell venni az e cikk szerint már levont összegeket.

31. cikk
Behajthatatlan követelések

- (1) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy ki kell zárni a behajthatatlan követelések tekintetében elszámolt levonások összegét, kivéve, ha az év végén a BEFIT-csoporttag nem érvényesített levonást a 28. cikkkel összhangban, és az alábbi követelmények valamelyike teljesül:
 - a) a csoporttag a (2) bekezdésben említettek szerint minden elvárható lépést megtett a teljesítés érdekében, és valószínű, hogy a követelés egy részét, vagy egészét nem fizetik vissza; vagy
 - b) a csoporttagnak nagyszámú azonos típusú követelése van, amelyek mindegyike ugyanabból a tevékenységi ágazatból származik, és megbízható becslést tud adni a behajthatatlan követelés százalékban kifejezett összegére, feltéve, hogy az azonos típusú követelések mindegyikének értéke alacsonyabb az azonos típusú követelések összértékének 0,1 %-ánál. A megbízható becsléshez a BEFIT-csoporttagnak minden releváns tényezőt figyelembe kell vennie, ideértve a múltbeli tapasztalatokat is.
- (2) Annak eldöntéséhez, hogy megtettek-e minden elvárható lépést a teljesítés érdekében, a BEFIT-csoporttagnak az alábbi elemeket kell figyelembe vennie, amennyiben ezek objektív bizonyítékon alapulnak:

- a) arányban áll-e a behajtás költsége a tartozással;
 - b) van-e esély a sikeres behajtásra, azokat az eseteket is ideértve, ahol az adós fizetéseképtelen lett, jogi eljárás indult vagy végrehajtó bevonására került sor;
 - c) észszerű és indokolt-e az adott körülmények között elvárni az adózótól, hogy behajtáshoz folyamodjon.
- (3) Amennyiben a behajthatatlan követelés vevőköveteléshez kapcsolódik, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek mellett a tartozásnak megfelelő összeget bevételként szerepeltetni kell az előzetes adóeredményben.
- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve a BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani az olyan behajthatatlan követelések összegének kizárása érdekében, ahol az adós másik BEFIT-csoporttag, bármely egyéb kapcsolt vállalkozás, vagy ha az adós magánszemély, ahol az adós, annak házastársa vagy egyenes ági leszármazottja vagy felmenője részt vesz a BEFIT-csoporttag irányításában vagy ellenőrzésében, vagy közvetlenül vagy közvetve részesedése van a BEFIT-csoporttag tőkéjében.
- (5) Amennyiben a BEFIT-csoporttag korábban levont egy későbbi pénzügyi évben kiegyenlített behajthatatlan követelést, a teljesítés pénzügyi évére vonatkozó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét meg kell növelni a megtérült összeggel.

32. cikk

Hosszú távú szerződések

- (1) E cikk alkalmazásában hosszú távú szerződésnek minősül az alábbi feltételeknek megfelelő szerződés:
- a) a szerződés tárgya gyártás, beszerelés, építés vagy szolgáltatásnyújtás;
 - b) időbeli hatálya meghaladja vagy várhatóan meghaladja a 12 hónapot.
- (2) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy csak azokat a hosszú távú szerződéshez kapcsolódó bevételeket tartalmazza, amelyek a hosszú távú szerződés adott pénzügyi évben teljesített részének megfelelő összeg erejéig keletkeztek.
- E célból a hosszú távú szerződés teljesítésének százalékos arányát az adott pénzügyi év költségeinek a hosszú távú szerződés becsült összköltségéhez viszonyított aránya alapján kell meghatározni.
- (3) A BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani oly módon, hogy az figyelembe vegye a pénzügyi év során a hosszú távú szerződésekkel kapcsolatban felmerült valamennyi költséget.

33. cikk

Fedezeti ügyletek

- (1) A fedezeti instrumentumon keletkezett, értékelésből vagy elidegenítésből származó nyereséget és veszteséget a BEFIT-csoporttagnak ugyanúgy kell kezelnie, mint a fedezett tételen keletkezett nyereséget és veszteséget.

Fedezeti kapcsolat áll fenn, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a fedezeti kapcsolatot formálisan előzetesen megtervezik és dokumentálják;

- b) a fedezet várhatóan rendkívül hatékony és ez a hatékonyság megbízhatóan mérhető.
- (2) Ha a fedezeti kapcsolat megszakad, vagy egy már meglévő pénzügyi eszközt a későbbiekben fedezeti instrumentumként kezelnek, ami által eltérő adórendszerbe kerül, a fedezeti instrumentum pénzügyi év végén meghatározott új piaci értéke és az ugyanezen adómegállapítási időszak eleji piaci értéke közötti különbséget bele kell számítani a BEFIT-csoporttag előzetes adóeredményébe.

A fedezeti instrumentum azon pénzügyi év végi piaci értékének, amelynek során az eszköz eltérő adórendszerbe került, meg kell felelnie az átkerülését követő év eleji piaci értékének.

5. SZAKASZ

A BEFIT-CSOPORTBA VALÓ BELÉPÉS, AZ ONNAN VALÓ KILÉPÉS ÉS A VÁLLALATI SZERKEZETÁTALAKÍTÁS

34. cikk

Az eszközök és kötelezettségek megjelenítése, értékelése és értékcsökkenésének ütemezése a BEFIT-csoportba való belépéskor és az onnan való kilépéskor

- (1) Minden eszközt és kötelezettséget azon az értéken kell megjeleníteni, amelyet a 7. cikkben említett, Unióban elfogadható beszámolóképzési standarddal összhangban számítanak ki közvetlenül azon időpont előtt, amelyen ez az irányelv a BEFIT-csoporttagra nézve alkalmazandóvá válik.
- (2) Az ezen irányelv hatálya alá már nem tartozó társaság vagy állandó telephely eszközeit és kötelezettségeit az ezen irányelvnek megfelelően kiszámított értékükön kell megjeleníteni.
- (3) Az olyan társaság vagy állandó telephely eszközeinek értékcsökkenését, amely a pénzügyi év során lép be a BEFIT-csoportba vagy lép ki onnan, azon naptári hónapok számával arányosan kell kiszámítani, amelyek során a társaság vagy állandó telephely az adott pénzügyi évben a BEFIT-csoportba tartozott.

35. cikk

Befektetett eszközök minősítése a BEFIT-csoportba való belépéskor

A II. fejezet 3. szakaszában meghatározott szabályok ellenére, amennyiben egy társaság vagy állandó telephely egy BEFIT-csoportba való belépés érdekében egy tagállam társaságiadó-rendszeréről áll át, a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) Amennyiben egy 5 000 EUR-nál kisebb könyv szerinti értékű befektetett eszköz értékcsökkenési leírása részben vagy egészben nem történt meg a BEFIT-csoportba történő belépés időpontjáig, a BEFIT-csoporttagnak ki kell igazítania számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét, és ki kell zárnia a befektetett eszköz azon fennmaradó nettó értékének megfelelő összeget, amely az önálló pénzügyi beszámolóban szerepel a belépés időpontjában.
- b) Amennyiben a BEFIT-csoportba történő belépés időpontjában egy vagy több befektetett eszköz önálló pénzügyi beszámolóban szereplő nettó értéke eltér az adómegállapításhoz használt nettó értékétől, az összes érintett befektetett eszköz tekintetében az ilyen különbözetnek megfelelő teljes összeget össze kell vonni minden egyes BEFIT-csoporttagra vonatkozóan a BEFIT-csoportba történő belépés

pénzügyi évében, és az előzetes adóeredményben 5 éves időszakra kell elosztani. Az egyes BEFIT-csoporttagok számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ennek megfelelően ki kell igazítani.

36. cikk

Hosszú távú szerződések a BEFIT-csoportba való belépéskor

- (1) A BEFIT-csoportba belépő társaságnak vagy állandó telephelynek a nemzeti jog ütemezésre vonatkozó szabályaival összhangban ki kell igazítania a III. fejezet szabályaival összhangban meghatározott BEFIT-adóalapból rá eső részt oly módon, hogy az tartalmazza azon bevételek és költségek összegét, amelyek a 32. cikk értelmében ezen irányelv hatálybalépése előtt keletkeztek vagy merültek fel, de a korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében még nem szerepeltek az adóalapjában.
- (2) A BEFIT-csoportba belépő társaságnak vagy állandó telephelynek a III. fejezet szabályaival összhangban meghatározott BEFIT-adóalapból rá eső részből az első pénzügyi évben le kell vonnia a hosszú távú szerződésből eredő azon bevételeit, amelyek korábban a nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében nagyobb összeg erejéig voltak adókötelesek, mint amennyit a 32. cikk alapján kellett volna figyelembe venni az előzetes adóeredményében.
- (3) Amennyiben a BEFIT-adóalapból a BEFIT-csoporttagra eső rész egy pénzügyi évben alacsonyabb, mint az (1) és (2) bekezdés szerint meghatározott levonható összegek, a BEFIT-csoporttagnak el kell határolnia a még el nem számolt összeget, és a következő pénzügyi években ellentételeznie kell vele a BEFIT-adóalapból rá eső részt.

37. cikk

Céltartalékok, bevételek és levonások a BEFIT-csoportba való belépéskor

- (1) A 30. és 31. cikkben említett céltartalékok és behajthatatlan követelések miatti levonások csak akkor vonhatók le, amennyiben azok azt követően folytatott tevékenységekből és végrehajtott ügyletekből erednek, hogy ezen irányelv alkalmazandóvá vált a BEFIT-csoporttagra nézve.
- (2) Azokat a bevételeket, amelyeket a 7. cikkel összhangban alkalmazott, Unióban elfogadható beszámolóképzési standard értelmében úgy kell tekinteni, mint amelyek már azt megelőzően keletkeztek, hogy ezen irányelv alkalmazandóvá vált volna a BEFIT-csoporttagra nézve, de amelyeket nem vettek figyelembe a korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás szerinti adóalapjukban, hozzá kell adni a rájuk eső részhez a vonatkozó nemzeti társaságiadó-szabályozás ütemezési szabályaival összhangban.
- (3) Azokat a ráfordításokat, amelyek azután merültek fel, hogy ezen irányelv alkalmazandóvá vált a BEFIT-csoporttagra nézve, azonban olyan tevékenységekhez vagy ügyletekhez kapcsolódnak, amelyeket korábban folytattak vagy hajtottak végre, és amelyeket nem vontak le az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében, le kell vonni a rájuk eső részből.

Amennyiben az első albekezdésben említett ráfordítások több mint öt évvel azt követően merülnek fel, hogy a társaság vagy állandó telephely belép a BEFIT-csoportba, ezeket a ráfordításokat az összesítés és a nyereségfelosztás előtt le kell vonni a társaság vagy állandó telephely előzetes adóeredményéből.

Azok a nemzeti társaságiadó-szabályozás alapján felmerült ráfordítások, amelyeket még nem vontak le, amikor ezen irányelv alkalmazandóvá vált a BEFIT-csoporttagra nézve, csak a III. fejezettel összhangban meghatározott BEFIT-adóalapról rá eső részből vonhatók le egyenlő részletekben, öt pénzügyi évre elosztva. A hitelfelvételi költségekkel járó ráfordítások a 13. cikkkel összhangban vonhatók le.

Amennyiben a BEFIT-adóalapról a BEFIT-csoporttagra eső rész egy pénzügyi évben nem elegendő az első és a harmadik albekezdésben említett összegek teljes levonásához, a BEFIT-csoporttagnak el kell határolnia a még el nem számolt összegeket, és a következő pénzügyi években ellentételeznie kell vele a BEFIT-adóalapról rá eső részt.

- (4) Azok az összegek, amelyeket már azt megelőzően levontak, hogy ezen irányelv alkalmazandóvá vált volna a BEFIT-csoporttagra nézve, nem vonhatók le még egyszer.

38. cikk

Belépés előtti veszteségek

Amennyiben egy társaság vagy állandó telephely belép egy BEFIT-csoportba, a belépés időpontja előtt az adóügyi illetősége vagy székhelye szerinti tagállam társaságiadó-szabályozásával összhangban keletkezett, be nem számított veszteségeket le kell vonni a III. fejezettel összhangban meghatározott BEFIT-adóalapról rá eső részből.

39. cikk

A csoport megszűnése

- (1) A BEFIT-csoport megszűnése esetén a pénzügyi évet le kell zárni, és az adott pénzügyi évre vonatkozó BEFIT-adóalapot a III. fejezetben megállapított szabályokkal összhangban fel kell osztani az egyes BEFIT-csoporttagok között.
- (2) A BEFIT-csoporttagok eszközeinek értékcsökkenését a BEFIT-csoport megszűnésének pénzügyi évében azon naptári hónapok számával arányosan kell kiszámítani, amelyek során a BEFIT-csoport az adott pénzügyi évben működött.

40. cikk

Vállalkozások átszervezése

- (1) A 9. cikk sérelme nélkül, a valamely pénzügyi év során eszközöket és kötelezettségeket elidegenítő BEFIT-csoporttagnak az ilyen elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget figyelembe kell vennie az előzetes adóeredményének kiszámításakor.

Az eszközöket és kötelezettségeket megszerző BEFIT-csoporttagnak az elidegenítés időpontjában keletkező nyereségét vagy veszteségét a megszerzett eszközöknek és kötelezettségeknek a megszerzés időpontjában érvényes piaci értéke alapján kell meghatároznia.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az eszközök és kötelezettségek átadására a 2009/133/EK tanácsi irányelv³⁴ 2. cikkében meghatározott átszervezés keretében kerül sor:
- a) az eszközöket és kötelezettségeket elidegenítő BEFIT-csoporttagnak ki kell zárnia az ebből származó nyereséget vagy veszteséget az előzetes adóeredményének kiszámításából;
 - b) az eszközöket és kötelezettségeket megszerző BEFIT-csoporttagnak az adott pénzügyi évben és a következő pénzügyi években az előzetes adóeredményét az átadás időpontjában érvényes és a 2009/133/EK irányelv 4. cikkében meghatározott adózási célra szolgáló érték felhasználásával kell meghatároznia.

41. cikk

Adómentes részvény-elidegenítések kizárása

- (1) A 9. cikk ellenére, amennyiben valamely BEFIT-csoporttag részvények elidegenítése következtében elhagyja a BEFIT-csoportot, és a folyó vagy az előző pénzügyi év során e BEFIT-csoporttag BEFIT-csoporton belüli ügylet keretében egy vagy több befektetett eszközt szerzett meg, az ezen befektetett eszközök BEFIT-csoporton belüli elidegenítéséből származó nyereségnek vagy veszteségnek megfelelő összeget szerepeltetni kell azon BEFIT-csoporttag számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében, amely a BEFIT-csoporton belüli elidegenítést megelőzően az eszközök tulajdonosa volt.
- Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha a BEFIT-csoporttag bizonyítja, hogy a BEFIT-csoporton belüli ügyletre valós kereskedelmi okokból került sor.
- (2) Az (1) bekezdésben említett, BEFIT-csoporton belüli elidegenítésből származó nyereségnek vagy veszteségnek megfelelő összeg a befektetett eszközök adómegállapításhoz használt értékkel vagy a 29. cikkben említett költségekkel csökkentett azon időpontbeli piaci értéke, amikor a BEFIT-csoporttag elhagyja a csoportot.
- (3) A BEFIT-csoporton belüli elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget úgy kell tekinteni, mint amely azon BEFIT-csoporttagnál keletkezett, amelynek az eszköz(ök) az (1) bekezdésben említett, BEFIT-csoporton belüli ügyletet megelőzően a birtokában voltak.

³⁴ A Tanács 2009/133/EK irányelve (2009. október 19.) a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, részleges szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére, valamint az SE-k vagy az SCE-k létesítő okirat szerinti székhelyének a tagállamok közötti áthelyezésére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (HL L 310., 2009.11.25., 34. o.).

III. FEJEZET

AZ ELŐZETES ADÓEREDMÉNYEK ÖSSZESÍTÉSE ÉS A BEFIT-ADÓALAP FELOSZTÁSA

1. SZAKASZ

BEFIT-ADÓALAP

42. cikk

A BEFIT-adóalap kiszámítása

- (1) A BEFIT-adóalap megállapításához összesíteni kell valamennyi BEFIT-csoporttag II. fejezetben előírt szabályokkal összhangban meghatározott előzetes adóeredményét.
- (2) Amennyiben a BEFIT-adóalap egy adott évben:
 - a) pozitív összeg, a nyereséget fel kell osztani a 45. cikknek megfelelően;
 - b) negatív összeg, a veszteséget el kell határolni, és el kell számolni a következő pozitív BEFIT-adóalappal szemben.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredményét euróra (EUR) kell átváltani az Európai Központi Bank által a naptári év utolsó napján vagy, ha a pénzügyi év nem esik egybe a naptári évvel, a pénzügyi év utolsó napján érvényes átváltási árfolyamon.

Az első albekezdéstől eltérve, ha az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet olyan tagállamban rendelkezik adóügyi illetőséggel, amely nem vezette be az EUR-t, az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredményét az adott tagállamban törvényes fizetőeszközként használt pénznemre kell átváltani.

43. cikk

Forrásadók

- (1) A tagállamok nem vethetnek ki forrásadót a BEFIT-csoporton belüli ügyletekre, kivéve, ha a kifizetés haszonhúzója nem BEFIT-csoporttag.
- (2) Amennyiben egy tagállam forrásadót alkalmaz a valamely BEFIT-csoporttag által az ugyanazon BEFIT-csoporthoz nem tartozó kedvezményezettnek fizetett jogdíjakkal vagy kamatokkal kapcsolatban, illetve az (1) bekezdés alkalmazásában a nemzeti jog és a kettős adóztatási egyezmények alkalmazandó szabályaival összhangban, a forrásadót a 45. cikkben említett felosztási módszer alkalmazásával meg kell osztani a tagállamok között arra a pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben azt kivetették.

44. cikk

A forrásadó-köteles jövedelmekre vonatkozó adójóváírások

- (1) Amennyiben valamely BEFIT-csoporttag olyan jövedelemre tesz szert, amelyet egy másik tagállamban vagy harmadik országban megadóztattak, az alkalmazandó kettős adóztatási egyezménnyel vagy az adott nemzeti joggal összhangban adójóváírást kell biztosítani, amelyet a 45. cikkben említett alapfelosztási módszer alkalmazásával meg kell osztani a BEFIT-csoporttagok között.

- (2) Az első albekezdéstől eltérve nem nyújtható adójóváírás, ha a BEFIT-csoporttag által szerzett jövedelem nem szerepel a számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében a 8., 9. vagy 12. cikkkel összhangban.
- (3) Az (1) bekezdésben említett adójóváírást minden tagállamra vagy harmadik országra és minden jövedelemtípusra külön-külön kell kiszámítani. Ez nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet azon tagállam társaságiadó-kulcsának a BEFIT-csoporttagnak tulajdonított jövedelemre történő alkalmazása eredményezne, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.

Az (1) bekezdésben említett adójóváírás kiszámításakor a jövedelem összegét csökkenteni kell a kapcsolódó levonható ráfordítások összegével.

2. SZAKASZ A BEFIT-ADÓALAP FELOSZTÁSA

45. cikk

Átmeneti felosztási szabály

- (1) A 2028. július 1. és legkésőbb 2035. június 30. közötti (a továbbiakban: átmeneti időszak) minden egyes pénzügyi évben a BEFIT-adóalapot fel kell osztani a BEFIT-csoporttagok között az alapfelosztás szerinti százalékos arányban.

Azon csoportok esetében, amelyek az azon első pénzügyi év végét követően kerülnek ezen irányelv hatálya alá, hogy az alkalmazandóvá válik, az első albekezdésben említett átmeneti időszak legkésőbb 2035. június 30-ig tart.

- (2) Az egyes BEFIT-csoporttagokra vonatkozó, alapfelosztás szerinti százalékos arány a következő számítás eredménye:

$$\text{Alapfelosztás} = \frac{\text{TaxableresultofaBEFITgroupmember}}{\text{TotaltaxableresultoftheBEFITgroup}} * 100$$

ahol:

- a) a BEFIT-csoporttag adóköteles eredménye az előző három pénzügyi év adóköteles eredményeinek átlaga.

Az első olyan pénzügyi évben, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezeket az adóköteles eredményeket azon tagállam nemzeti társaságiadó-szabályaival összhangban kell meghatározni, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.

A második olyan pénzügyi évben, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezeket az adóköteles eredményeket az első olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezen irányelv II. fejezetével összhangban, az azt megelőző két pénzügyi évre vonatkozóan pedig az adott tagállam nemzeti szabályaival összhangban kell meghatározni.

A harmadik olyan pénzügyi évben, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezeket az adóköteles eredményeket az első két olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezen irányelv II. fejezetével összhangban, az azokat közvetlenül

megelőző pénzügyi évre vonatkozóan pedig az adott tagállam nemzeti szabályaival összhangban kell meghatározni.

A negyedik olyan pénzügyi évtől kezdődően, amelyben a BEFIT-csoport ezen irányelv hatálya alá tartozik, ezeket az adóköteles eredményeket ezen irányelv II. fejezetével összhangban kell meghatározni.

- b) a BEFIT-csoport teljes adóköteles eredménye az a) pontban említett, az összes BEFIT-csoporttag által az előző három pénzügyi évben elért adóköteles eredmények átlagának összege.

E bekezdés alkalmazásában a negatív adóköteles eredménnyel rendelkező BEFIT-csoporttaghoz tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arányt nullában kell meghatározni.

- (3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tagállamok a BEFIT-csoporton belüli ügyletek árazására vonatkozó kockázatértékelési keretrendszerüket a következőképpen alakítják ki:

- a) alacsony kockázati zóna: ha a BEFIT-csoporttagnak a BEFIT-csoporton belüli ügyletekből eredő ráfordítása vagy bevétele egy pénzügyi évben kevesebb mint 10 %-kal nő az előző három pénzügyi év BEFIT-csoporton belüli ügyletekből származó átlagos ráfordításához vagy bevételéhez képest;
- b) magas kockázati zóna: ha a BEFIT-csoporttagnak a BEFIT-csoporton belüli ügyletekből eredő ráfordítása vagy bevétele egy pénzügyi évben legalább 10 %-kal nő az előző három pénzügyi év BEFIT-csoporton belüli ügyletekből származó átlagos ráfordításához vagy bevételéhez képest.

- (4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a kockázatoknak való megfelelésre vonatkozó megközelítésüket a következő elvekkel összhangban strukturálják:

- a) alacsony kockázati zóna: az érintett tagállamok illetékes hatóságainak feltételezniük kell, hogy egy adott BEFIT-csoporttag BEFIT-csoporton belüli ügyleteinek árazása összhangban van a szokásos piaci ár elvével;
- b) magas kockázati zóna: az érintett tagállamok illetékes hatóságainak feltételezniük kell, hogy egy adott BEFIT-csoporttag BEFIT-csoporton belüli ügyleteinek árazása nem felel meg a szokásos piaci ár elvének, és a növekedés 10 %-ot meghaladó része nem ismerhető el az adott BEFIT-csoporttaghoz tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arány kiszámítása céljából.

Az első albekezdés b) pontjában meghatározott szabály ellenére a BEFIT-csoporttag jogosult bizonyítékot szolgáltatni annak a tagállamnak az illetékes hatósága számára, amelyben adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található, arra vonatkozóan, hogy a BEFIT-csoporton belüli releváns ügyletek árazása a szokásos piaci ár elvével összhangban történik. Ebben az esetben a szóban forgó BEFIT-csoporton belüli ügyletekhez kapcsolódó ráfordítások igazolt teljes összege elismerhető az adott BEFIT-csoporttaghoz tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arány kiszámítása céljából.

- (5) A 13. cikk (2) bekezdésétől eltérve, a BEFIT-csoporttagok közötti ügyletből eredő, az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv 2. cikkében említett nettó hitelfelvételi költségek nem vehetők figyelembe az olyan BEFIT-csoporttaghoz tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arány kiszámítása céljából, amelynél ilyen költségek felmerülnek.

- (6) Ha a BEFIT-csoport szerkezete az (1) bekezdésben említett átmeneti időszak alatt megváltozik a csoporthoz csatlakozó új tagok vagy a csoportot elhagyó tagok miatt, az alapfelosztás szerinti százalékos arányt a (2) bekezdéssel összhangban újra ki kell számítani. A BEFIT-adóalapot az ezen időszak végéig hátralévő időszakra vonatkozóan az új alapfelosztás szerinti százalékos arálynak megfelelően kell felosztani az egyes BEFIT-csoporttagok között, kivéve, ha a BEFIT-csoport szerkezetében bekövetkező későbbi változások szükségessé teszik az alapfelosztás szerinti százalékos arány újraszámítását.
- (7) Ha a BEFIT-csoport szerkezete az (1) bekezdésben említett átmeneti időszak alatt megváltozik egy vagy több új, BEFIT-csoporttagnak minősülő társaság létrehozása miatt, a BEFIT-adóalap felosztására vonatkozó, a (2) bekezdésben meghatározott szabályok az első pénzügyi évben nem alkalmazandók az új BEFIT-csoporttagokra. Az azt követő pénzügyi évekre vonatkozóan, az említett átmeneti időszak végéig, az új BEFIT-csoporttagokhoz tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arányt a (2) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.
- (8) Ha egy csoport 2028. július 1-je után kerül ezen irányelv szabályainak hatálya alá, az alapfelosztást a (2) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani. Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a BEFIT-adóalapot az (1) bekezdésben említett átmeneti időszak fennmaradó részében fel kell osztani a BEFIT-csoporttagok között.
- (9) A Bizottság elvégzi az átmeneti szabály átfogó felülvizsgálatát, amelynek részeként tanulmányt készít a képlet egyes tényezőinek lehetséges összetételéről és súlyáról, és az (1) bekezdésben említett átmeneti időszak harmadik pénzügyi évének végéig jelentést nyújt be a Tanácsnak. Amennyiben a Bizottság e jelentés következtetéseit figyelembe véve helyénvalónak ítéli, az átmeneti időszak alatt jogalkotási javaslatot fogadhat el ezen irányelvnek a BEFIT-adóalap képlet szerinti felosztást alkalmazó és tényezőkön alapuló felosztási módszerének bevezetése révén történő módosítására.
- (10) Az (1)–(8) bekezdésben megállapított szabályokat mindaddig alkalmazni kell, amíg azok bármely módosítása hatályba nem lép.

46. cikk

Kitermelési tevékenységek

- (1) A 42–45. cikktől eltérve, ha egy BEFIT-csoporttag fő üzleti tevékenysége kitermelési tevékenység, az ilyen tevékenységekből származó bevételeit, ráfordításait és egyéb levonható tételeit a kitermelés helye szerinti tagállamban található BEFIT-csoporttagnak kell tulajdonítani.

Amennyiben egynél több BEFIT-csoporttag rendelkezik adóügyi illetőséggel abban a tagállamban, ahol a kitermelésre sor kerül, az ilyen tevékenységekből származó bevételeket, ráfordításokat és egyéb levonható tételeket az egyes BEFIT-csoporttagokhoz a hozzájuk tartozó alapfelosztás szerinti százalékos arány szerint kell hozzárendelni.
- (2) A 42–45. cikktől eltérve, amennyiben a kitermelés helye szerinti tagállamban nem található BEFIT-csoporttag, vagy ha a kitermelésre harmadik országbeli joghatóságban kerül sor, az ilyen tevékenységekből származó bevételeket, ráfordításokat és egyéb levonható tételeket annak a BEFIT-csoporttagnak kell tulajdonítani, amelynél keletkeztek vagy felmerültek.

47. cikk

A nem hajótéradó-rendszer hatálya alá tartozó hajózásra, a belvízi szállításra és a légi közlekedésre vonatkozó kivétel

- (1) A 42–45. cikktől eltérve és a 15. cikk sérelme nélkül a következő tevékenységekből származó bevételeket, ráfordításokat és egyéb levonható tételeket az alábbi esetekben ki kell zárni a BEFIT-adóalapból:
- a) nemzetközi forgalomban részt vevő hajók üzemeltetése, amennyiben az adóköteles eredmény nem tartozik hajótéradó-rendszer hatálya alá;
 - b) nemzetközi forgalomban részt vevő légi járművek üzemeltetése;
 - c) belvízi szállítást végző hajók üzemeltetése.
- Az első albekezdésben említett bevételeket, ráfordításokat és egyéb levonható tételeket ügyletenként kell hozzárendelni az adott BEFIT-csoporttaghoz, és azokat a szokásos piaci ár elvével összhangban ki kell igazítani az árazás tekintetében.
- (2) Az 5. cikk alkalmazásában figyelembe kell venni az (1) bekezdésben említett BEFIT-csoporttagban való bármely részesedést, illetve a BEFIT-csoporttag bármely részesedését.

48. cikk

A felosztás szerinti részből levonható tételek

- (1) A BEFIT-csoporttag a következő tételekkel növelheti vagy csökkentheti a felosztás szerint rá eső részt:
- a) a 38. cikkel összhangban az ezen irányelv szabályainak hatálya alá kerülés előtt keletkezett, be nem számított veszteségek;
 - b) azok a bevételek és költségek, amelyek azt megelőzően keletkeztek vagy merültek fel, hogy ez az irányelv alkalmazandóvá vált volna a BEFIT-csoporttagra, de a korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében még nem szerepeltek az adóalapjában a 36. cikk (1) bekezdésével összhangban;
 - c) a hosszú távú szerződésből eredő azon bevételek, amelyek korábban a nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében nagyobb összeg erejéig voltak adókötelesek, mint amennyit a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban a 32. cikk alapján kellett volna figyelembe venni az előzetes adóeredményében;
 - d) azok a bevételek, amelyek azt megelőzően keletkeztek, hogy ez az irányelv alkalmazandóvá vált volna valamely BEFIT-csoporttagra, de a korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében még nem szerepeltek az adóalapjában a 37. cikk (2) bekezdésével összhangban;
 - e) azok a ráfordítások, amelyek azután merültek fel, hogy ezen irányelv szabályai alkalmazandóvá váltak volna a BEFIT-csoporttagra nézve, azonban olyan tevékenységekhez vagy ügyletekhez kapcsolódnak, amelyeket korábban folytattak vagy hajtottak végre, és amelyeket nem vontak le az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében, a 37. cikk (3) bekezdésének első albekezdésével összhangban;
 - f) azok a nemzeti társaságiadó-szabályozás alapján felmerült ráfordítások, amelyeket még nem vontak le, amikor ezen irányelv alkalmazandóvá vált a

BEFIT-csoporttagra nézve, a 37. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban;

- g) a 36. cikk (3) bekezdésével és a 37. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdésével összhangban elhatárolt, még el nem számolt összeg;
 - h) jótékonyági szervezeteknek nyújtott ajándékok és adományok, amennyiben azok levonhatók azon tagállam társaságiadó-szabályozása szerint, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található;
 - i) nyugdíjszolgáltatások, amennyiben azok levonhatók azon tagállam társaságiadó-szabályozása szerint, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található;
 - j) helyi adók, amennyiben azok levonhatók azon tagállam társaságiadó-szabályozása szerint, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) Az (1) bekezdésben felsorolt kiigazításokon túlmenően a tagállamok engedélyezhetik az adott tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező vagy állandó telephely formájában található BEFIT-csoporttagokra a felosztás szerint eső rész növelését vagy csökkentését további tételek révén.

49. cikk

Felosztott nyereséget adóztató adórendszerek

- (1) Amennyiben valamely BEFIT-csoporttag olyan társaságiadó-rendszert alkalmazó tagállamban rendelkezik adóügyi illetőséggel vagy található állandó telephely formájában, amely csak akkor veti ki a nyereségadót, ha a nyereséget a részvényesek között felosztják vagy felosztottnak tekintik, vagy ha a társaságnál bizonyos, a nemzeti jog szerint adóköteles ráfordítások merülnek fel (a továbbiakban: felosztott nyereséget adóztató adórendszer), a 45. cikkel összhangban az adott BEFIT-csoporttagnak tulajdonított részt ki kell igazítani a pénzügyi év során teljesített nyereségkifizetésekkel.
- (2) A felosztás szerinti rész kiigazítását a következőképpen kell kiszámítani:

$$AdjustedAllocatedPart = AllocatedPart \times \left(\frac{Distributions}{FinancialIncome} \right)$$

ahol:

- a) a pénzügyi eredmény az adott pénzügyi évre vonatkozóan a felosztott nyereséget adóztató adórendszer szerinti nyereségkifizetésre rendelkezésre álló jövedelemre vonatkozik, beleértve a tartalékokat is;
- b) a felosztás szerinti rész a 45. cikkel összhangban a pénzügyi év tekintetében a felosztás szerint a BEFIT-csoporttagra eső részre vonatkozik, beleértve a korábbi pénzügyi évekből származó, a (4) bekezdéssel összhangban a BEFIT-csoporttagra vonatkozóan kiszámított maradványrészt is;
- c) a nyereségkifizetések a BEFIT-csoporttag által a pénzügyi év során teljesített olyan nyereségkifizetésekre és egyéb ráfordításokra vonatkoznak, amelyek a felosztott nyereséget adóztató adórendszer keretében adókötelesek.

- (3) Amennyiben valamely BEFIT-csoporttag esetén a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított, kiigazított felosztás szerint rá eső rész alacsonyabb, mint a felosztás szerint rá eső rész, a két összeg közötti különbözetet el kell határolni a következő pénzügyi évre, és hozzá kell adni a következő pénzügyi évben a BEFIT-csoporttagra e cikkel összhangban eső részhez.
- (4) A (2) bekezdéssel összhangban kiszámított, kiigazított felosztás szerinti részt meg kell növelni azon nem levonható ráfordításokkal, amelyek a pénzügyi év során a felosztott nyereséget adóztató adórendszer keretében azonnal adókötelesek abban a tagállamban, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.

IV. FEJEZET

A transzferárazásnak való megfelelésre vonatkozó egyszerűsített módszer

50. cikk

Hatályra vonatkozó kritériumok

- (1) A tagállamok a következő tevékenységeket – amennyiben azokat BEFIT-csoporttag és a BEFIT-csoporton kívüli kapcsolt vállalkozás közötti ügyletek révén végzik – a transzferárazásnak való megfelelésre vonatkozó egyszerűsített módszernek vetik alá:
- forgalmazási tevékenység, amennyiben azt a (2) bekezdésben leírt olyan alacsony kockázatú forgalmazón keresztül végzik, aki valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy ott állandó telephely formájában található;
 - gyártási tevékenység, amennyiben azt a (3) bekezdésben leírt olyan bérgyártón keresztül végzik, aki valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában alacsony kockázatú forgalmazó az olyan szervezet, amely kapcsolt vállalkozásoktól vásárolt árukat forgalmaz. A forgalmazási tevékenységnek a következő jellemzőkkel kell rendelkeznie:
- az ügylet pontos körülhatárolásából kell származnia, és olyan gazdaságilag releváns jellemzőkkel kell rendelkeznie, amelyek megbízhatóan árazhatók egyoldalú transzferárazási módszer alkalmazásával, amelynek keretében a vizsgált fél a forgalmazó;
 - a forgalmazó nem lehet a forgalmazott termékekben és/vagy szolgáltatásokban rejlő szellemi tulajdon jogi vagy gazdasági társtulajdonosa;
 - a forgalmazási tevékenység a forgalmazó által ellátott elsődleges funkció;
 - a forgalmazó nem vagy csak korlátozott mértékben viselhet a piaccal, a készlettel és a behajthatatlan követelésekkel kapcsolatos kockázatot.
- (3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában bérgyártó az olyan kapcsolt vállalkozás, amely megbízó ellenőrzése mellett gyártási tevékenységet végez, és a következő jellemzőkkel rendelkezik:
- az ügylet pontos körülhatárolásából származó gyártási tevékenységnek olyan gazdaságilag releváns jellemzőkkel kell rendelkeznie, amelyek megbízhatóan

árazhatók egyoldalú transzferárazási módszer alkalmazásával, amelynek keretében a vizsgált fél a gyártó szervezet;

- b) a gyártó nem lehet a gyártott termékekben rejlő szellemi tulajdon jogi vagy gazdasági társtulajdonosa;
 - c) a gyártási tevékenység a gyártó által ellátott elsődleges funkció;
 - d) a gyártó nem vagy csak korlátozott mértékben viselhet az árral, a piaccal, a készlettel, a kapacitás kihasználtságával és a behajthatatlan követelésekkel kapcsolatos kockázatot.
- (4) Amennyiben egy kapcsolt vállalkozás egynél több gazdasági tevékenységet folytat, az egyszerűsített megközelítés hatálya alá tartozik mindaddig, amíg az alábbi feltételek bármelyike teljesül:
- a) a forgalmazástól és gyártástól eltérő gazdasági tevékenységek megfelelően elkülöníthetők és külön árazhatók;
 - b) a forgalmazástól és gyártástól eltérő gazdasági tevékenységek kiegészítőnek tekinthetők, és vagy lényegtelenek, vagy nem adnak jelentős értéket a forgalmazáshoz vagy gyártáshoz.

51. cikk

Megfelelési keret

- (1) A tagállamok az 50. cikkben említett tevékenységekre vonatkozó kockázatértékelési keretrendszerüket úgy alakítják ki, hogy az három transzferárazási kockázati zónából álljon.
- (2) A kockázati zónákat az 53. cikkben említett uniós nyilvános referenciamutatókból kapott nyereségteljesítmény interkvartilis tartományának felhasználásával kell meghatározni.
- (3) Az 50. cikkben említett tevékenységeket alacsony, közepes vagy magas kockázatúként kell értékelni attól függően, hogy az adott évben elért, az 52. cikk szerint meghatározott nyereségteljesítményük hogyan viszonyul az adott év vége előtt készített legfrissebb nyilvános referenciamutatók interkvartilis tartományához.
- (4) A tagállamok a következő kockázati keretrendszert alkalmazzák:

Kockázati zóna	A vizsgált fél nyereségteljesítménye az uniós nyereségmutatókhoz viszonyítva
alacsony	a nyilvános referenciamutató eredményeinek 60. percentilise felett
közepes	a nyilvános referenciamutató eredményeinek 60. percentilise alatt, de 40. percentilise felett
magas	a nyilvános referenciamutató eredményeinek 40. percentilise alatt

- (5) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a kockázatoknak való megfelelésre vonatkozó megközelítésüket a következő elvekkel összhangban strukturálják:
 - a) Alacsony kockázati zóna: a tagállamok illetékes hatóságai nem feltétlenül fordítanak kiegészítő megfelelési erőforrásokat a transzferárazási eredmények

további felülvizsgálatára. Ettől függetlenül a tagállamok illetékes hatóságai fenntartják a jogot arra, hogy a transzferárazással kapcsolatos korrekciókat hajtsanak végre az alacsony kockázati zónába tartozó adózó haszonkulcsai tekintetében.

- b) Közepes kockázati zóna: a tagállamok illetékes hatóságai a rendelkezésre álló adatok felhasználásával nyomon követhetik az eredményeket, és felvehetik a kapcsolatot az adózóval annak érdekében, hogy jobban megértsék a körülményeket, mielőtt döntenének arról, hogy biztosítsanak-e megfelelési erőforrásokat a kockázatértékelések és ellenőrzések elvégzéséhez.
- c) Magas kockázati zóna: a tagállamok illetékes hatóságai ajánlhatják, hogy az adózó vizsgálja felül transzferárazási politikáját, és dönthetnek úgy, hogy felülvizsgálatot vagy ellenőrzést kezdeményeznek.

52. cikk

A teljesítmény mérése

- (1) A tagállamok meghatározzák a megfelelő jogi keretet annak érdekében, hogy illetékes hatóságaik az 50. cikk (2) bekezdésében említett forgalmazási tevékenység jövedelmezőségét az árbevételhez viszonyított kamatfizetés és adózás előtti eredmény mint nyereségszint-mutató alapján mérjék.
- (2) A tagállamok meghatározzák a megfelelő jogi keretet annak érdekében, hogy illetékes hatóságaik az 50. cikk (3) bekezdésében említett gyártási tevékenység jövedelmezőségét a teljes költséghez viszonyított kamatfizetés és adózás előtti eredmény mint nyereségszint-mutató alapján mérjék.

53. cikk

Nyilvános referenciamutatók

- (1) Az 50. cikkben említett tevékenységek kockázati zónáját a forgalmazási és gyártási tevékenységekre vonatkozó nyilvános referenciamutatók segítségével kell meghatározni.
- (2) A forgalmazási tevékenységre vonatkozó nyilvános referenciamutatóknak reprezentatívnak kell lenniük a belső piacon működő és elsősorban az 50. cikk (2) bekezdésében leírt tevékenységhez hasonló jellemzőkkel rendelkező forgalmazási tevékenységet végző független szervezetek nyereségteljesítménye tekintetében.
- (3) A gyártási tevékenységre vonatkozó nyilvános referenciamutatóknak reprezentatívnak kell lennie a belső piacon működő és elsősorban az 50. cikk (3) bekezdésében leírt tevékenységhez hasonló jellemzőkkel rendelkező gyártási tevékenységet végző független szervezetek nyereségteljesítménye tekintetében.
- (4) A kockázati zónát a független szervezetek nyilvános referenciamutatókból kapott 5 éves átlagos nyereségteljesítménye interkvartilis tartományának felhasználásával kell meghatározni.
- (5) A Bizottság a szükséges gyakorlati intézkedéseket megállapító végrehajtási jogi aktus útján meghatározza az összehasonlítható adatok azonosítására szolgáló keresési kritériumokat az alacsony kockázatú forgalmazási és bérgyártási tevékenységekre vonatkozó megfelelő referenciamutatók megállapítása céljából. A referenciamutatók eredményeit közzé kell tenni a Bizottság honlapján annak érdekében, hogy az adózók meghatározhassák tevékenységeik kockázati zónáját. A referenciamutatókat

háromévente frissíteni kell. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a 73. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kerül sor.

V. FEJEZET IGAZGATÁS ÉS ELJÁRÁSOK

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

54. cikk

A BEFIT-csoport létrehozása és megszüntetése

- (1) A BEFIT-csoport öt évig tartozik ezen irányelv hatálya alá, amely hatály az ötödik év végén automatikusan meghosszabbodik, kivéve, ha a csoport értesítésben tudatja, hogy a továbbiakban nem tartozik annak hatálya alá, mert már nem felel meg a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek.
- (2) Az irányelv öt évig kötelező érvényű azokra a csoportokra nézve, amelyek a 2. cikk (7) bekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy ezen irányelv hatálya alá kívánnak tartozni. Az ötéves időszak végén a szabályok hatályukat veszítik, kivéve, ha az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot arról a választásáról, hogy továbbra is ezen irányelv hatálya alá kíván tartozni. E célból az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetnek bizonyítékot kell szolgáltatnia az adatszolgáltatást befogadó hatóság számára arról, hogy a 2. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogosultsági követelmények teljesülnek, és nincs ok a megújításból való kizárásra.

55. cikk

Pénzügyi év

- (1) Mindegyik BEFIT-csoporttagnak ugyanazt a 12 hónapos időszaknak megfelelő pénzügyi évet kell alkalmaznia. A BEFIT-csoporttagnak a BEFIT-csoporthoz való csatlakozása évében összhangba kell hoznia pénzügyi évét a BEFIT-csoport pénzügyi évével.
- (2) A felosztás szerint a BEFIT-csoporttagra eső részt a BEFIT-csoporthoz való csatlakozásának évében azon naptári hónapok számával arányosan kell kiszámítani, amelyek során a BEFIT-csoporttag a BEFIT-csoporthoz tartozott.
- (3) A felosztás szerint a BEFIT-csoporttagra eső részt a BEFIT-csoportból való kilépésének évében azon naptári hónapok számával arányosan kell kiszámítani, amelyek során a BEFIT-csoporttag a BEFIT-csoporthoz tartozott.

56. cikk

Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet megváltoztatása

Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet nem változtatható meg, kivéve, ha már nem teljesíti a 3. cikk (10) bekezdésében említett feltételeket. Ebben az esetben a csoportnak a 3. cikk (10) bekezdésében foglalt feltételekkel összhangban új adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet kell választania. Ha a csoport nem választ adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet az azt követő két hónapon belül, hogy az előző adatszolgáltatásra kijelölt szervezet már nem teljesíti a

feltételeket, a 60. cikkben említett BEFIT-csapatnak kell kijelölnie az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet a BEFIT-csoport számára.

2. SZAKASZ

BEFIT-ADATSZOLGÁLTATÁS

57. cikk

A BEFIT-adatszolgáltatás benyújtása

- (1) Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetnek be kell nyújtania a BEFIT-csoport BEFIT-adatszolgáltatását az adatszolgáltatást befogadó hatóságnak, kivéve, ha a BEFIT-csoport belföldi csoport.
- (2) A BEFIT-adatszolgáltatást legkésőbb a pénzügyi év végét követő négy hónapon belül be kell nyújtani az adatszolgáltatást befogadó hatóságnak.
- (3) A BEFIT-adatszolgáltatásnak a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet és a többi BEFIT-csoporttag azonosítása, feltüntetve az adóazonosító számukat, ha van ilyen, valamint azt a tagállamot, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók;
 - b) a BEFIT-csoport általános vállalati struktúrájára vonatkozó információk, beleértve az egyes BEFIT-csoporttagok más BEFIT-csoporttagokban lévő tulajdonosi érdekeltiségét is;
 - c) a pénzügyi év, amelyre a BEFIT-adatszolgáltatás vonatkozik;
 - d) a következőkkel kapcsolatos információk és azok kiszámítása:
 - i. az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredménye;
 - ii. a BEFIT-adóalap;
 - iii. az egyes BEFIT-csoporttagokra a felosztás szerint eső rész;
 - iv. a 45. cikknek megfelelően kiszámított „alapfelosztás szerinti százalékos arányra” vonatkozó információk.
- (4) Az adatszolgáltatást befogadó hatóság haladéktalanul továbbítja a BEFIT-adatszolgáltatást minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.

58. cikk

A BEFIT-adatszolgáltatásban észlelt hibák bejelentése

- (1) Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet az adatszolgáltatás időben történő benyújtásától számított két hónapon belül értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot a BEFIT-adatszolgáltatásban észlelt hibákról.
- (2) Az adatszolgáltatást befogadó hatóság haladéktalanul továbbítja a felülvizsgált BEFIT-adatszolgáltatást minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.

59. cikk

A BEFIT-adatszolgáltatás benyújtásának elmulasztása

Amennyiben az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet nem nyújtja be a BEFIT-adatszolgáltatást, az adatszolgáltatást befogadó hatóság – valamennyi olyan tagállam illetékes hatóságaival konzultálva, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók – becslésen alapuló BEFIT-adatszolgáltatást ad ki, figyelembe véve a rendelkezésre álló információkat. Emellett az adatszolgáltatást befogadó hatóság a 72. cikkkel összhangban alkalmazza a szankciókra vonatkozó jogi keretet. Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet fellebbezhet az ilyen BEFIT-adatszolgáltatás ellen.

3. SZAKASZ
BEFIT-CSAPAT

60. cikk

A BEFIT-csapat létrehozása

- (1) A 61. cikkben meghatározott feladatok ellátása érdekében a BEFIT-csapatot az 57. cikkben említett BEFIT-adatszolgáltatás benyújtásától számított egy hónapon belül össze kell hívni. Emellett a BEFIT-csapatnak keretet kell biztosítania az azon tagállamok illetékes hatóságai közötti kommunikációhoz és konzultációhoz, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Amennyiben a BEFIT-csapat valamely tagja konzultál más tagokkal, észszerű időn belül választ kell kapnia.
- (2) A BEFIT-csapat azon tagállamok egyes érintett adóhatóságainak egy vagy több, küldöttként eljáró képviselőjéből áll, amelyben BEFIT-csoporttagok találhatóak. A BEFIT-csapat elnöke az adatszolgáltatást befogadó hatóság küldöttje.
- (3) A BEFIT-csapat tagjai között közölt információkat, amennyire lehet, elektronikus úton, a BEFIT együttműködési eszköz használatával kell rendelkezésre bocsátani.
- (4) A BEFIT-csapat működésének és kommunikációjának megkönnyítése érdekében a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok révén szabványosítania kell a BEFIT-csapatok tagjai közötti, BEFIT együttműködési eszköz használata révén történő információközlést. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a 73. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kerül sor.

61. cikk

A BEFIT-csapat szerepe a BEFIT-adatszolgáltatásban

- (1) A BEFIT-csapat ellenőrzi a BEFIT-adatszolgáltatásban az 57. cikkben előírtak szerint megadott információk teljességét és pontosságát, kivéve az 57. cikk (3) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett, az egyes BEFIT-csoporttagok előzetes adóeredménye kiszámításának eredményét.
- (2) A BEFIT-csapatnak törekednie kell arra, hogy az 57. cikkben előírt valamennyi információ bejelentésének időpontjától számított négy hónapon belül konszenzusra jusson a BEFIT-adatszolgáltatás tartalmát illetően. A 65. cikk sérelme nélkül, az 57. cikk (3) bekezdésének a), b), c) pontjával és d) pontjának iv. alpontjával összefüggésben a BEFIT-csapat konszenzusa azt jelenti, hogy ezek a pontok nem képezhetik jövőbeli kifogás tárgyát. Az 57. cikk (3) bekezdése d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett információkra vonatkozó végleges döntés továbbra is azon

tagállam kizárólagos hatáskörébe tartozik, amelyben a csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.

- (3) Ha a BEFIT-csapat konszenzusra jut a BEFIT-adatszolgáltatással kapcsolatban, az adatszolgáltatást befogadó hatóság, amelyhez az eredeti BEFIT-adatszolgáltatást benyújtották, értesíti az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet a BEFIT-adatszolgáltatásról.
- (4) Ha a BEFIT-csapat az 57. cikkben előírt valamennyi információ bejelentésétől számított négy hónapon belül nem tud konszenzusra jutni a (2) bekezdés szerint, úgy kell tekinteni, hogy konszenzusra jutottak, ha a BEFIT-csapat tagjai az (5) bekezdéssel összhangban a jelen lévő tagok egyszerű többségével hozzájárulásukat adják a BEFIT-adatszolgáltatáshoz az információ bejelentésétől számított ötödik hónap végén. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság, amelyhez a BEFIT-adatszolgáltatást benyújtották, értesíti az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet a BEFIT-adatszolgáltatásról.
- (5) A (4) bekezdés szerinti egyszerű többség elérése érdekében a szavazati jogokat a BEFIT-csapaton belül az egyes illetékes hatóságok között a területükön adóügyi illetőséggel rendelkező vagy állandó telephely formájában található BEFIT-csoporttagok által az adott pénzügyi évben elért árbevétel arányában kell felosztani. Amennyiben a szavazatok egyenlő mértékben oszlanak meg, az adatszolgáltatást befogadó hatóság szavazata dönt. A határozatképességhez a BEFIT-csapat tagjai legalább kétharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az eredetileg benyújtott BEFIT-adatszolgáltatás képezi a 62. cikkben említett egyéni adóbevallások és a 64. cikkben említett egyéni adómegállapítások alapját. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság, amelyhez a BEFIT-adatszolgáltatást benyújtották, értesíti az adatszolgáltatásra kijelölt szervezetet a határozatképtelenségről.

4. SZAKASZ

EGYÉNI ADÓBEVALLÁSOK ÉS ADÓMEGÁLLAPÍTÁSOK

62. cikk

Az egyéni adóbevallások benyújtása

- (1) Minden egyes BEFIT-csoporttag az adatszolgáltatást befogadó hatóság 61. cikk (3), (4) vagy (5) bekezdése szerinti értesítésének kézhezvételétől számított három hónapon belül, illetve belföldi csoport esetében legkésőbb a pénzügyi év végétől számított nyolc hónapon belül benyújtja egyéni adóbevallását azon tagállam illetékes hatóságához, amelyben az adott BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) Az egyéni adóbevallásnak a következő elemekre vonatkozó információkat kell tartalmaznia:
 - a) a BEFIT-csoporttag előzetes adóeredményének kiszámítása;
 - b) a 45. cikkel összhangban az adott BEFIT-csoporttagra eső rész;
 - c) azok a tételek, amelyekkel a 48. cikknek megfelelően ki kell igazítani a felosztás szerinti részt abban a tagállamban, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található;

- d) a külföldi adót csökkentő jóváírás abban a tagállamban, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (3) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére az ugyanazon BEFIT-csoport azon tagjai, akik ugyanabban a tagállamban rendelkeznek adóügyi illetőséggel vagy található állandó telephely formájában, dönthetnek úgy, hogy az adott tagállamban egy összevont adóbevallást nyújtanak be.

63. cikk

Az egyéni adóbevallásban észlelt hibák bejelentése

- (1) A BEFIT-csoporttagnak a bevallás időben történő benyújtásától számított két hónapon belül értesítenie kell azon tagállam illetékes hatóságát az egyéni adóbevallásban észlelt hibákról, amelyben adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) Ha a hibák olyan kiigazításokat tesznek szükségessé, amelyek hatással vannak a BEFIT-csoport BEFIT-adóalapjára, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta az egyéni adóbevallását, a BEFIT-csapaton keresztül haladéktalanul értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot és azon egyéb tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában található.
- (3) Az adatszolgáltatást befogadó hatóság egy hónapon belül felülvizsgált BEFIT-adatszolgáltatást ad ki, és azt haladéktalanul továbbítja a BEFIT-csapaton keresztül minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában található. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és minden olyan tagállam illetékes hatóságai, amelyben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában található, adott esetben a 64. cikkel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (4) A (3) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

64. cikk

Egyéni adómegállapítások

- (1) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta egyéni adóbevallását, az egyéni adóbevallásnak megfelelő egyéni adómegállapító határozatot ad ki. Az adókötelezettség érvényesítésére az adott tagállam joga az irányadó.
- (2) Szükség esetén annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta egyéni adóbevallását, módosított adómegállapító határozatot ad ki. Amennyiben a kiigazítások hatással vannak a BEFIT-adóalapra, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta az egyéni adóbevallását, a BEFIT-csapaton keresztül haladéktalanul értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot és valamennyi egyéb olyan tagállam illetékes

hatóságait, amelyben ugyanazon BEFIT-csoport egyéb tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.

- (3) A (2) bekezdés szerinti módosított adómegállapító határozat kézhezvételét követően az adatszolgáltatást befogadó hatóság egy hónapon belül felülvizsgált BEFIT-adatszolgáltatást ad ki, és azt haladéktalanul továbbítja a BEFIT-csapaton keresztül minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és az egyéb olyan tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók, adott esetben a (2) bekezdéssel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (4) A (3) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

5. SZAKASZ

ELLENŐRZÉSEK

65. cikk

Ellenőrzések

- (1) Valamely tagállam illetékes hatósága az adott tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező vagy állandó telephely formájában található BEFIT-csoporttagok tekintetében ellenőrzéseket indíthat, és azokat koordinálhatja.
- (2) Valamely olyan tagállam illetékes hatóságát, amelyben BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található, közös ellenőrzés elvégzésére kérheti fel egy másik olyan tagállam illetékes hatósága, amelyben ugyanazon BEFIT-csoportnak legalább egy tagja található. A közös ellenőrzéseket az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelv³⁵ 12. cikkével összhangban kell lefolytatni. E szabály ellenére a felkért illetékes hatóságnak el kell fogadnia az ilyen felkérést, és tájékoztatnia kell a BEFIT-csapatot.
- (3) Az ellenőrzést (a közös ellenőrzést is ideértve) annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályaival összhangban kell lefolytatni, amelyben az ellenőrzést végzik, az ezen irányelv megfelelő végrehajtásának biztosításához szükséges kiigazításokat is figyelembe véve. Az ellenőrzések magukban foglalhatnak minden olyan megkeresést, szemlét vagy vizsgálatot, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy az adózó megfelel-e ezen irányelvnek.
- (4) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben az ellenőrzésre vagy közös ellenőrzésre sor kerül, tájékoztatja a BEFIT-csapatot azon ellenőrzés vagy közös ellenőrzés eredményeiről, amely befolyásolja az ellenőrzött pénzügyi év BEFIT-

³⁵ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

adóalapja felosztásának eredményét. A BEFIT-csapat többi tagjának három hónapon belül kell véleményét nyilvánítania.

- (5) A (4) bekezdés szerinti, a BEFIT-adóalap felosztásának eredményét befolyásoló ellenőrzést vagy közös ellenőrzést követően az adatszolgáltatást befogadó hatóság egy hónapon belül felülvizsgált BEFIT-adatszolgáltatást ad ki, és azt haladéktalanul továbbítja a BEFIT-csapaton keresztül minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a BEFIT-csoporttagok adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és az egyéb olyan tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók, adott esetben a 64. cikkel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (6) Az (5) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

6. SZAKASZ FELLEBBEZÉS

66. cikk

A BEFIT-adatszolgáltatással kapcsolatos közigazgatási fellebbezések

- (1) Az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet a BEFIT-adatszolgáltatás kiadását vagy az arról való értesítést követő két hónapon belül az 59. cikkel összhangban fellebbezést nyújthat be annak tartalmával szemben. A fellebbezést olyan közigazgatási szerv bírálja el, amely az adatszolgáltatást befogadó hatóság tagállamának jogával összhangban hatáskörrel rendelkezik a fellebbezések első fokon történő elbírálására. A közigazgatási fellebbezésre az adatszolgáltatást befogadó hatóság szerinti tagállam joga az irányadó. Amennyiben az adatszolgáltatást befogadó hatóság tagállamában nincs ilyen közigazgatási szerv, a BEFIT-csoporttag közvetlenül bírósági fellebbezést nyújthat be.
- (2) A fellebbezés közigazgatási szervhez történő benyújtásakor az adatszolgáltatást befogadó hatóságnak adott esetben a BEFIT-csapaton keresztül konzultálnia kell azon tagállamok más illetékes hatóságaival, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.
- (3) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási szerv két hónapon belül határoz a fellebbezésről. Ha a határozat eltér az eredeti BEFIT-adatszolgáltatástól, az eltérő határozat az eredeti BEFIT-adatszolgáltatás helyébe lép. Ha az adatszolgáltatásra kijelölt szervezethez az említett határidőn belül nem érkezik határozat, a BEFIT-adatszolgáltatást jóváhagyottnak kell tekinteni.
- (4) A 62. cikk (1) bekezdésétől eltérve az egyéni adóbevallás benyújtására rendelkezésre álló időszak akkor kezdődik, amikor a fellebbezésről szóló határozatot meghozzák, vagy a BEFIT-adatszolgáltatás a (3) bekezdés szerint jóváhagyottnak tekintendő.

67. cikk

Az egyéni adómegállapításokkal kapcsolatos közigazgatási fellebbezések

- (1) A BEFIT-csoporttag az adómegállapításról szóló értesítéstől számított két hónapon belül fellebbezhet a 64. cikk szerinti egyéni adómegállapítás tartalma ellen annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található. A közigazgatási fellebbezést olyan közigazgatási szerv bírálja el, amely a BEFIT-csoporttag tagállamának jogával összhangban hatáskörrel rendelkezik a fellebbezések első fokon történő elbírálására. A közigazgatási fellebbezésre annak a tagállamnak a joga az irányadó, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található. Amennyiben nincs ilyen közigazgatási szerv abban a tagállamban, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található, a BEFIT-csoporttag közvetlenül bírósági fellebbezést nyújthat be.
- (2) A beadványok közigazgatási szervhez történő benyújtásakor a BEFIT-csoporttag illetékes hatóságának adott esetben a BEFIT-csapaton keresztül konzultálnia kell azon tagállamok más illetékes hatóságaival, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdéssel összhangban hozott határozat hatással van a BEFIT-adóalapra, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta a fellebbezését, a BEFIT-csapaton keresztül értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot és az egyéb olyan tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és azon tagállamok egyéb illetékes hatóságai, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók, adott esetben a 64. cikkel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (4) A (3) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

68. cikk

A BEFIT-adatszolgáltatással kapcsolatos bírósági fellebbezések

- (1) Amennyiben a 66. cikk szerinti határozatot helybenhagyták vagy módosították, az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet a közigazgatási fellebbviteli szerv határozatának kézhezvételétől számított két hónapon belül közvetlenül annak a tagállamnak a bíróságainál élhet jogorvoslattal, amelyben adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található. A bírósági fellebbezésre annak a tagállamnak a joga az irányadó, amelyben az adatszolgáltatásra kijelölt szervezet adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) A beadványok bírósághoz történő benyújtásakor az adatszolgáltatást befogadó hatóságnak adott esetben a BEFIT-csapaton keresztül konzultálnia kell azon tagállamok más illetékes hatóságaival, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.

- (3) Amennyiben az (1) bekezdés szerint határozatot hoznak, az adatszolgáltatást befogadó hatóság haladéktalanul továbbítja a BEFIT-csapaton keresztül a módosított BEFIT-adatszolgáltatást minden olyan tagállam illetékes hatóságainak, amelyben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és azon tagállamok egyéb illetékes hatóságai, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók, adott esetben a 64. cikkel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (4) A (3) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

69. cikk

Az egyéni adómegállapításokkal kapcsolatos bírósági fellebbezések

- (1) Amennyiben a 67. cikk szerinti határozatot helybenhagyták vagy módosították, a BEFIT-csoporttag a 67. cikkben említett közigazgatási fellebbviteli szerv határozatáról szóló értesítéstől számított két hónapon belül annak a tagállamnak a bíróságainál élhet jogorvoslattal, amelyben adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található. A bírósági fellebbezésre annak a tagállamnak a joga az irányadó, amelyben a BEFIT-csoporttag adóügyi illetőséggel rendelkezik vagy állandó telephely formájában található.
- (2) A beadványok bírósághoz történő benyújtásakor a BEFIT-csoporttag illetékes hatóságának adott esetben a BEFIT-csapaton keresztül konzultálnia kell azon tagállamok más illetékes hatóságaival, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdéssel összhangban hozott határozat hatással van a BEFIT-adóalapra, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a BEFIT-csoporttag benyújtotta a fellebbezését, a BEFIT-csapaton keresztül értesíti az adatszolgáltatást befogadó hatóságot és az egyéb olyan tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók. Az adatszolgáltatást befogadó hatóság és azon tagállamok egyéb illetékes hatóságai, amelyekben ugyanazon BEFIT-csoport tagjai adóügyi illetőséggel rendelkeznek vagy állandó telephely formájában találhatók, adott esetben a 64. cikkel összhangban módosított adómegállapító határozatokat adnak ki.
- (4) A (3) bekezdés ellenére nem kell módosított adómegállapító határozatot kiadni a BEFIT-adóalap kiigazítása érdekében, amennyiben az eredetileg bevallott BEFIT-adóalap és a felülvizsgált BEFIT-adóalap közötti különbség nem haladja meg a 10 000 EUR vagy a BEFIT-adóalap 1 %-a közül az alacsonyabb összeget.

70. cikk

Elévülési idő

Amennyiben a közigazgatási vagy bírósági fellebbezés eredménye szükségessé teszi a BEFIT-csoport egy vagy több tagja egyéni adómegállapításának módosítását, a tagállamok

megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen módosítások a tagállamok nemzeti jogában meghatározott határidők ellenére is lehetségesek maradjanak.

7. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

71. cikk

Információk és dokumentumok közzététele

- (1) Az ezen irányelv alapján a tagállamok között bármilyen formában kicserélt információkra az információt kapó tagállam(ok) nemzeti jogában meghatározottak szerinti hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik. Ezek az információk felhasználhatók a tagállamok ezen irányelv szerinti adókra vonatkozó jogainak igazgatására és érvényesítésére.
- (2) Az ilyen információk felhasználhatók továbbá az adóüggyel kapcsolatos olyan bírósági és közigazgatási eljárások során is, amelyek az adójogszabályok megsértésének következményeként szankciókat vonhatnak maguk után, az ilyen eljárásokban az eljárások résztvevőinek jogait szabályozó általános szabályok és rendelkezések sérelme nélkül.

72. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása és érvényesítése érdekében. Az előírt szankcióknak és megfelelési intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

73. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁶ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

74. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 2. cikk (8) bekezdésében és a 14. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [az ezen irányelv hatálybalépésének időpontja]-án/én kezdődő hatállyal.
- (3) A Tanács bármikor visszavonhatja a felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról haladéktalanul értesíti a Tanácsot.
- (6) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a Tanács jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül nem emelt ellene kifogást, vagy ha a Tanács az említett időtartam leteltét megelőzően arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. A Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

75. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

A Bizottságnak tájékoztatni kell az Európai Parlamentet arról, ha felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el, továbbá ha a Tanács a jogi aktussal kapcsolatban kifogást emelt vagy a hatáskör-átruházását visszavonta.

76. cikk

Adatvédelem

- (1) A tagállamok ezen irányelv alapján kizárólag a IV. fejezet alkalmazása céljából, valamint a BEFIT-adatszolgáltatás tartalmának vizsgálata és az azzal kapcsolatos konszenzus elérése, illetve az V. fejezet szerinti egyéni adóbevallások feldolgozása és értékelése céljából kezelhetnek személyes adatokat. A személyes adatok ezen irányelv céljából történő kezelése során a tagállamok illetékes hatóságai az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 7. pontja értelmében vett adatkezelőnek minősülnek az ezen irányelv szerinti tevékenységeik körében.
- (2) Az ezen irányelvvel összhangban kezelt információk – beleértve a személyes adatokat is – csak addig őrizhetők meg, amíg az ezen irányelv céljainak eléréséhez szükségesek, az adatkezelőre vonatkozó nemzeti jogban foglalt elévülési idővel összhangban, de legfeljebb 10 évig.

77. cikk

A BEFIT működésének Bizottság általi felülvizsgálata

- (1) Öt évvel ezen irányelv alkalmazásának kezdő időpontja után a Bizottság megvizsgálja és értékeli annak működését, és erről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság a jelentéshez adott esetben az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatot csatol.
- (2) A tagállamok az átmeneti felosztási szabály és az (EU) 2022/2523 irányelv hatásának megfelelő értékelése, valamint az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív kerete által 2021. október 8-án elfogadott, a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldásról szóló nyilatkozat első pillérével kapcsolatos helyzet értékelése érdekében közlik a Bizottsággal az irányelv (3) bekezdés szerinti értékeléséhez szükséges releváns információkat, beleértve a joghatóságukban adóügyi illetőséggel rendelkező BEFIT-csoporttagokra és azok joghatóságukban működő állandó telephelyeire vonatkozó összesített adatokat is.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a (2) bekezdésben említett, a tagállamok által az ezen irányelv működésének értékelése céljából benyújtandó információkat, valamint az ilyen információk közzétételének formátumát és feltételeit.
- (4) A Bizottsággal a (2) bekezdésnek megfelelően közölt információkat a Bizottság az uniós intézményekre alkalmazandó rendelkezésekkel és az irányelv 76. cikkével összhangban, bizalmasan kezeli.
- (5) A tagállamok által a (2) bekezdéssel összhangban a Bizottsággal közölt információk, valamint a Bizottság által ezen információk felhasználásával készített bármely jelentés vagy dokumentum továbbítható a többi tagállamnak. A továbbított információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, a fogadó tagállam(ok) nemzeti jogában a hasonló információkra vonatkozóan előírtaknak megfelelően.

78. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy 2028. január 1-jéig megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.
- (2) A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2028. július 1-jétől alkalmazzák.
- (3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (4) Ennek az irányelvnek a hatálybalépését követően a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatást kapjon az irányelvvel szabályozott területen általuk tervezett legfontosabb törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

79. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon

lép hatályba.

80. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

A Tanács (EU) 2023/XXX irányelve (2023. szeptember XX.) az európai társaságiadó-keretről (BEFIT)

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Adópolitika 1.3. A javaslat/kezdemenyezés a következőre irányul:

új intézkedés

kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés³⁷

jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

A javaslat célja a belső piacot támogató közös társaságiadó-keret kidolgozása. Jelenleg nincs közös társaságiadó-rendszer az uniós vállalkozások adóköteles jövedelmének kiszámítására, hanem 27 különböző nemzeti rendszer működik, ami megnehezíti és költségessé teszi a vállalkozások számára az üzleti tevékenység folytatását a belső piacon. A javaslat figyelembe veszi az adórendszer bizonyos fokú kiszámíthatósága és az adózási szempontból könnyebb megfelelés iránti igényt, és biztosítja ezeket a több tagállamban adóalanyisággal rendelkező nagyobb vállalkozások számára. Ennek érdekében a javaslat különösen az OECD/G20-ak inkluzív kerete kétpilléres megközelítésének nemzetközileg elfogadott eredményeire épít.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

... sz. konkrét célkitűzés

1. A BEFIT-javaslat első konkrét célkitűzése az uniós vállalkozások **megfelelési költségeinek csökkentése**. Mivel a javaslat a jelenlegi környezethez képest egyszerűsített adózási szabályrendszert biztosít az uniós vállalkozásoknak, a vállalkozások számára kevesebb erőforrást igényel a megfelelés.

2. Másodszor, a BEFIT-javaslat célja, hogy **ösztönözze a határokon átnyúló terjeszkedést**, különösen a kkv-k körében.

3. A BEFIT-javaslat emellett hozzá fog járulni az üzleti döntéseket befolyásoló **torzulások csökkentéséhez**, és mérsékelni fogja a belső piac széttagoaltságát. A BEFIT-javaslat számos aspektusa segíthet e cél elérésében. Az 1. elem tisztességes versenyt biztosít a hatálya alá tartozó vállalatcsoportok számára azáltal, hogy

³⁷

A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

egységes társaságiadó-szabályokat határoz meg a belső piacon működő vállalkozások számára.

4. Végül a BEFIT-javaslatnak az is célja, hogy **csökkentse a kettős adóztatás és a túladóztatás kockázatát, valamint az adóügyi viták számát**. A javaslat számos, e célkitűzésnek megfelelő szempontot fog tartalmazni.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A javaslat a társaságiadó-szabályok olyan közös keretét vezeti be, amely felváltja a hatály alá tartozó vállalkozásokra vonatkozó jelenlegi nemzeti társaságiadó-rendszereket. Fő célja, hogy egyszerűsítéseket vezessen be az adófizetők számára, és ösztönözze a növekedést és a beruházásokat a belső piacon, miközben egyenlő versenyfeltételeket teremt a vállalkozások számára.

1.4.4. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

Konkrét célkitűzések	Mutatók	Mérési eszközök
Az uniós vállalkozások megfelelési költségeinek csökkentése	<p>Az 1. elem szerinti csoportok végrehajtási költségei és a BEFIT kezdeti működési költségei az árbevételükhöz viszonyítva</p> <p>A vállalkozások és az adóhatóságok humán erőforrásaival kapcsolatos képzési költségek</p> <p>Az 1. elemet választó csoportok száma</p> <p>A tagállamok közötti, kettős adóztatással kapcsolatos azon viták száma és költsége, amelyek (a BEFIT alkalmazásának megkezdését követően) „új bejegyzésként” szerepelnek a kölcsönös egyeztetési eljárásokban és a választottbírói eljárásokban</p> <p>A 2. elem alá tartozó kkv-k megfelelési költségei az árbevételükhöz és a nem a</p>	<p>A nagy csoportok körében az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által, lehetőség szerint külső támogatással, a tagállamok adóhatóságaival együttműködésben végzett felmérés/kérdőív</p> <p>Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által az adatszolgáltatást befogadó hatóságként ezen információk birtokában lévő tagállami adóhatóságoktól kapott adatok</p> <p>Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által gyűjtött adatok az új kölcsönös egyeztetési eljárásokról és a választottbírói egyezmény és az adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló irányelv szerinti ügyek számáról</p> <p>A kkv-k körében a Bizottság által, lehetőség szerint külső</p>

	központ szerinti adózási szabályokat alkalmazó, hasonló kkv-khoz viszonyítva	támogatással, a tagállamok adóhatóságaival együttműködésben végzett felmérés/kérdőív
A határokon átnyúló terjeszkedés ösztönzése, különösen a kkv-k körében	<p>A 2. elem választására jogosult kkv-k száma</p> <p>A 2. elemet választó kkv-k száma</p> <p>Azon kkv-k száma, amelyek a határokon átnyúló terjeszkedéshez állandó telephelyet hoztak létre</p> <p>Azon kkv-k száma, amelyek leányvállalat alapítása miatt kikerülnek a 2. elem hatálya alól</p> <p>Az 1. elem kötelező hatálya alá tartozó nagy csoportok száma</p>	<p>Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által az ezen információk birtokában lévő tagállami adóhatóságok számára készített, összesített adatokról szóló felmérés</p> <p>A kkv-k körében a Bizottság által, lehetőség szerint külső támogatással, a tagállamok adóhatóságaival együttműködésben végzett felmérés/kérdőív</p> <p>Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által az adatszolgáltatást befogadó hatóságként ezen információk birtokában lévő tagállami adóhatóságoktól kapott adatok</p>
Az üzleti döntéseket befolyásoló torzulások csökkentése a belső piacon, ezáltal egyenlő versenyfeltételek biztosítása az uniós vállalkozások számára	<p>Azon esetek száma, amelyekben a tagállamoknak mesterséges adórendszereket kellett megszüntetniük</p> <p>Az EU GDP-jének alakulása</p>	<p>Az adóhatóságok által a hozzájuk az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által eljuttatott felmérés keretében nyújtandó információk</p> <p>Az Eurostat nemzeti számlákra és GDP-re vonatkozó statisztikái</p>
A kettős adóztatás és a túladóztatás kockázatának, valamint a jogviták számának csökkentése	A tagállamok közötti, kettős adóztatással kapcsolatos azon viták száma, amelyek (a BEFIT alkalmazásának megkezdését követően) „új bejegyzésként” szerepelnek a kölcsönös egyeztetési eljárásokban és a választottbírósági eljárásokban	Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által gyűjtött adatok az új kölcsönös egyeztetési eljárásokról és a választottbírósági egyezmény és az adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló irányelv szerinti ügyek számáról

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A BEFIT-adatszolgáltatás benyújtása után, miután ismertté válik, hogy mely szervezetek tartoznak a BEFIT-csoporthoz, az adatszolgáltatást befogadó hatóság képviselői a többi érintett helyi adóhatóság képviselőivel együtt az adott BEFIT-csoporttal foglalkozó BEFIT-csapatot alkotnának. Ez azt jelenti, hogy minden egyes BEFIT-csoport esetében lenne egy ilyen BEFIT-csapat.

Az egyes BEFIT-csapatokban helyet kapó tisztviselők működésének és kommunikációjának megkönnyítése érdekében a Bizottságnak el kell fogadnia a szükséges gyakorlati intézkedéseket, beleértve a BEFIT-csapatok tagjai közötti, BEFIT együttműködési eszköz használata révén történő információközlés szabványosítására irányuló intézkedéseket. Ami a BEFIT együttműködési eszköz felállításának időzítését illeti, a tagállamoknak és a Bizottságnak a javaslat elfogadását követően némi időre lenne szükségük ahhoz, hogy létrehozzák a BEFIT-csapatok működését és kommunikációját lehetővé tevő rendszereket.

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

A tagállamok egyedi intézkedései nem garantálnák a hatékony és eredményes megoldást arra, hogy megvalósítható közös társaságiadó-keretet biztosítsanak. Ahelyett, hogy az egyes tagállamok külön-külön emberi erőforrásokat szentelnének ugyanazon határokon átnyúló tevékenységű csoportok adókötelezettségeinek megállapítására, ezeket a rendelkezésre álló erőforrásokat a BEFIT-csapatok révén ezentúl közösen, hatékonyabb és célzottabb módon fogják felhasználni. Az uniós megközelítés előnyösebbnek tűnik, mivel megkönnyítheti e BEFIT-csapatok működését és kommunikációját, továbbá nagyobb koherenciával és az adófizetőkre és az adóhatóságokra háruló adminisztratív terhek csökkenésével jár.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A kezdeményezés új mechanizmus. A hatásvizsgálatban előnyben részesített alternatíva a hibrid egyablakos rendszer. Ez az alternatíva azt jelenti, hogy a BEFIT-adatszolgáltatással az adatszolgáltatást befogadó hatóság foglalkozna központilag, míg az önálló adóbevallások, az ellenőrzések és a vitarendezés elsősorban helyi szinten maradna, összhangban a nemzeti adóügyi szuverenitással. Ez az alternatíva előnyben részesíti az egyszerűséget, és egyszerűen alacsony szinten tartja az adóhatóságok adminisztratív terheit, ugyanakkor megteremti a lehető legjobb egyensúlyt az egyablakos rendszer egyszerűsége és a tagállamok nemzeti hatóságainak szerepe között.

A BEFIT-csapatok fontos szerepet fognak játszani ebben az egyensúlyban. Az lesz a céljuk, hogy korán megállapodásra jussanak a BEFIT-adatszolgáltatás kulcsfontosságú elemeiről, és bizonyos fokú kiszámíthatóságot teremtsenek az adórendszer tekintetében, aminek, ha fokozatosan is, csökkentenie kell a megfelelési költségeket, és támogatnia kell a belső piacot mint növekedéssel és beruházásokkal jellemezhető környezetet.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

A Bizottság a 21. századi társasági adózásról szóló bizottsági közleményben kötelezettséget vállalt arra, hogy jogalkotási javaslatot terjeszt elő az európai társaságiadó-kerettel (BEFIT) kapcsolatos uniós szabályokról. Ahol lehetséges, a javaslat ki fogja használni a DAC keretében már létrehozott vagy fejlesztés alatt álló eljárásokat, intézkedéseket és informatikai eszközöket.

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

A kezdeményezés végrehajtási költségeit csak a BEFIT együttműködési eszköz központi elemei tekintetében fogják uniós költségvetésből finanszírozni. Ezt a Fiscalis programra elkülönített forrásokon belüli átcsoportosítással finanszírozzák. A tervezett intézkedések végrehajtása egyébként a tagállamok feladata lesz.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

határozott időtartam

– időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

1. pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

határozatlan időtartam

– beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

1. azt követően: rendes ütem

1.7. A költségvetés tervezett végrehajtásának módszere(i)³⁸

Bizottság általi közvetlen irányítás

– a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

2. végrehajtó ügynökségen keresztül

Megosztott irányítás a tagállamokkal

Közvetett irányítás a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

3. nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

– az EBB és az Európai Beruházási Alap

4. a költségvetési rendelet 64. és 65. cikkében említett szervek

– közjogi szervek

5. magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak

– valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek

6. az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban ekként megjelölt szervek vagy személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

³⁸ Az egyes költségvetés-végrehajtási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BUDGpedia oldalon:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

Ami a BEFIT-csapatok működését és kommunikációját elősegítő BEFIT együttműködési eszközt illeti, a Bizottság felelős egy ilyen eszköz kidolgozásáért és működtetéséért. A tagállamok vállalják, hogy létrehozzák a megfelelő belföldi infrastruktúrát, amely lehetővé teszi a BEFIT-csapatok tagjai közötti információközlést a BEFIT együttműködési eszközön keresztül.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A Bizottság folyamatosan nyomon követi a javaslat eredményességét és hatékonyságát a következő, előre meghatározott mutatók segítségével: végrehajtási költségek és a BEFIT kezdeti működési költségei; a javaslat kötelező hatálya alá tartozó vállalatcsoportok száma, valamint az önkéntesen részt vevő vállalatok száma; a nagy csoportok és a kkv-k megfelelési költségeinek alakulása az EU-ban; és a kettős adóztatással kapcsolatos viták száma.

A Bizottság emellett rendszeresen felülvizsgálja a tagállamokban fennálló helyzetet, és jelentést tesz közzé. A nyomonkövetési keret a végleges jogi és végrehajtási követelményeknek és határidőknek megfelelően további kiigazítások tárgya lesz.

Öt évvel a javaslat végrehajtása után értékelés készül, amely lehetőséget ad a Bizottságnak, hogy felülvizsgálja a szakpolitika eredményeit, tekintettel annak célkitűzéseire, valamint általános hatásaira az adóbevétel, a vállalkozásokat és a belső piacot illetően.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása*

A javaslat végrehajtása a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaira (adóhatóságaira) támaszkodik. Ők felelnek saját nemzeti rendszereik és az ahhoz szükséges módosítások finanszírozásáért, hogy a BEFIT együttműködési eszközön keresztül lehetővé tegyék az információk közlését a BEFIT-csapatok tagjai között.

A Bizottság hozza létre a BEFIT-csapatok működését és kommunikációját elősegítő infrastruktúrát, a BEFIT együttműködési eszközt. A BEFIT együttműködési eszközt így közvetlen irányítással hajtják végre, tekintettel a BEFIT-csapatok számára szükséges, az előzőekben ismertetett infrastruktúra jellegére. A Bizottság van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy ezt biztosítsa. Nincs szükség közvetett irányításra. Megosztott irányítás esetén minden tag kifejlesztené saját eszközét, ami nem lenne praktikus, különösen azért, mert számos BEFIT-csapat létezne, amelyek a tagállamok számos különböző kombinációját kapcsolnák össze. A Bizottság szintjén informatikai rendszereket hoztak létre, és ezeket használják majd ehhez a javaslathoz. A Bizottság finanszírozza majd ezen BEFIT együttműködési eszköz fejlesztését, valamint a tárhelyszolgáltatást, a tartalomkezelést, a titkosítást és az eszköz éves karbantartását.

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

Nem azonosítottak kockázatokat, mivel a BEFIT együttműködési eszköz új infrastruktúra lesz, ezért nincs rá korábbi példa. A belső kontrollrendszer az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság közvetlen irányítása alá tartozó, meglévő finanszírozási programokhoz (pl. Fiscalis) használt rendszerekre fog támaszkodni. Ez emiatt nem eredményezhet további kockázatokat.

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóságnál működő, közbeszerzésekhez kapcsolódó általános belső kontrollrendszer (amely valamennyi kapcsolódó ügylet alapos előzetes ellenőrzésén alapul) lehetővé tette azt, hogy az előző finanszírozási

programok (pl. Fiscalis) hibaarányai jóval a lényegességi küszöb alatt maradjanak (azaz 0,5 %-os becsült szinten). Ezt a kontrollrendszert fogják használni és alkalmazni a BEFIT együttműködési eszköz esetében is, ezáltal biztosítva, hogy a hibaarányok jóval a lényegességi küszöb alatt maradjanak.

Az ellenőrzési stratégia fő elemei a következők:

Közbeszerzési szerződések

A közbeszerzések tekintetében a költségvetési rendeletben meghatározott ellenőrzési eljárások: a közbeszerzési szerződést a Bizottság szolgálatai által a kifizetés érdekében végzett ellenőrzési eljárás után kötik meg, figyelembe véve a szerződéses kötelezettségeket, valamint a hatékony pénzgazdálkodást és általános irányítást. A csalás elleni intézkedésekről (ellenőrzések, jelentések stb.) a Bizottság és a kedvezményezettek között létrejött minden szerződés rendelkezik. Részletes feladatmeghatározást kell készíteni, amely az egyedi szerződés alapját képezi. Az elfogadási eljárás szigorúan a TAXUD TEMPO módszertant követi: a célkitűzéseket felülvizsgálják, szükség esetén módosítják, és végül kifejezetten elfogadják (vagy elutasítják). „Elfogadólevél” hiányában számla nem fizethető ki.

A közbeszerzés technikai ellenőrzése

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság végzi a célkitűzések ellenőrzését, és felügyeli a vállalkozók tevékenységét, valamint az általuk nyújtott szolgáltatásokat. Emellett rendszeresen minőség- és biztonság-ellenőrzéseket végez az alvállalkozóinál. A minőség-ellenőrzések során ellenőrzik az alvállalkozók tényleges folyamatainak a minőségterveikben meghatározott szabályoknak és eljárásoknak való megfelelését. A biztonság-ellenőrzések a konkrét folyamatokra, eljárásokra és rendszerekre koncentrálnak.

A fenti ellenőrzések mellett az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság elvégzi a hagyományos költségvetési ellenőrzéseket.

A kötelezettségvállalások előzetes vizsgálata

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság valamennyi kötelezettségvállalását megvizsgálja a pénzügyi és a HR üzleti kapcsolattartó részleg vezetője. Ennek következtében a kötelezettségvállalás alá eső összegek 100 %-ára terjed ki az előzetes vizsgálat. Ez az eljárás magas szinten biztosítja az ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét.

A kifizetések előzetes vizsgálata

A kifizetések 100 %-át előzetesen vizsgálják. Ezen túlmenően hetente legalább (minden kiadási kategóriából) véletlenszerűen kiválasztanak egy kifizetést a pénzügyi és a HR üzleti kapcsolattartó részleg vezetője által végzett előzetes vizsgálat céljából. A vizsgálat terjedelmére nem határoztak meg célt, mivel annak célja a kifizetések „véletlenszerű” ellenőrzése, annak megvizsgálása érdekében, hogy valamennyi kifizetést az előírásoknak megfelelően készítettek-e elő. A fennmaradó kifizetéseket a hatályos szabályok szerint naponta dolgozzák fel.

A közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselők nyilatkozatai

Valamennyi közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselő az érintett éves tevékenységi jelentést alátámasztó nyilatkozatokat ír alá. E nyilatkozatok a program szerinti műveletekre vonatkoznak. A közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselők nyilatkoznak arról, hogy a költségvetés végrehajtásához kapcsolódó

műveleteket a pénzgazdálkodás hatékonyságának alapelveivel összhangban hajtották végre, hogy az alkalmazott irányítási és ellenőrzési rendszerek kellő biztosítékot nyújtottak az ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét illetően, valamint hogy az ezekhez a műveletekhez kapcsolódó kockázatokat megfelelően azonosították, jelentették, és végrehajtották a kockázatokat enyhítő intézkedéseket.

- 2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

A kialakított ellenőrzési mechanizmusok lehetővé teszik az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság számára, hogy kellőképpen biztosítsa a kiadások minőségét és szabályszerűségét, valamint csökkentse a meg nem felelés kockázatát. A fenti ellenőrzési stratégiai intézkedések a 2 %-ban megjelölt célérték alá csökkentik a lehetséges kockázatokat, és valamennyi kedvezményezettet elérik. A további kockázatcsökkentést szolgáló kiegészítő intézkedések aránytalanul magas költséget eredményeznének, és ezért ilyenek nincsenek előirányozva. A fenti ellenőrzési stratégia végrehajtásával járó összköltség – a Fiscalis program keretébe tartozó valamennyi kiadás tekintetében – az összes kifizetés 1,6 %-ára van korlátozva. Ez az arány várhatóan a jelenlegi kezdeményezés tekintetében is megmarad. A program ellenőrzési stratégiája a meg nem felelés kockázatát gyakorlatilag nullára csökkenti, és a kapcsolódó kockázatokkal arányos marad.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) – az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanács rendeletben, valamint a 2185/964/Euratom, EK tanácsi rendeletben foglalt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – nyomozásokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy valamely támogatási megállapodással vagy határozattal vagy az e rendelet alapján finanszírozott szerződéssel összefüggésben történt-e az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás, korrupció vagy más jogellenes cselekmény.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

1. Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
		Diff./Nem diff. ³⁹	EFTA-országoktól ⁴⁰	tagjelölt országoktól és potenciális tagjelöltektől ⁴¹	más harmadik országoktól	egyéb címzett bevétel
1. – Egységes piac, innováció és digitális gazdaság	03 04 01 Adóügyi együttműködés (Fiscalis)	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

³⁹ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

⁴⁰ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴¹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

– A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását

2. A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre kerekítve)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám: 1	Egységes piac, innováció és digitális gazdaság
---	---------	--

Főigazgatóság: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság			2025 ⁴²	2026	2027								ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok													
03 04 01 Adóügyi együttműködés (Fiscalis)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)		0,6	0,6								
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,3										
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ⁴³													

⁴² A javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve ismeretlen. Így a 2025-ös év feltételezés.

⁴³ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

										további évekkal bővíthető	
Főigazgatóság: <.....>											
☐ Humán erőforrás											
☐ Egyéb igazgatási kiadások											
<...> Főigazgatóság ÖSSZESEN		Előirányzatok									

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)										
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

		Év: N ⁴⁴	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkal bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok								
	Kifizetési előirányzatok								

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

⁴⁴ Az N. év a javaslat/kezdőmunka végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket ↓			2025		2026		2027		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető								ÖSSZESEN			
	KIMENETEK																			
	Típus ⁴⁵	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ⁴⁶ ...																				
– Tárhelyszolgált						0,6		0,6												0,6
– Kimenet																				
– Kimenet																				
1. konkrét célkitűzés részösszege						0,6		0,6												0,6
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS...																				
– Kimenet																				
2. konkrét célkitűzés részösszege																				
ÖSSZESEN						0,6		0,6												0,6

⁴⁵ A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁴⁶ Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	Év: N ⁴⁷	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető	ÖSSZESEN
--	------------------------	--------------	--------------	--------------	--	----------

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE							
Humán erőforrás							
Egyéb igazgatási kiadások							
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege							

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE⁴⁸ bele nem tartozó előirányzatok							
Humán erőforrás							
Egyéb igazgatási jellegű kiadások							
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege							

ÖSSZESEN							
-----------------	--	--	--	--	--	--	--

A humán erőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli

⁴⁷ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

⁴⁸ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

3.2.3.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

– A javaslat/kezdeményezés nem igényel humán erőforrást.

3. A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2025	2026	2027				
○ A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviselőteken)	0,2	0,1	0,1				
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)							
01 01 01 01 (közvetett kutatás)							
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
○ Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve⁴⁹							
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)							
XX 01 xx yy zz⁵⁰	– a központban						
	– a küldöttségeknél						
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN	0,2	0,1	0,1				

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A BEFIT együttműködési eszköz üzleti vezetője
Külső munkatársak	

⁴⁹ AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁵⁰ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés:

- teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

Az operatív kiadást az MFF 1. fejezetéhez tartozó Fiscalis program előirányzott keretéből finanszírozzák.

- a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.
- a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés:

- nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

4. előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	Év: N ⁵¹	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervezet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁵¹ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
5. A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
- a) a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
- a. a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
- b) kérjük, adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása ⁵²					A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető	
		Év: N	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3			
... jogcímcsoport								

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

[...]

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

[...]

⁵² A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.